

COMISIA EUROPEANĂ
DIRECȚIA GENERALĂ
IMPOZITARE ȘI UNIUNE VAMALĂ
Politici vamale, legislație și tarife
Legislație vamală

Bruxelles,
Taxud/A2/07/04/2017

TAXUD
Original EN

SIMPLIFICĂRI - Titlul V din Codul vamal al Uniunii / „Orientări pentru statele membre și sectorul comerțului”

Ca urmare a intrării în vigoare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013, a fost necesară reexaminarea integrală a orientărilor cu privire la procedurile simplificate/autorizația unică pentru proceduri simplificate. Pentru elaborarea unor orientări noi legate de simplificările din Codul vamal al Uniunii și pentru identificarea de bune practici, a fost înființat un grup de proiect Vamă 2020. Conținutul prezentului document reflectă rezultatul discuțiilor cu statele membre și cu sectorul comerțului.

Declinare a responsabilității: „Trebuie subliniat faptul că prezentul document nu constituie un act cu caracter juridic obligatoriu, ci are scop explicativ. Dispozițiile legislației vamale prevalează asupra conținutului prezentului document și trebuie consultate întotdeauna. Textele autentice ale instrumentelor juridice ale UE sunt cele publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene. Pe lângă prezentul document, este posibil să existe, de asemenea, note explicative sau instrucțiuni naționale.”

Abrevieri

AA	Acord administrativ
AEO	Operator economic autorizat
AEOC	Operator economic care deține un certificat AEO pentru simplificări
vamale	
AES	Sistem automatizat de export
SMA	Stat membru de autorizare
VC	Vămuire centralizată
CVC	Codul Vamal Comunitar
CDMS	Sistem de gestionare a deciziilor vamale
NC	Nomenclatura combinată
COM	Comisia Europeană
AD/APA	Acte delegate/acte de punere în aplicare
CCE	Curtea de Conturi Europeană
IED	Înscriere în evidențele declarantului
OE	Operatori economici
UE	Uniunea Europeană
PVD	Procedura de vămuire la domiciliu
SM	Stat membru (state membre)
SNI	Sistem național pentru import
ASN	Autorități statistice naționale
P&R	Prohibiții și restricții
BVP	Birou vamal de prezentare
GP	Grup de proiect
SMP	Stat membru de prezentare
AE	Autoevaluare
AUPS	Autorizație unică pentru procedura simplificată
BVS	Biroul vamal de supraveghere
DS	Declarație simplificată
PDS	Procedura declarației simplificate
PS	Proceduri simplificate
RS	Regimuri speciale
ADT	Act delegat tranzitoriu
RPT	Resurse proprii tradiționale
DT	Depozitare temporară
CVU	Codul vamal al Uniunii
TVA	Taxa pe valoarea adăugată

Cuprins

ABREVIERI.....	3
1. 1. INTRODUCERE	7
1.1. CVU - AD/APA.....	7
1.2. Perioade tranzitorii (informatică și legale).....	8
1.3. Simplificări privind titlul V.....	8
1.5. Scopul și domeniul de aplicare a prezentului document.....	10
1.5.1. Scopul.....	10
1.5.2 Domeniul de aplicare	11
2. CARE SUNT DISPOZIȚIILE APLICABILE ÎNCEPÂND CU 1 MAI 2016 ÎN CEEA CE PRIVEȘTE NOILE CERERI ȘI AUTORIZAȚII?.....	11
2.1. Părți comune tuturor simplificărilor.....	11
2.1.1. Solicitantul.....	11
2.1.2. Auditul prealabil	15
2.1.3. Garanția	16
2.1.4. Abordarea bazată pe control general	17
2.1.5. Monitorizarea autorizației și supravegherea operațiunilor	18
2.1.6. Prohibiții și restricții	19
2.1.7. Suspendarea, revocarea și anularea.....	20
2.2. Cereri noi pentru declarația simplificată.....	22
2.2.1. Tipuri de declarație simplificată	22
2.2.2. Cerințele în materie de date pentru declarația simplificată	23
2.2.3. Condiții și criterii de acordare a autorizației conform Codului vamal al Uniunii și punctele care trebuie verificate în timpul auditului prealabil.....	23
2.2.4. Declarația suplimentară	26
2.2.5. Aspecte ale actului delegat tranzitoriu care sunt aplicabile până la actualizarea sau implementarea sistemelor informatice	27
2.3. Cereri noi pentru înscrierea în evidențele declarantului.....	27
2.3.1. Condiții și criterii de acordare a autorizației + puncte care trebuie verificate în timpul auditului prealabil.....	27

2.3.2.	Cine poate fi titularul autorizației, pentru ce mărfuri și pentru ce regimuri?	31
2.3.3.	Aspecte legate de control	33
2.3.4.	Acordarea liberului de vamă pentru mărfuri	34
2.3.5.	Derogarea de la obligația prezentării.....	35
2.3.6.	Cerințe în materie de date pentru evidențe și pentru notificarea prezentării, dacă este necesară.....	35
2.3.7.	Descărcarea regimului anterior sau a depozitării temporare	36
2.3.8.	Declarația suplimentară	36
2.3.9.	Aspecte legate de actul delegat tranzitoriu.....	37
2.4.	<i>Cereri noi pentru vămuire centralizată</i>	38
2.4.1.	Definiții.....	38
2.4.2.	Condiții și criterii de acordare a autorizației + puncte care trebuie verificate în timpul auditului prealabil.....	39
2.4.3.	Informații suplimentare care trebuie verificate	39
2.4.4.	Cine poate depune cerere, pentru ce mărfuri și pentru care regim?	40
2.4.5.	Cererea, procedura de consultare și procedura de acordare.....	40
2.4.6.	Partajarea costurilor de colectare, acordurile administrative și convenția (a se vedea anexa 1).....	41
2.4.7.	Combinația cu declarația standard sau cu o declarație simplificată	42
2.4.8.	Cazul combinării vămuirii centralizate și a înscrierii în evidențele declarantului, cu notificarea prezentării și fără notificarea prezentării.....	42
2.4.9.	Probleme externe nearmonizate	43
2.4.10.	Elaborarea unui plan de control, dacă este cazul	45
2.4.11.	Norme procedurale - schimbul de informații (atunci când sunt gata toate sistemele informatice ale statelor membre implicate într-o anumită autorizație)	45
2.4.12.	Aspecte legate de actul delegat tranzitoriu aplicabile până la actualizarea sistemelor informatice.....	47
2.4.13.	Monitorizarea autorizației.....	48
2.5.	<i>Cereri noi pentru autoevaluare</i>	48
2.5.1.	Elemente suplimentare de definiție	48
2.5.2.	Condiții și criterii de acordare a autorizației + puncte care trebuie verificate în timpul auditului prealabil.....	49
2.5.3.	Cine poate depune cerere, pentru ce mărfuri și pentru care regim?	49

2.5.4.	Tipuri de autoevaluare.....	49
2.5.5.	Monitorizare și controale	50
2.5.6.	Cazuri specifice de combinație cu înscrierea în evidențele declarantului	50
3.	CARE SUNT DISPOZIȚIILE APLICABILE ÎNCEPÂND CU 1 MAI 2016 CU PRIVIRE LA AUTORIZAȚIILE ACTUALE? CÂND SE VOR SCHIMBA NORMELE PROCEDURALE?.....	51
3.1.	<i>Părți comune tuturor simplificărilor</i>	51
3.1.1.	Cum se citește o autorizație existentă în conformitate cu articolele 251 și 254 din actul delegat?	51
3.1.2.	Exercițiul de reevaluare.....	51
3.2.	<i>Autorizații existente pentru declarația simplificată.....</i>	53
3.2.1.	Cum se citește o autorizație la 1 mai 2016?	53
3.2.2.	Reevaluarea unei autorizații.....	54
3.2.3.	Aspecte legate de monitorizare și controale.....	55
3.3.	<i>Autorizațiile existente pentru procedura de vămuire la domiciliu</i>	55
3.3.1.	Cum se citește o autorizație pentru procedura de vămuire la domiciliu la 1 mai 2016?	55
3.3.2.	Cazuri specifice de activități economice începând cu 1 mai 2016.....	57
3.3.3.	Reevaluarea unei autorizații.....	60
3.3.4.	Aspecte legate de monitorizare și controale.....	62
3.4.	<i>Autorizațiile existente pentru AUPS.....</i>	63
3.4.1.	Cum se citește o autorizație existentă pentru AUPS la 1 mai 2016 conform diferitelor tipuri? (autorizație unică pentru proceduri simplificate cu declarație simplificată, autorizație unică pentru proceduri simplificate cu procedură de vămuire la domiciliu cu notificare, autorizație unică pentru proceduri simplificate cu procedură de vămuire la domiciliu cu derogare de la obligația notificării)	63
3.4.2.	Norme procedurale pentru fiecare combinație: prezentarea mărfurilor, depunerea declarației, schimbul de informații între autoritățile vamale	64
3.4.4.	Aspecte legate de monitorizare și controale	64
3.4.5.	Litigii	64
3.4.6.	Nereguli	65
ANEXE		67

<i>ANEXA I - RECOMANDARE PRIVIND CHELTUIELILE DE COLECTARE ȘI POSIBILE SCENARII DE ÎMPĂRȚIRE A CHELTUIELILOR DE COLECTARE</i>	<i>67</i>
<i>POSIBILE SCENARII DE ÎMPĂRȚIRE A CHELTUIELILOR DE COLECTARE</i>	<i>68</i>
<i>ANEXA II - CERINȚE DE BAZĂ PRIVIND TVA LA IMPORT PENTRU STATELE MEMBRE ȘI CERINȚE STATISTICE</i>	<i>73</i>
<i>ANEXA III REPARTIZAREA RESPONSABILITĂȚII</i>	<i>89</i>
<i>ANEXA IV ACȚIUNI DE CONTROL ÎNTRE ADMINISTRAȚIILE VAMALE CARE PARTICIPĂ LA VĂMUIREA CENTRALIZATĂ</i>	<i>91</i>
<i>ANEXA V - PLANUL DE CONTROL COMUN</i>	<i>94</i>
<i>ANEXA VI - CEREREA DE CONTROL ÎN CONTEXTUL VĂMUIRII CENTRALIZATE</i>	<i>98</i>
<i>ANEXA VII.....</i>	<i>99</i>

1. 1. INTRODUCERE

1.1. CVU - AD/APA

Codul vamal al Uniunii [Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului] a intrat în vigoare la 9 octombrie 2013 și este aplicabil în întregime de la 1 mai 2016. Actele conexe ale Comisiei, actele delegate și actele de punere în aplicare, care înlocuiesc Dispozițiile de punere în aplicare a Codului Vamal și permit aplicarea integrală a codului, au fost publicate la **29 decembrie 2015** (Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, L 343, 29 decembrie 2015). Atât actele delegate, cât și actele de punere în aplicare stabilesc dispoziții în vederea unei tranziții ușoare de la Codul Vamal Comunitar și dispozițiile de punere în aplicare a acestuia la Codul vamal al Uniunii și actele sale conexe. Aceste norme se regăsesc în titlul IX din actul delegat și din actul de punere în aplicare.

Cu toate acestea, numeroase dispoziții necesită adaptarea sau înnoirea completă a modului de a face schimb de informații pe cale electronică între autoritățile vamale, sectorul comerțului și Comisie. Prin urmare, a fost stabilit un **program de lucru (IT) pentru Codul vamal al Uniunii** (Decizia de punere în aplicare 2014/255/UE a Comisiei) pentru a elabora dezvoltarea și introducerea sistemelor electronice.

În paralel, la 15 martie 2016 a fost publicat un act delegat referitor la normele tranzitorii pentru anumite dispoziții din Codul vamal al Uniunii, în cazul în care sistemele electronice relevante nu sunt încă operaționale (act delegat tranzitoriu) [Regulamentul delegat (UE) 2016/341 al Comisiei].

1.2. Perioade tranzitorii (informatică și legale)

- **Tranziția administrativă** (titlul IX din actul delegat și din actul de punere în aplicare) cuprinde perioada de conformitate progresivă a tuturor autorizațiilor/deciziilor vamale cu noile norme.

Titlurile IX din actul delegat și din actul de punere în aplicare vizează măsurile tranzitorii și validitatea fiecărui tip de decizie/autorizație vamală:

- pentru autorizațiile care nu au o perioadă de valabilitate limitată, cea mai apropiată dată de reevaluare este 1 mai 2019 (articolul 345 din actul de punere în aplicare), însă statul membru poate decide să reevalueze autorizațiile mai devreme de 1 mai 2019.
- autorizațiile unice pentru proceduri simplificate (AUPS) rămân valabile până la introducerea completă a sistemului de vămuire centralizată pentru import (CCI) și a celui de vămuire centralizată pentru export [articolul 345 alineatul (4) din actul de punere în aplicare].

Tranziția administrativă este legată de reevaluarea condițiilor și a criteriilor, de utilizarea de formulare noi, dacă este cazul, și de instrumente informatice pentru faza de acordare.

- **Tranziția informatică se referă la** măsurile tranzitorii care trebuie aplicate în cazurile în care sistemele electronice care sunt necesare pentru aplicarea dispozițiilor codului nu sunt încă operaționale.

Măsurile tranzitorii sunt împărțite între actul delegat tranzitoriu, actul delegat și actul de punere în aplicare.

Perioada de aplicare a acestor măsuri este corelată cu termenele-limită pentru introducerea sau modernizarea sistemelor informatice relevante, astfel cum se prevede în programul de lucru pentru Codul vamal al Uniunii.

- Termenul-limită final este decembrie 2020, în conformitate cu articolul 278 din Codul vamal al Uniunii.

Unele sisteme ar putea fi gata înainte de această dată, iar perioadele tranzitorii respective depind de fiecare sistem în cauză.

În timp ce statele membre adaptează soluțiile folosite în prezent (informatică sau prin alte mijloace) în cursul perioadei tranzitorii, acestea se vor asigura că beneficiile simplificărilor, adaptate la Codul vamal al Uniunii, sunt menținute. Prin urmare, majoritatea măsurilor tranzitorii mențin soluțiile actuale.

1.3. Simplificări privind titlul V

Operatorii economici care respectă normele și sunt demni de încredere, sub rezerva îndeplinirii unor condiții, ar trebui să poată beneficia la maxim de utilizarea la scară largă a simplificărilor vamale.

Simplificările legate de plasarea mărfurilor sub un regim vamal se regăsesc în titlul V din cod și includ:

- Declarația simplificată (DS) (**articolul 166 din Codul vamal al Uniunii, articolul 145 din actul delegat și articolele 223-224 din actul de punere în aplicare**): permite titularului să plaseze mărfurile sub un regim vamal pe baza unei declarații simplificate. Beneficiul este legat de procedura în două etape: informații detaliate sau documente pot lipsi la momentul acordării liberului de vamă.
- Înscrierea în evidențele declarantului (IED) (**articolul 182 din Codul vamal al Uniunii, articolul 150 din actul delegat și articolele 233-235 din actul de punere în aplicare**): autorizează titularul să depună declarația vamală sub forma unei înscrieri în evidențele declarantului, cu condiția ca informațiile din declarația respectivă să fie la dispoziția autorităților vamale în sistemul declarantului la momentul depunerii declarației.
- Vămuirea centralizată (**articolul 179 din Codul vamal al Uniunii, articolul 149 din actul delegat și articolele 229-232 din actul de punere în aplicare**): autorizează titularul să depună sau să pună la dispoziția biroului vamal unde este stabilit o declarație vamală pentru mărfurile care sunt prezentate în vamă la un alt birou vamal de pe teritoriul vamal al Uniunii.
- Autoevaluarea (**articolul 185 din Codul vamal al Uniunii, articolele 151-152 din actul delegat și articolul 237 din actul de punere în aplicare**): autorizează un operator economic care deține un certificat AEO pentru simplificări vamale (AEOC) să efectueze anumite formalități vamale care trebuie efectuate de autoritățile vamale, să stabilească valoarea taxelor la import sau la export de plătit și să efectueze anumite controale sub supraveghere vamală.

Utilizarea tuturor acestor simplificări, cu excepția declarației simplificate pentru utilizare neregulată și eventual a vămuirii centralizate la nivel național, depinde de o autorizație.

- Simplificarea întocmirii declarațiilor vamale pentru mărfurile care fac obiectul unor subpoziții tarifare diferite (articolul 177 din Codul vamal al Uniunii). A se vedea mai multe detalii în anexa VII.

1.4 Care sunt beneficiile potențiale ale simplificărilor?

Simplificările prezintă următoarele beneficii potențiale pentru operatorii economici:

- furnizează o alternativă la procedura standard;
- răspund la unele nevoi specifice legate de fluxul și de tipul mărfurilor declarate;

- corespund organizării specifice a activității operatorului economic,
- asigură acordarea mai rapidă a liberului de vamă (posibilitatea de acordare a liberului de vamă în termen de 24 de ore...);
- implică o reducere a costurilor (de exemplu, dacă tranzitul poate fi evitat sau odată ce sunt dezvoltate soluții informatice);
- implică furnizarea unui număr mai mic de date la biroul vamal înainte de acordarea liberului de vamă pentru mărfuri (dacă se depune notificare sau declarație simplificată);
- implică mai puține controale fizice și ale documentelor înainte de acordarea liberului de vamă pentru mărfuri comparativ cu procedura standard;
- presupun o depunere unică a tuturor informațiilor din declarația vamală în cadrul unei (unor) declarații suplimentare la sfârșitul unei perioade predefinite.

Beneficiile potențiale suplimentare sunt legate de:

- contactul permanent între autoritățile vamale și operatorul economic;
- promovarea utilizării abordării bazate pe sistem pentru controlul simplificărilor;

În ceea ce privește vămuirea centralizată, beneficiile potențiale specifice includ:

1. un avantaj pentru centralizarea obligațiilor vamale ale operatorului economic;
2. o singură autorizație acordată de o singură autoritate vamală;
3. disocierea între locul de depunere a declarației și locul prezentării mărfurilor în vamă;
4. posibilitatea centralizării, în statul membru care acordă autorizația, a colectării taxelor vamale și a cheltuielilor de colectare.
5. flexibilitatea oferită, și anume vămuirea centralizată poate fi combinată cu depunerea unei declarații standard, a unei declarații simplificate sau cu înscrierea în evidențele declarantului;
6. promovarea unei abordări mai colaborative între toate autoritățile vamale în cadrul UE.

1.5. Scopul și domeniul de aplicare a prezentului document

1.5.1. Scopul

Prezentele orientări - care vizează domeniile facilitării comerțului și simplificărilor vamale - au fost pregătite de un grup de proiect Vamă 2020, alcătuit din experți ai statelor membre, ai sectorului comerțului și ai Comisiei Europene.

Orientările ar trebui să contribuie la aplicarea corectă și uniformă a noilor norme vamale. Ele oferă explicații tehnice și vizează dezvoltarea de cele mai bune practici. De asemenea, acestea asigură o trecere ușoară în timpul perioadei de tranziție, explicând ce dispoziții ar trebui aplicate și în ce caz.

Cu toate acestea, operatorii economici ar trebui să consulte autoritățile vamale competente pentru informații suplimentare privind modul de punere în aplicare a simplificărilor, întrucât orientările nu includ toate cazurile economice posibile și nici nu acoperă planificarea națională legată de programul de lucru.

1.5.2 Domeniul de aplicare

Orientările abordează două aspecte principale, și anume:

- modul de gestionare a noilor cereri și autorizații care urmează a fi acordate în temeiul Codului vamal al Uniunii,
- și modul de gestionare a autorizațiilor actuale emise în temeiul Codului Vamal Comunitar.

Fiecare dintre simplificări este tratată din ambele perspective. Singura excepție se referă la autoevaluare, în cazul căreia grupul de proiect nu a identificat până în prezent niciun caz economic existent.

2. Care sunt dispozițiile aplicabile începând cu 1 mai 2016 în ceea ce privește noile cereri și autorizații?

2.1. Părți comune tuturor simplificărilor

2.1.1. Solicitantul

a) Entități/operatori economici

Persoanele fizice, persoanele juridice sau asociațiile de persoane care nu sunt definite ca persoană juridică, dar care sunt recunoscute de UE sau de legislația națională ca având capacitatea de a încheia acte juridice [articolul 5 alineatul (4) din Codul vamal al Uniunii] pot depune o cerere pentru obținerea simplificărilor prevăzute la titlul V din cod.

Companiile multinaționale sau întreprinderile mari sunt alcătuite, de regulă, dintr-o întreprindere-mamă și mai multe entități, fiecare dintre acestea fiind o **persoană juridică individuală**, și anume o entitate juridică distinctă înregistrată în registrul local al societăților în conformitate cu dreptul societăților din statul membru în care este stabilită entitatea relevantă. De asemenea, aceasta poate lua forma **unei asociații de persoane** recunoscute ca având capacitatea de a încheia acte juridice, dar care nu are statutul legal de persoană juridică. În acest caz, fie toate entitățile sau asociația de persoane pot depune o cerere pentru obținerea unei simplificări, fie alternativ o singură entitate juridică poate

depune o cerere pentru obținerea unei simplificări în nume propriu și poate acționa ca reprezentant al celorlalte entități juridice din grup.

b) Stabilirea pe teritoriul vamal

Ca regulă generală, în conformitate cu articolul 18 alineatul (2) din Codul vamal al Uniunii și cu articolul 11 alineatul (1) litera (b) din actul delegat, operatorii economici, reprezentanții sau alții care solicită autorizații pentru simplificare sunt stabiliți pe teritoriul vamal al Uniunii.

Exemple:

- În cazul unei cereri din partea unei persoane fizice, persoana respectivă trebuie să fie rezidentă în mod obișnuit pe teritoriul vamal al UE.

- În cazul unei persoane juridice sau al unei asociații de persoane, sediul permanent, sediul social sau administrația centrală trebuie să se afle pe teritoriul vamal al UE.

În conformitate cu articolul 170 alineatul (2) din Codul vamal al Uniunii, ca regulă generală, declarantul care depune declarația vamală trebuie să fie stabilit pe teritoriul vamal al Uniunii.

De reținut: au fost identificate trei excepții legale cu privire la stabilirea declarantului pe teritoriul vamal al Uniunii:

1-În conformitate cu articolul 18 alineatul (2) și cu articolul 170 alineatul (3) litera (a) din Codul vamal al Uniunii, este posibil ca declarantul să nu fie nevoit să fie stabilit în UE dacă singurele declarații depuse sunt legate de admiterea temporară [cod de procedură „53” la rubrica 37 din documentul administrativ unic (DAU)] sau de tranzit.

2-Articolul 170 alineatul (3) litera (b) din Codul vamal al Uniunii permite ca persoana care depune declarația, inclusiv pentru destinație finală sau perfecționare activă, să fie stabilită în afara UE în cazul în care respectiva persoană depune o declarație doar ocazional și dacă autoritățile vamale consideră acest lucru justificat.

3-A se vedea, de asemenea, derogările prevăzute la articolul 170 alineatul (3) litera (c) din Codul vamal al Uniunii.

c) Reprezentanți

Se pot distinge două situații:

- titularul autorizației pentru o simplificare este importatorul/exportatorul și poate lucra cu un reprezentant care se ocupă de formalitățile vamale, de exemplu depunerea declarațiilor vamale;

- titularul autorizației pentru o anumită simplificare este un reprezentant vamal care acționează în numele clienților, al filialelor sau al partenerilor săi.

Fazele de cerere și de acceptare

a) Formularele pentru cererile și autorizațiile pentru simplificări

Anexa A la actul delegat/actul de punere în aplicare definește setul de date cu privire la cererile și autorizațiile pentru simplificări.

Nu se recomandă utilizarea în continuare a formularelor pe suport de hârtie, cu excepția cazului unei proceduri de rezervă. Coloanele relevante din anexa A, partea generală, sunt: 7a pentru declarația simplificată, 7b pentru vămuirea centralizată, 7c pentru înscrierea în evidențele declarantului și 7d pentru autoevaluare. Alte elemente se regăsesc în părțile specifice.

Este posibil ca statele membre să fi creat formulare pe suport de hârtie în conformitate cu articolul 2 din actul delegat tranzitoriu.

De reținut: în timpul perioadei de tranziție, în conformitate cu articolul 55 alineatul (7) din actul delegat tranzitoriu, formularele corespunzătoare pentru declarația simplificată, înscrierea în evidențele declarantului și vămuirea centralizată pot fi cele din anexa 12 la actul delegat tranzitoriu. Aceste formulare pot fi pe suport de hârtie. În ceea ce privește autoevaluarea, se aplică articolul 55 alineatul (5) din actul delegat tranzitoriu, care le permite autorităților vamale să impună alte cerințe alternative în materie de date decât cele din anexa A la actul delegat, în condițiile prevăzute la alineatul (6).

b) Perioada de acceptare

1. În conformitate cu articolul 22 alineatul (2) din Codul vamal al Uniunii și cu articolul 11 alineatul (1) din actul delegat, autoritățile vamale verifică, în termen de 30 de zile de la primirea cererii, dacă sunt îndeplinite condițiile de acceptare a cererii respective, inclusiv, de exemplu, următoarele:

- Solicitantul trebuie să dețină un număr EORI valabil [articolul 11 alineatul (1) litera (a) din actul delegat];
- Solicitantul trebuie să fie stabilit pe teritoriul vamal al Uniunii [articolul 11 alineatul (1) litera (b) din actul delegat];
- Solicitantul trebuie să depună cererea la autoritatea vamală desemnată să primească cereri în statul membru al autorității vamale competente [articolul 11 alineatul (1) litera (c) din actul delegat];
- Cererea solicitantului nu vizează o decizie cu același scop ca o decizie anterioară adresată acestuia care, în decursul unei perioade de un an înainte de la depunerea cererii, a fost anulată sau revocată pe motivul neîndeplinirii de către solicitant a unei obligații impuse în temeiul deciziei respective [articolul 11 alineatul (1) litera (d) din actul delegat]¹.

2. În cazul în care sunt furnizate toate informațiile, acceptarea cererii este notificată în același termen-limită; dimpotrivă, în conformitate cu articolul 12 alineatul (2) din actul de punere în aplicare, în cazul în care informațiile nu sunt complete, solicitantul dispune de o perioadă suplimentară de maximum 30 de zile pentru a furniza informațiile lipsă, începând cu momentul în care autoritățile vamale solicită informațiile respective.

¹ Cu excepția cazului în care anularea sau revocarea au loc la cererea operatorului.

3. În cazul în care nu există niciun răspuns din partea autorităților vamale cu privire la cerere, se consideră că aceasta a fost acceptată. Data acceptării este data depunerii cererii sau a informațiilor suplimentare, după caz [articolul 12 alineatul (3) din actul de punere în aplicare].

c) Dreptul de a fi ascultat

Deși neacceptarea poate avea un efect negativ asupra solicitantului, principiul dreptului de a fi ascultat [articolul 22 alineatul (6) din Codul vamal al Uniunii] este exclus în conformitate cu articolul 10 litera (a) din actul delegat.

Operatorul poate depune din nou o cerere luând în considerare motivul (motivele) neacceptării cererii anterioare.

2.1.2. *Auditul prealabil*

a) Efectuarea auditului prealabil

Autoritățile vamale efectuează un audit prealabil înainte de a acorda o simplificare care necesită o autorizație.

Autoritățile vamale efectuează auditul prealabil doar dacă nu se pot utiliza rezultatele auditului anterior, sub rezerva anumitor condiții:

- auditul anterior a fost efectuat cu cel mult 3 ani înainte de depunerea cererii,
- condițiile autorizației sunt aceleași,
- legislația nu s-a schimbat,
- comerciantul nu și-a modificat activitățile, controalele interne, sistemul informatic, produsele etc.

Pentru aspecte practice, a se consulta orientările pentru operatorii economici autorizați și alte documente de audit, de exemplu pentru identificarea riscurilor printr-un proces de cartografiere se poate utiliza modelul compact AEO publicat pe site-ul web al DG TAXUD:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/customs/policy_issues/customs_security/aeo/index_en.htm

De reținut: În cazul în care solicitantul unei anumite simplificări este deja AEOC, se consideră că acesta îndeplinește criteriile pentru toate simplificările, însă unele elemente sau condiții suplimentare legate de tipul specific de simplificare fac în continuare obiectul evaluării înainte de acordarea unei autorizații [articolul 38 alineatul (5) din Codul vamal al Uniunii].

b) Raportul

Raportul auditului prealabil trebuie să fie similar raportului operatorului economic autorizat (a se vedea punctul 3.III.7.4 din orientările actualizate pentru operatorii economici autorizați), incluzând o evaluare scrisă a respectării de către solicitant a fiecărui criteriu și o recomandare clară cu privire la acordarea sau neacordarea simplificării, în funcție de rezultatele activităților de audit.

Întreaga activitate desfășurată de biroul vamal în scopul de a decide asupra acordării unei astfel de autorizații ar trebui să fie documentată, furnizând detalii privind controalele efectuate de biroul vamal, rezultatele vizitării unităților, procedurile furnizate de operator, organizarea companiei, informații privind produsele vizate etc.

De reținut: În cazul în care solicitantul este deja AEOC, raportul final și documentația de audit realizată pentru acordarea autorizației AEO ar trebui utilizate în vederea pregătirii și a efectuării auditului prealabil pentru simplificări.

c) Decizia pe baza evaluării riscurilor operatorului

Termenele-limită pentru luarea unei decizii vamale sunt specificate la *articolul 22 alineatul (3) din Codul vamal al Uniunii și la articolul 13 din actul delegat*: 120 de zile, prelungit cu 30 de zile în conformitate cu articolul 22 alineatul (3) din Codul vamal al Uniunii.

➤ Decizia nefavorabilă

La sfârșitul procesului și înainte de a lua decizia finală, autoritatea vamală competentă va informa solicitantul, în special în cazul în care există probabilitatea ca rezultatele/concluziile să conducă la o decizie negativă. În acest caz, solicitantului i se va oferi posibilitatea de a-și exprima punctul de vedere, de a răspunde deficiențelor care ar putea determina decizia preconizată și de a furniza informații suplimentare cu intenția de a obține o decizie pozitivă („dreptul de a fi ascultat”).

Ulterior perioadei de exercitare a „dreptului de a fi ascultat”, în cazul în care autoritatea vamală confirmă decizia nefavorabilă, aceasta trebuie notificată solicitantului.

Ulterior refuzului:

- Atunci când autorizația implică mai mult de un stat membru, aceasta este comunicată tuturor statelor membre (inclusiv motivul refuzului).

➤ Decizia favorabilă

Autorizația reprezintă o decizie favorabilă formală și trebuie considerată ca fiind un angajament explicit între autoritățile vamale și operatorul economic care definește drepturile și obligațiile titularului autorizației, inclusiv obligația de a notifica orice modificare care intervine în activitatea și organizarea sa [a se vedea articolul 23 alineatul (2) din Codul vamal al Uniunii].

2.1.3. *Garanția*

Garanția nu face parte din condițiile de acordare a simplificărilor, astfel cum era cazul conform dispozițiilor de punere în aplicare a Codului vamal. Cu toate acestea:

- în cazul regimurilor speciale, astfel cum sunt definite la articolul 210 literele (b)-(d) din Codul vamal al Uniunii, atunci când simplificările sunt utilizate pentru regimuri speciale, autorizația pentru simplificări nu poate fi acordată înainte de acordarea autorizației pentru regimuri speciale menționată la articolul 211 alineatul (1) din CVU. Această din urmă autorizație prevede constituirea unei garanții [a se vedea articolul 211 alineatul (3) litera (c) din Codul vamal al Uniunii].
- Atunci când ia naștere o datorie vamală, garanția este necesară, de asemenea, și pentru simplificările în conformitate cu articolul 102 alineatul (4), cu articolul 105 alineatele (1) și (2) și cu articolul 195 alineatul (1) din Codul vamal al Uniunii. În cazul în care plata cuantumului taxelor vamale este amânată (a se vedea articolul 110 din Codul vamal al Uniunii), o astfel de garanție trebuie să existe înainte de

utilizarea simplificărilor. Atunci când este cazul, trebuie depusă o cerere separată pentru garanție sau/și pentru plată amânată și trebuie să se acorde o autorizație separată.

În vederea utilizării adecvate a simplificărilor, se recomandă constituirea unei garanții globale, astfel cum este definită la articolul 95 din Codul vamal al Uniunii. În conformitate cu articolul 195 alineatul (3) din Codul vamal al Uniunii, în cazul în care se constituie o garanție globală, acordarea liberului de vamă nu depinde de monitorizarea garanției de către autoritățile vamale.

- În cazul punerii în liberă circulație, autoritățile vamale monitorizează cuantumul garanției pe baza declarațiilor suplimentare în conformitate cu articolul 157 alineatul (1) din actul de punere în aplicare.

- În cazul regimurilor speciale, autoritățile vamale monitorizează prin audit, în conformitate cu articolul 157 alineatul (3) din actul de punere în aplicare.

Dimpotrivă, dacă se constituie o garanție individuală, acordarea liberului de vamă depinde de monitorizarea garanției.

De reținut: garanția trebuie, de asemenea, să fie monitorizată de persoana căreia i se solicită constituirea garanției în conformitate cu articolul 156 din actul de punere în aplicare.

Pentru informații suplimentare privind monitorizarea garanției, vă rugăm să consultați orientările privind garanția pentru o datorie vamală potențială sau existentă.

2.1.4. Abordarea bazată pe control general

Lucrătorii vamali ar trebui să creeze instrumente care permit o metodă optimă de abordare și de diminuare a riscurilor fără a periclita avantajul simplificărilor. Autoritățile vamale trebuie să dispună de toate elementele necesare pentru a efectua controale atunci când consideră necesar.

Pentru informații detaliate privind metodologiile de control/audit, auditorii vamali ar trebui să utilizeze orientările puse la dispoziție de UE în vederea efectuării controalelor/auditurilor și să ia în considerare recomandările Curții de Conturi Europene (Raportul special nr. 1/2010).

În ceea ce privește planul de control specific fiecărui operator economic, nu există nicio referință/bază legală pentru un plan de control pentru procedura declarației simplificate, dar acesta este obligatoriu pentru toate autorizațiile de înscriere în evidențele declarantului (a se vedea articolul 233 din actul de punere în aplicare).

Acesta trebuie să fie elaborat de autoritățile vamale și printre altele, să prevadă supravegherea procedurilor vamale efectuate în temeiul autorizației, să definească frecvența controalelor și să asigure posibilitatea de efectuare a unui control efectiv în toate etapele procedurii de înscriere în evidențele declarantului.

2.1.5. Monitorizarea autorizației și supravegherea operațiunilor

Autoritățile vamale au obligația să monitorizeze autorizațiile și să supravegheze operațiunile efectuate.

a) Monitorizarea de către autoritățile vamale

Cerința generală de monitorizare a tuturor deciziilor vamale este prevăzută la articolul 23 alineatul (5) din Codul vamal al Uniunii, conform căruia autoritățile vamale monitorizează îndeplinirea de către titularul unei decizii a condițiilor și criteriilor la care este supus acesta. Autoritățile vamale trebuie, de asemenea, să monitorizeze respectarea obligațiilor care decurg din decizia respectivă. Monitorizarea autorizațiilor vizează detectarea din timp a oricărui semnal de neconformitate și determină luarea unor măsuri prompte în cazul în care sunt detectate dificultăți sau neconformități.

Se recomandă să se efectueze o evaluare a riscurilor titularului autorizației cel puțin o dată la trei ani; evaluarea riscurilor este necesară de fiecare dată când are loc o modificare relevantă a sistemelor (informatică sau de alt fel) care influențează desfășurarea procedurii vamale.

Pentru informații suplimentare, a se consulta partea 5 din orientările actualizate pentru operatorii economici autorizați.

De reținut: controalele după vămuire sunt examinări privind, de exemplu, administrarea, organizarea, procedurile interne și/sau sistemele interne ale unui operator economic, în vederea colectării de dovezi privind continuitatea respectării de către operator a legislației și a cerințelor relevante.

b) Monitorizarea de către operatorul economic

Monitorizarea periodică este, de asemenea, responsabilitatea operatorului economic. Ea ar trebui să facă parte din sistemul său de control intern.

Pentru informații suplimentare, a se consulta partea 5 din orientările actualizate pentru operatorii economici autorizați.

De reținut: pe cât posibil, monitorizarea autorizațiilor pentru simplificări și a statutului AEO ar trebui să fie coordonată pentru a evita suprapunerea examinărilor. În cazul în care titularul deciziei este stabilit de mai puțin de trei ani, autoritățile vamale îl monitorizează atent în primul an de la luarea deciziei.

c) Supravegherea operațiunilor

Obligația generală este prevăzută la articolul 134 din Codul vamal al Uniunii. Aceasta cuprinde controale, inclusiv controale bazate pe riscuri, controale aleatorii la momentul vămuirii mărfurilor și controale ulterioare acordării liberului de vamă, în special în ceea ce privește declarațiile suplimentare, astfel cum sunt definite la articolul 48 din Codul vamal al Uniunii.

În vederea abordării adecvate a riscului de prescriere a taxelor, controalele după vămuire care vizează tranzacțiile ar trebui să fie efectuate în mod regulat și într-o formă corespunzătoare. Numărul tranzacțiilor care trebuie verificate în cadrul fiecărui control ulterior vămuirii ar trebui să depindă de riscurile implicate.

De reținut: controalele ulterioare acordării liberului de vamă vizează asigurarea caracterului exact și complet al declarațiilor vamale într-un anumit domeniu, de exemplu antidumping sau origine/preferință, verificarea certificatelor de origine, stabilirea valorii în vamă, controalele efectuate în urma solicitării de asistență reciprocă, controalele vamale în antrepozite vamale (de exemplu, inventarierea sau verificarea evidenței stocurilor), controalele în vederea clasificării tarifare etc.

Pentru informații detaliate privind metodologiile de audit, procesele și etapele care trebuie urmate de auditorii vamali, se recomandă utilizarea orientărilor puse la dispoziție de UE pentru efectuarea de controale/audituri.

2.1.6. Prohibiții și restricții

Există două tipuri de prohibiții și restricții: unele legate de reglementările UE și altele legate de reglementările naționale.

Prohibițiile și restricțiile UE oferă un temei juridic pentru prevenirea și/sau restricționarea intrării/importului și exportului de mărfuri din motive diverse, în special securitate, protecția sănătății și a mediului. Controalele pot fi efectuate în locul de intrare sau de ieșire ori atunci când mărfurile sunt plasate sub un regim vamal, cum ar fi punerea în liberă circulație. Administrațiile vamale au o funcție centrală în controlul mărfurilor supuse unor prohibiții și restricții care intră sau care ies din UE, întrucât ele sunt, în general, singurele autorități care dispun de o imagine de ansamblu completă asupra fluxului comercial al mărfurilor care intră sau ies de pe teritoriul vamal.

Prohibiții și restricții există, de asemenea, la nivel național și pot fi aplicate doar într-un singur stat membru.

Prin urmare, în cazul mărfurilor pentru care se aplică prohibiții și restricții, statele membre trebuie să decidă dacă astfel de simplificări pot fi utilizate sau dacă mărfurile trebuie să fie excluse.

Se recomandă ca decizia să fie luată pe baza consultării între autoritățile vamale și autoritățile responsabile cu politicile legate de prohibiții și restricții aferente.

Exemplu: atunci când sunt necesare controale suplimentare sau în cazul în care lipsește un certificat, înainte de a fi puse în liberă circulație, mărfurile ar putea fi plasate mai întâi în depozit temporar sau sub regim de antrepozit vamal în vederea efectuării controalelor vamale. O altă alternativă ar consta în declararea mărfurilor respective în conformitate cu procedura standard.

(a) Autorizația pentru declarația simplificată

Toate documentele justificative relevante care sunt necesare în vederea acordării liberului de vamă pentru mărfurile care fac obiectul articolului 163 alineatul (2) din Codul vamal al Uniunii trebuie să fie prezentate sau puse la dispoziția autorităților vamale la momentul întocmirii declarației simplificate (nu suplimentare).

Declarația simplificată trebuie să furnizeze informații suficiente astfel încât să permită identificarea mărfurilor care fac obiectul unor prohibiții/restricții. Acest lucru este necesar pentru a le permite autorităților vamale să efectueze controalele corespunzătoare și să solicite, acolo unde este cazul, prezentarea documentelor indicate ca fiind disponibile.

A se vedea, de asemenea, articolul 145 litera (d) din actul delegat, descris în partea 2.2.3 cu privire la condițiile de acordare a declarației simplificate.

(b) Autorizația pentru înscrierea în evidențele declarantului

Titularul unei autorizații pentru înscrierea în evidențele declarantului trebuie să pună la dispoziția biroului vamal de supraveghere informații referitoare la mărfurile care fac obiectul unor restricții și prohibiții [articolul 234 litera (d) din actul de punere în aplicare]. În general, din perspectivă practică, înscrierea în evidențele declarantului poate fi utilizată pentru mărfurile care fac obiectul unei prohibiții sau restricții doar în cazul în care se poate asigura un nivel adecvat de protecție și atunci când există în vigoare acorduri cu autoritățile responsabile de politicile privind prohibițiile și restricțiile în cauză. Autorizația pentru înscrierea în evidențele declarantului poate fi utilizată cu condiția ca titularul autorizației să prezinte sau să pună la dispoziție licențele/permisele relevante în momentul acceptării declarației, la cererea autorității vamale.

Procedura pentru mărfurile care fac obiectul unor prohibiții și restricții ar trebui să fie prevăzută în mod clar în autorizație.

De exemplu, notificarea ar putea să permită, în mod specific, identificarea mărfurilor care fac obiectul unor prohibiții sau restricții [articolul 234 alineatul (1) litera (d) din actul de punere în aplicare]. Autoritățile vamale trebuie să fie întotdeauna în măsură să efectueze controale cu intensitatea necesară.

c) Autorizația pentru vămuire centralizată

În timpul procedurii de consultare, este extrem de important să se realizeze o identificare clară a mărfurilor, inclusiv orice prohibiții și restricții aplicabile și toate modalitățile posibile de a efectua controalele necesare. În caz contrar, ar trebui să se decidă excluderea anumitor mărfuri de la simplificările respective. Această decizie trebuie să aibă la bază cerințele statului membru (statelor membre) în care se află fizic mărfurile și unde se aplică prohibițiile și restricțiile.

2.1.7. Suspendarea, revocarea și anularea

a) Suspendarea

În temeiul articolului 23 alineatul (4) litera (b) din Codul vamal al Uniunii, autoritatea vamală competentă suspendă o autorizație pentru simplificări în următoarele cazuri (articolul 16 din actul delegat):

- 1) autoritatea vamală consideră că pot exista suficiente motive pentru anularea, revocarea sau modificarea deciziei, dar nu dispune încă de toate elementele necesare pentru a decide cu privire la anularea, revocarea sau modificarea acesteia;
- 2) autoritatea vamală consideră că nu sunt îndeplinite condițiile de acordare a autorizației sau că titularul autorizației nu respectă obligațiile care îi revin prin decizia respectivă și este oportun să i se acorde titularului autorizației timp suficient pentru a lua măsuri prin care să asigure îndeplinirea condițiilor sau respectarea obligațiilor;
- 3) titularul autorizației solicită respectiva suspendare deoarece se află temporar în imposibilitatea de a îndeplini condițiile prevăzute pentru decizie sau de a se conforma obligațiilor care îi revin prin decizia respectivă.

Suspendarea deciziei înseamnă că autorizația pentru o simplificare nu este valabilă pentru o anumită perioadă de timp.

Înainte de suspendarea deciziei, autoritatea vamală competentă trebuie să notifice titularului autorizației constatările și evaluările efectuate. Titularului autorizației i se acordă dreptul de a fi ascultat și posibilitatea de a remedia situația. Intervalul de timp pentru ca operatorul să prezinte comentarii, corecțiile efectuate și măsurile luate este de 30 de zile calendaristice de la data comunicării [articolul 8 alineatul (1) din actul delegat privind Codul vamal al Uniunii].

Autoritatea vamală competentă ar trebui să evalueze foarte atent efectul suspendării. Suspendarea nu va afecta un regim vamal care a fost inițiat înainte de data suspendării și nu este încă finalizat.

În cazul în care motivul suspendării nu mai există, suspendarea va fi anulată. În caz contrar, autoritatea vamală competentă trebuie să analizeze dacă autorizația trebuie revocată sau modificată.

În conformitate cu articolul 30 alineatul (1) din actul delegat, în cazul în care o autorizație AEO este suspendată din cauza neconformității cu oricare dintre criteriile menționate la articolul 39 din Codul vamal al Uniunii, orice decizie luată în legătură cu operatorul economic autorizat respectiv care se bazează pe autorizația AEO în general sau pe oricare dintre criteriile specifice care au condus la suspendarea autorizației AEO va fi suspendată de autoritatea vamală care a luat decizia respectivă.

Exemple de cazuri de suspendare pot fi consultate în secțiunea IV din orientările pentru operatorii economici autorizați.

b) Revocarea

În temeiul articolului 28 alineatul (1) din Codul vamal al Uniunii, o simplificare trebuie revocată atunci când:

- una sau mai multe dintre condițiile pentru luarea deciziei nu au fost ori nu mai sunt îndeplinite sau
- titularul deciziei solicită acest lucru.

Revocarea poate avea loc fie direct, fie ulterior perioadei de suspendare [articolul 18 alineatul (1) litera (c) din actul delegat]. Revocarea la inițiativa autorităților vamale reprezintă o decizie vamală, iar operatorul economic are dreptul de a fi ascultat astfel încât să își poată exprima punctul de vedere conform articolului 22 alineatul (6) din CVU. Prin urmare, titularului autorizației i se notifică orice constatări, evaluarea efectuată și faptul că, în urma evaluării, autorizația ar putea fi revocată.

În cazul în care statutul de AEOC reprezintă o cerință în vederea obținerii unei simplificări (înscrisoare în evidențele declarantului cu derogare, autoevaluare și vămuire centralizată), suspendarea sau revocarea acestui statut ar trebui să determine suspendarea directă sau revocarea simplificării.

Atunci când decizia de suspendare sau de revocare este luată de autoritatea vamală, acesta trebuie luată în funcție de nivelul de nerespectare a condițiilor impuse.

c) Anularea

În temeiul articolului 27 din Codul vamal al Uniunii, autoritățile vamale anulează o decizie favorabilă titularului autorizației dacă sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

- (a) decizia a fost luată pe baza unor informații inexacte sau incomplete;
- (b) titularul deciziei știa sau ar fi trebuit în mod normal să știe că informațiile erau inexacte sau incomplete;
- (c) decizia ar fi fost diferită în cazul în care informațiile ar fi fost corecte și complete.

Anularea deciziei se notifică titularului deciziei.

Anularea produce efecte de la data la care a intrat în vigoare decizia inițială.

2.2. Cereri noi pentru declarația simplificată

2.2.1. Tipuri de declarație simplificată

Începând cu 1 mai 2016, declarațiile incomplete și simplificate devin un regim unic denumit „declarație simplificată”.

Autorizațiile pentru declarația simplificată cuprind cazurile în care unele elemente (unele elemente de date) sau unele documente (sau ambele) din declarație sunt omise la momentul depunerii declarației vamale. Pe timpul perioadei de tranziție la sistemul informatic, declarația simplificată poate lua în continuare forma unui document administrativ sau comercial în conformitate cu articolul 16 alineatul (2) din actul delegat tranzitoriu.

- **Utilizare neregulată** (fosta declarație incompletă): autoritățile vamale pot accepta sau nu o declarație (articolul 166 din Codul vamal al Uniunii) în care sunt omise anumite elemente sau documente necesare sau ambele, de la caz la caz, fără a solicita o autorizație pentru depunerea unei astfel de declarații.

- **Utilizare regulată** (fosta declarație simplificată): autoritățile vamale pot acorda o autorizație pentru depunerea regulată a unei declarații în care sunt omise anumite elemente sau documente necesare sau ambele.

*De reținut: utilizarea regulată sau neregulată nu poate fi cuantificată cu precizie. Cu toate acestea, obligația de a avea o autorizație ar putea fi legată de cazurile declarațiilor suplimentare **recapitulative și periodice**.*

2.2.2. Cerințele în materie de date pentru declarația simplificată

Nu există nicio diferență în ceea ce privește cerințele în materie de date între declarația simplificată utilizată în mod regulat și cea utilizată în mod neregulat. Cu toate acestea, în cazul utilizării regulate, statul membru poate amâna unele cerințe în materie de date pentru declarația suplimentară.

După perioada de tranziție, declarația vamală simplificată trebuie să îndeplinească cerințele în materie de date, astfel cum este prevăzut în anexa B la actul delegat, coloana C1 pentru export sau coloana I1 pentru import. În orice caz, datele omise nu pot fi date care sunt solicitate în temeiul legislației UE.

De exemplu, în cazul în care o trimitere conține mărfuri care fac obiectul legislației în domeniul accizelor, unde sunt solicitate date minime în e-AD, aceste date nu pot fi omise în declarația simplificată, și anume masa netă, codul mărfurilor și descrierea acestora (nota de subsol 5 din anexa B la actul delegat, care permite derogarea de la cerința obligatorie de prezentare a acestor date, nu se aplică mărfurilor accizabile).

La import, informațiile privind autorizația de plată amânată se furnizează, de asemenea, în declarația simplificată.

2.2.3. Condiții și criterii de acordare a autorizației conform Codului vamal al Uniunii și punctele care trebuie verificate în timpul auditului prealabil

a) Condiții pentru utilizarea regulată a declarațiilor vamale simplificate

Condițiile care trebuie îndeplinite pentru acordarea unei autorizații pentru declarația simplificată, astfel cum au fost enumerate la articolul 145 din actul delegat, au fost aliniate la unele părți ale criteriilor referitoare la operatorii economici autorizați prezentate la articolul 39 din cod și la articolele 24 și 25 din actul de punere în aplicare. Astfel cum se ilustrează în tabelul de mai jos, aceste condiții coincid cu unele părți ale criteriilor referitoare la AEO descrise în actul de punere în aplicare. În consecință, orientările pentru operatorii economici autorizați conțin detaliile complete privind modul de evaluare a diferitelor criterii și condiții de acordare a unei autorizații pentru utilizarea regulată a declarației simplificate.

Condiții care trebuie îndeplinite (articolul 145 din actul delegat)	Referințe din actul de punere în aplicare privind criteriile AEO
Articolul 145 alineatul (1) litera (a) din actul delegat: criteriu prevăzut la articolul 39 litera (a) din cod (absența unei încălcări grave sau a unor încălcări repetate ale legislației vamale și ale dispozițiilor fiscale, inclusiv absența unui cazier conținând infracțiuni grave legate de activitatea economică a solicitantului).	Articolul 24 din actul de punere în aplicare
Articolul 145 alineatul (1) litera (b) din actul delegat: după caz, solicitantul dispune de proceduri satisfăcătoare de gestionare a licențelor și a autorizațiilor acordate în conformitate cu măsurile de politică comercială sau în ceea ce privește schimburile comerciale cu produse agricole.	Articolul 25 alineatul (1) litera (g) din actul de punere în aplicare
Articolul 145 alineatul (1) litera (c) din actul delegat: solicitantul se asigură că angajații vizați primesc sarcina de a informa autoritățile vamale dacă sunt detectate dificultăți de conformare și stabilește proceduri pentru a informa autoritățile vamale cu privire la astfel de dificultăți.	Articolul 25 alineatul (1) litera (i) din actul de punere în aplicare
Articolul 145 alineatul (1) litera (d) din actul delegat: după caz, solicitantul a pus în aplicare proceduri satisfăcătoare de gestionare a licențelor de import și export legate de prohibiții și restricții, inclusiv măsuri pentru a deosebi mărfurile care fac obiectul unor prohibiții sau restricții de alte mărfuri și pentru a asigura respectarea acestor prohibiții și restricții.	Articolul 25 alineatul (1) litera (k) din actul de punere în aplicare

În cazul în care solicitantul este deja AEOC, trebuie luate, de asemenea, în considerare data emiterii statutului de AEO și toate operațiunile de monitorizare și/sau reevaluările efectuate ulterior acestei date.

Astfel, criteriile care fost deja evaluate în legătură cu acordarea statutului de operator economic autorizat nu sunt verificate din nou, însă, atunci când este necesar, autoritățile vamale pot întotdeauna să solicite informații suplimentare. Cu toate acestea, condițiile specifice legate de simplificarea solicitată trebuie verificate în cazul în care acestea nu au fost vizate în timpul auditului AEO.

De reținut: în cazul în care cererile pentru o autorizație pentru declarație simplificată și pentru statutul de operator economic autorizat sunt depuse simultan, se recomandă ca autoritățile vamale să își coordoneze activitățile pentru a evita dublarea examinării. Solicitantul trebuie informat în consecință.

Pentru informații suplimentare privind criteriul de „conformitate”, a se consulta orientările pentru operatorii economici autorizați.

b) Lista standard (neexhaustivă) a punctelor care trebuie verificate

Auditul prealabil se axează pe anumite condiții și criterii privind operatorul economic autorizat care sunt necesare pentru declarația simplificată, dar și pe anumite aspecte specifice necesare pentru obținerea autorizației de utilizare regulată a declarației simplificate. Aceste puncte pot fi considerate suplimentare, în cazul în care nu sunt verificate în timpul unui audit prealabil anterior și/sau nu constituie elemente care trebuie convenite cu solicitantul înainte de acordarea autorizației.

- Utilizarea altor simplificări prevăzute la titlul V din cod
- Utilizarea regimurilor speciale
- Tipul de regimuri vamale
- Termenul-limită pentru a pune la dispoziția autorităților vamale documentele justificative necesare omise în declarația simplificată [articolul 167 alineatul (1) din cod și articolul 147 alineatele (2) și (3) din actul delegat]
- Termenul-limită pentru depunerea declarației suplimentare [articolul 146 alineatul (3) din actul delegat]
- Derogare de la obligația de depunere a declarației suplimentare [articolul 167 alineatul (2) din cod; articolul 183 din actul delegat]
- Aprobarea locurilor de prezentare a mărfurilor în vamă și/sau a locurilor desemnate (pentru mărfurile care intră în UE sau care, după ce au fost plasate sub regim de tranzit, ajung la un birou de destinație, a se vedea articolele corespunzătoare, și anume articolul 139 din cod și articolul 115 din actul delegat)
- Reprezentantul sau declarantul (dacă este cazul, împuternicirea)
- Reconciliere între declarația simplificată și declarația suplimentară
- Legătura între evidențe și sistemul contabil
- Locul în care sunt păstrate evidențele
- Locul în care sunt accesibile evidențele (poate fi diferit de locul în care sunt păstrate, în special în cazul reprezentării)
- Garanții, dacă este cazul, pentru regimul vamal necesar
- Tipul de mărfuri, cantitatea, valoarea
- Societăți incluse în autorizație
- <u>Aspecte specifice pentru import:</u> identificări în scopuri de TVA, destinatar agreeat sau alte aspecte legate de tranzit, informații privind plată amânată
- <u>Aspecte specifice pentru export:</u> formalități înaintea plecării, expeditor agreeat sau confirmarea ieșirii, dacă este cazul

Pentru a asigura o aplicare corectă și echitabilă a condițiilor și criteriilor, astfel cum s-a subliniat mai sus, autoritățile vamale care acordă autorizația trebuie să ia în considerare caracteristicile specifice ale solicitantului, inclusiv dimensiunea și volumul operațiunilor sale.

2.2.4. Declarația suplimentară

a) Tipul de declarații suplimentare și termenele-limită

În temeiul Codului vamal al Uniunii (articolul 146 din actul delegat), declarația suplimentară poate fi:

- generală: 10 zile după acordarea liberului de vamă în cazul în care declarația suplimentară acoperă o declarație simplificată; în acest caz, înscrierea în evidențele contabile este realizată conform articolului 105 alineatul (1) primul paragraf din Codul vamal al Uniunii.
- recapitulativă: 10 zile după încheierea perioadei care acoperă mai mult de o singură declarație simplificată cu o declarație suplimentară (perioada nu trebuie să depășească o lună de zile calendaristică); se aplică articolul 105 alineatul (1) al doilea paragraf din Codul vamal al Uniunii.
- periodică: 10 zile după încheierea perioadei care acoperă o singură declarație simplificată cu o declarație suplimentară (perioada nu trebuie să depășească o lună de zile calendaristică); se aplică articolul 105 alineatul (1) al doilea paragraf din Codul vamal al Uniunii.

❖ *însă titularul autorizației o poate depune înainte de termenul-limită.*

Astfel cum este prevăzut la articolul 146 alineatul (4) din actul delegat, autoritățile vamale pot aproba, în timpul perioadei de tranziție, alte termene-limită decât cele specificate la alineatele (1) și (3) de la articolul respectiv.

b) Reconcilierea

Este necesar să se reducă riscurile prin instituirea de mecanisme care să permită reconcilierea între declarațiile simplificate și declarațiile suplimentare relevante.

Declarația simplificată + declarația suplimentară = „un singur document indivizibil” [articolul 167 alineatul (4) din Codul vamal al Uniunii] care permite specificarea datei datoriei vamale.

În cazul în care declarația suplimentară corespunde mai multor declarații simplificate, aceasta ar trebui să acopere toate declarațiile simplificate ale perioadei.

Aceste proceduri de control asigură menținerea conformității fiscale și a integrității datoriei vamale. Ar fi de preferat ca reconcilierea să fie realizată în mod automat și să asigure caracterul corect și complet al datelor din declarațiile suplimentare. Acest lucru ar trebui să fie realizat de operatorul economic și să fie verificat de autoritățile vamale.

Se recomandă reconcilierea automată de fiecare dată când este posibil, precum și monitorizarea eventualelor erori. Reconcilierea automată a informațiilor din declarații trebuie efectuată în sistemele naționale de vămuire centralizată.

Numărul de înregistrare a declarației vamale/MRN poate fi utilizat pentru identificarea declarației care trebuie reconciliată. Această reconciliere electronică trebuie să garanteze

în mod rezonabil caracterul complet și precis al declarației suplimentare și faptul că toate mărfurile au fost declarate în mod corespunzător.

c) Derogarea de la declarația suplimentară

Referitor la derogările de la obligația de a depune o declarație suplimentară, acestea sunt posibile după depunerea unei declarații simplificate doar în cazurile prevăzute la articolul 167 alineatul (2) litera (a) și alineatul (3) din Codul vamal al Uniunii.

În cazul prevăzut la alineatul (2) litera (a), mărfurile sunt plasate sub regim de antrepozitare vamală.

În cazul prevăzut la alineatul (3), valoarea și cantitatea mărfurilor se află sub pragul statistic, iar declarația simplificată nu omite informațiile necesare pentru plasarea mărfurilor sub regimul vamal în cauză.

2.2.5. Aspecte ale actului delegat tranzitoriu care sunt aplicabile până la actualizarea sau implementarea sistemelor informatice

Declaranții pot să utilizeze în continuare sistemele informatice naționale existente până la încheierea procesului de actualizare sau de implementare a sistemelor informatice relevante, luând în considerare următoarele:

- Întrucât anexa B la actul delegat/actul de punere în aplicare este suspendată în timpul perioadei de tranziție, cerințele în materie de date până la actualizarea sistemelor sunt cele din anexa 9 appendicele A la actul delegat tranzitoriu.

În cazul declarațiilor simplificate pe suport de hârtie, se păstrează formularele relevante pe suport de hârtie, astfel cum sunt prevăzute în anexa 9 appendicele B1-B5 la actul delegat tranzitoriu (formulare pentru documentul administrativ unic) [articolul 16 alineatul (1) din actul delegat tranzitoriu].

În ceea ce privește termenele-limită de depunere a declarației suplimentare, în conformitate cu articolul 146 alineatul (4) din actul delegat, autoritățile vamale pot să permită utilizarea altor termene-limită de depunere a declarației suplimentare, până când se încheie actualizarea sistemelor informatice naționale.

În timpul perioadei de tranziție pentru sistemele naționale de import și export, se acceptă în continuare reconcilierea manuală existentă ulterior vămuirii sau pe perioada activității de asigurare.

În timpul perioadei de tranziție, o declarație simplificată poate lua în continuare forma unui document comercial și administrativ, sub rezerva îndeplinirii condițiilor prevăzute la articolul 16 alineatul (2) din actul delegat tranzitoriu.

2.3. Cereri noi pentru înscrierea în evidențele declarantului

2.3.1. Condiții și criterii de acordare a autorizației + puncte care trebuie verificate în timpul auditului prealabil

a) Condiții de acordare a unei autorizații pentru înscrierea în evidențele declarantului

Condițiile care trebuie îndeplinite în vederea acordării unei autorizații pentru înscrierea în evidențele declarantului, astfel cum sunt prevăzute la articolul 150 alineatul (1) din actul delegat, au fost aliniate cu criteriile AEO stabilite la articolul 39 literele (a), (b) și (d) din cod. Tabelul de mai jos prezintă respectivele condiții și referințele juridice din actul de punere în aplicare.

Condiții care trebuie îndeplinite (Articolul 150 din actul delegat)	Referințe din actul de punere în aplicare
Criteriul prevăzut la articolul 39 litera (a) din cod (absența unei încălcări grave sau a unor încălcări repetate ale legislației vamale și ale dispozițiilor fiscale, inclusiv absența unui cazier conținând infracțiuni grave legate de activitatea economică a solicitantului).	Articolul 24 din actul de punere în aplicare
Criteriul prevăzut la articolul 39 litera (b) din cod (dovedirea de către solicitant a unui nivel ridicat de control al operațiunilor sale și al fluxului mărfurilor, prin intermediul unui sistem de gestionare a registrelor comerciale și, după caz, de transport, care să permită efectuarea adecvată a controalelor vamale).	Articolul 25 din actul de punere în aplicare
Criteriul prevăzut la articolul 39 litera (d) din cod (în ceea ce privește autorizația menționată la articolul 38 alineatul (2) litera (a) (AEO-C), standardele practice de competență sau calificările profesionale care sunt în legătură directă cu activitatea desfășurată).	Articolul 27 din actul de punere în aplicare

În cazul în care solicitantul este deja AEOC, trebuie luate, de asemenea, în considerare data emiterii statutului de AEO și toate operațiunile de monitorizare și/sau reevaluările efectuate ulterior acestei date.

Astfel, criteriile evaluate deja în legătură cu acordarea statutului de operator economic autorizat nu trebuie reevaluate, însă, atunci când este necesar, autoritățile vamale pot solicita întotdeauna informații suplimentare (de exemplu, în caz de schimbare a circumstanțelor). Cu toate acestea, condițiile specifice legate de înscrierea în evidențele declarantului trebuie verificate în cazul în care acestea nu au fost vizate în timpul auditului AEO.

De reținut: în cazul în care cererile pentru obținerea unei autorizații pentru înscrierea în evidențele declarantului și pentru statutul de operator economic autorizat sunt depuse simultan, se recomandă ca autoritățile vamale să își coordoneze activitățile pentru a evita o dublă examinare. Solicitantul trebuie informat în consecință. În orice caz, rapoartele și comunicările finale către solicitant sunt separate, fiind legate de două procese decizionale diferite.

b) Condiții suplimentare pentru derogarea de la obligația prezentării mărfurilor

Autoritățile vamale pot acorda, în baza unei cereri, o derogare de la obligația prezentării mărfurilor. Tabelul de mai jos prezintă condițiile suplimentare care trebuie îndeplinite de către solicitant și detalii privind modul de evaluare a acestora în timpul auditului prealabil.

Condiții [articolul 182 alineatul (3) din cod]	Informații care trebuie verificate în timpul auditului prealabil
a) declarantul este un operator economic autorizat pentru simplificări vamale	<i>A se vedea articolele 38 și 39 din cod, articolele 24-27 din actul de punere în aplicare și orientările pentru operatorii economici autorizați cu privire la simplificările vamale</i>
b) natura și fluxul mărfurilor în cauză justifică acest lucru și sunt cunoscute de autoritatea vamală;	- natura mărfurilor trebuie să fie cunoscută în momentul auditului prealabil pentru a putea evalua dacă se poate acorda derogarea de la obligația de prezentare. În cazul în care se înregistrează o schimbare în natura mărfurilor, aceasta trebuie comunicată autorităților vamale. De exemplu, următoarele tipuri de mărfuri pot fi excluse: * mărfuri pentru care este necesar un document justificativ, astfel cum este definit la articolul 163 alineatul (2), pentru acordarea liberului de vamă, * mărfuri pentru care se aplică prohibiții și restricții, în cazul în care nu este îndeplinită condiția prevăzută la articolul 182 alineatul (3) litera (d) din Codul vamal al Uniunii (a se vedea mai jos). - Referitor la fluxul mărfurilor, motivele de excludere ar putea fi legate de următoarele: * rutele, * lanțurile de aprovizionare, * natura sau frecvența fluxului. Acest lucru va trebui să fie decis de la caz la caz.

c) biroul vamal de supraveghere are acces la toate informațiile pe care le consideră necesare pentru a-și putea exercita drepturile de examinare a mărfurilor în cazul în care acest lucru devine necesar;	Biroul vamal de supraveghere ar trebui să verifice accesibilitatea în incinte și disponibilitatea informațiilor necesare pentru analiza riscurilor care trebuie furnizate de declarant (evidențe, participarea unui reprezentant al societății etc.).
d) la momentul înscrierii în evidențe, mărfurile nu mai fac obiectul prohibițiilor sau restricțiilor, cu excepția cazului în care există dispoziții contrare în acest sens în autorizație.	- În funcție de rezultatele auditului prealabil, condițiile de acordare a unei derogări de la notificare în cazul mărfurilor care fac obiectul unor prohibiții și restricții pot fi integrate în autorizație. - Se recomandă monitorizarea îndeaproape a întreprinderii.
e) Cu toate acestea, biroul vamal de supraveghere poate solicita, în situații specifice, ca mărfurile să fie prezentate.	- În toate cazurile, declarantul trebuie să poată să notifice prezentarea mărfurilor în vamă atunci când acest lucru este solicitat de autoritatea vamală. Solicitățile de prezentare a mărfurilor ar putea fi prevăzute pentru circumstanțele în care riscurile se schimbă.

c) Alte puncte care trebuie verificate în timpul vizitelor de audit prealabil

Auditul prealabil se concentrează, în principal, pe criteriile AEO relevante, dar și pe anumite aspecte specifice necesare pentru a autoriza utilizarea înscrierii în evidențele declarantului. Acestea pot fi considerate puncte suplimentare, în cazul în care nu au fost verificate în timpul unui audit prealabil anterior și/sau nu constituie elemente care trebuie convenite cu solicitantul înainte de a acorda autorizația:

- modalitățile prevăzute pentru prezentarea mărfurilor/notificarea prezentării mărfurilor în cazul în care derogarea de la notificare nu este autorizată [articolul 182 alineatul (3) din cod];
- condițiile în care acordarea liberului de vamă este permisă [articolul 182 alineatul (4) din cod];
- respectarea excluderilor prevăzute la articolul 150 alineatele (3)-(6) din actul delegat.

A se vedea tabelul de mai jos ca o posibilă listă de verificare pentru alte puncte care trebuie verificate:

- Utilizarea regimurilor speciale
- Tipul de regimuri vamale

- Termenul-limită pentru a pune la dispoziția autorităților vamale documentele justificative necesare [articolul 167 alineatul (1) din cod și articolul 147 din actul delegat]
- Termenul-limită de depunere a declarației suplimentare (articolul 146 din actul delegat)
- Derogare de la obligația de depunere a declarației suplimentare [articolul 167 alineatul (2) din cod; articolul 183 din actul delegat]
- Aprobarea locurilor de prezentare a mărfurilor în vamă și/sau a locurilor desemnate (pentru mărfurile care intră în UE sau care, după ce au fost plasate sub regim de tranzit, ajung la un birou de destinație, a se vedea articolele corespunzătoare, și anume articolul 139 din cod și articolul 115 din actul delegat)
- Reprezentantul sau declarantul (dacă este cazul, împuternicirea)
- Reconcilierea între notificarea de prezentare și declarația suplimentară și în cazul unei derogări de la obligația prezentării, societatea trebuie să poată demonstra că datele înscrise în vederea acordării liberului de vamă pentru mărfuri au fost exacte și au fost compilate ulterior pentru realizarea declarației suplimentare
- Legătura dintre evidențe și sistemul contabil, dacă este cazul
- Locul în care sunt păstrate evidențele
- Locul în care sunt accesibile evidențele (poate fi diferit de locul în care sunt păstrate, în special în cazul reprezentării)
- Garanții, dacă este cazul, pentru regimul vamal necesar
- Tipul de mărfuri, cantitatea, valoarea
- Exemple de societăți care beneficiază de pe urma autorizației, în caz de reprezentare
- <u>Aspecte specifice pentru import:</u> identificări în scopuri de TVA, destinatar agreeat sau alte aspecte legate de tranzit, informații privind plată amânată
- <u>Aspecte specifice pentru export:</u> formalități înaintea plecării, expeditor agreeat sau confirmarea ieșirii, dacă este cazul

2.3.2. Cine poate fi titularul autorizației, pentru ce mărfuri și pentru ce regimuri?

a) Aprovizionarea navelor/aeronavelor

Simplificările pentru aprovizionarea navelor și aeronavelor ar trebui să fie acordate cât mai mult posibil. Operatorii care se ocupă cu aprovizionarea navelor și aeronavelor pot fi

autorizați de vamă, de exemplu, să înscrie în evidențele lor mărfurile exportate și să raporteze operațiunile de export în mod periodic după ce mărfurile au părăsit teritoriul vamal al Uniunii, atât timp cât sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 150 alineatele (4) și (5) din actul delegat.

b) Regimuri vamale

- **În conformitate cu articolul 150 alineatul (2) din actul delegat**, înscrierea în evidențele declarantului nu poate fi utilizată nici pentru tranzit, nici pentru plasarea mărfurilor în spații de depozitare temporară.
- **În conformitate cu articolul 150 alineatul (3) din actul delegat, codurile de regim 42 și 63 sunt excluse.** Înscrierea în evidențele declarantului nu poate fi utilizată nici pentru punerea în liberă circulație a mărfurilor care sunt scutite de TVA din cauza unei expedieri în interiorul Uniunii, nici pentru bunurile care fac obiectul unei suspendări a plății accizelor.
- **În conformitate cu articolul 150 alineatul (4) din actul delegat**, trebuie îndeplinite două condiții pentru export și reexport:

nu trebuie depusă nicio declarație prealabilă la ieșire, iar biroul vamal de export trebuie să fie, de asemenea, biroul vamal de ieșire sau cele două birouri vamale sunt diferite și există un acord între acestea care garantează că mărfurile fac obiectul supravegherii vamale la ieșire.

Acest lucru înseamnă că înscrierea în evidențele declarantului se aplică în cazurile în care mărfurile care vor fi exportate intră sub incidența dispozițiilor articolului 245 din actul delegat, de exemplu *energie electrică sau „mărfuri cu caracter comercial, în măsura în care acestea fie nu au o valoare mai mare de 1 000 EUR, fie nu au o greutate netă mai mare de 1 000 de kilograme”*.

- **În conformitate cu articolul 150 alineatul (5) din actul delegat**, exportul de mărfuri accizabile nu este permis, cu excepția cazului în care este aplicabil articolul 30 din Directiva 2008/118/CE.

Acest lucru înseamnă că înscrierea în evidențele declarantului nu poate fi utilizată în cazuri de export sau reexport al mărfurilor accizabile, cu excepția cazului în care este aplicabil articolul 30 din Directiva 2008/118/CE. Acest lucru ar fi valabil în cazul în care întregul export sau reexport are loc într-un singur stat membru (export direct).

- **În conformitate cu articolul 150 alineatul (6) din actul delegat, pentru regimurile speciale**, înscrierea în evidențele declarantului nu trebuie să fie aplicată în cazurile în care declarația vamală este depusă pentru perfecționare activă sau pasivă care presupune schimbul de informații între autoritățile vamale din state membre diferite utilizând un INF, cu excepția cazurilor în care autoritățile vamale, în locul unei INF, decid să utilizeze alte mijloace de schimb electronic de informații [astfel cum este prevăzut la articolul 176 alineatul (1) litera (a) din actul delegat].

➤ **Regimuri speciale**

Deși utilizarea de regimuri speciale necesită o autorizație pentru regimul în sine, mărfurile pot fi plasate sub regimul special aferent dacă se depune o declarație vamală sub forma unei înscrieri în evidențele declarantului.

c) alte excluderi:

- În conformitate cu articolul 163 alineatul (2) litera (c) din actul delegat, înscrierea în evidențele declarantului nu poate fi utilizată în cazurile în care declarația vamală constituie cererea de autorizație pentru un regim special.
- În conformitate cu articolul 234 alineatul (2) litera (b) din actul de punere în aplicare, nu se depune o declarație vamală de înlocuire a unei declarații sumare de intrare (DSI) utilizând înscrierea în evidențele declarantului.

2.3.3. Aspecte legate de control

Pentru a supraveghea operațiunile și pentru a soluționa o amenințare externă identificată de autoritățile vamale, acestea trebuie să poată comunica cu titularii autorizației. Este posibil să fie necesară ajustarea temporară sau permanentă a autorizației, în funcție de situația de risc.

De exemplu, dacă se identifică riscuri noi pentru care mărfurile trebuie controlate la vămuire (de exemplu, taxe antidumping care trebuie abordate la vămuire, o neregulă sau o suspiciune de neregulă identificate în timpul unui audit care trebuie abordate la vămuire), autoritățile vamale trebuie să poată comunica cu operatorul și pot solicita retragerea autorizației tipului respectiv de mărfuri începând cu o anumită dată (temporar sau permanent) sau adăugarea unor condiții specifice pentru tipul respectiv de mărfuri (de exemplu, cererea de a preleva o probă pentru un anumit tip de mărfuri fără a le opri la vămuire). Acest lucru ar permite, dacă este necesar, adaptarea autorizației la noile tendințe/riscuri emergente.

În ceea ce privește planul de control, articolul 233 din actul de punere în aplicare impune ca un astfel de plan:

- să fie specific operatorului economic (individual și utilizat de autoritățile vamale, exclusiv pentru uz vamal),- să fie legat de supravegherea regimurilor vamale, dar și de monitorizarea autorizației,- să determine principalele elemente care trebuie controlate în funcție de nivelul de risc. Astfel, acesta ar trebui să indice riscurile identificate pentru autorizația în cauză.

- să definească frecvența controalelor vamale în funcție de numărul tranzacțiilor, de circumstanțele riscului și de nivelul sistemelor/procedurilor de control intern.
- să garanteze că pot fi efectuate controale eficiente în toate etapele înscrierii în evidențele declarantului și că acestea sunt adaptate la riscurile aflate în schimbare,
- să prevadă tipul de controale (controale bazate pe risc/controale aleatorii/auditori ulterioare vămii), controalele minime care trebuie efectuate, aplicarea măsurilor prevăzute în cod cu privire la aspecte legate de riscuri (controale ale documentelor, controale fizice etc.).
- atunci când se impune, să ia în considerare perioada de limitare pentru notificarea datoriei vamale,
- să prevadă proceduri speciale de control acolo unde există o derogare de la obligația de notificare [precum posibile perioade de suspendare a derogării de la obligația de prezentare în conformitate cu articolul 182 alineatul (3)],
- planul de control ar trebui să ia în considerare posibilitatea modificării riscurilor și să prevadă schimbările adecvate ale controalelor, necesare în vederea asigurării unei analize și gestionări eficiente a riscurilor. Acest lucru include cereri specifice pentru obligația de prezentare a mărfurilor în temeiul articolului 182 alineatul (3) litera (d) al doilea paragraf din Codul vamal al Uniunii.

Pentru informații suplimentare, a se consulta instrumentele de lucru pentru audit.

De reținut: *Atunci când operatorul economic este un operator economic autorizat, planul de control trebuie să ia în considerare planul de monitorizare elaborat de autoritatea vamală pentru gestionarea autorizației AEO.*

2.3.4. Acordarea liberului de vamă pentru mărfuri

- În cazul în care în autorizația pentru înscrierea în evidențele declarantului se stabilește un termen-limită pentru informarea titularului autorizației respective cu privire la oricare controale care trebuie realizate, se consideră că s-a acordat liberul de vamă pentru mărfuri la expirarea termenului-limită în cauză, cu excepția cazului în care biroul vamal de supraveghere și-a indicat, în termenul-limită respectiv, intenția de a realiza un control.

Termenul-limită specific trebuie ales astfel încât să permită biroului vamal competent să realizeze controalele necesare.

- În cazul în care în autorizație nu se stabilește un termen-limită astfel cum se menționează la alineatul (1), biroul vamal de supraveghere acordă liberul de vamă pentru mărfuri, în conformitate cu articolul 194 din cod. Ulterior, acordarea liberului de vamă trebuie realizată în conformitate cu articolul 235 din actul de punere în aplicare.

2.3.5. Derogarea de la obligația prezentării

Prezentarea mărfurilor vizează informarea vămii cu privire la sosirea și la disponibilitatea mărfurilor pentru controale [a se vedea articolul 5 punctul (33) din Codul vamal al Uniunii]. În contextul înscrierii în evidențele declarantului, prezentarea mărfurilor înseamnă notificarea autorităților vamale cu privire la faptul că mărfurile în cauză se află la dispoziția acestora și sunt înscrise în evidențe.

În conformitate cu articolul 182 alineatul (3) din Codul vamal al Uniunii, în momentul depunerii cererii pentru înscrierea în evidențele declarantului de către un AEOC, autoritățile vamale pot acorda o derogare de la obligația prezentării mărfurilor, ceea ce presupune că nu trebuie trimisă nicio notificare către vamă. A se reține faptul că derogarea de la obligația notificării și derogarea de la obligația prezentării nu reprezintă două derogări diferite.

În cazul derogării de la obligația prezentării, se consideră că s-a acordat liberul de vamă pentru mărfuri în momentul înscrierii în evidențele declarantului. Condițiile specifice în care se acordă liberul de vamă pentru mărfuri sunt stabilite în autorizație, de exemplu: „data acordării liberului de vamă pentru mărfuri trebuie să fie clar înscrisă în evidențele declarantului”.

De reținut: acordarea automată a liberului de vamă poate fi suspendată de către autoritățile vamale sau la cererea operatorului economic și se poate solicita o notificare privind prezentarea pentru o anumită perioadă de timp.

2.3.6. Cerințe în materie de date pentru evidențe și pentru notificarea prezentării, dacă este necesară

a) În evidențe

Trimiterea la operațiune este asigurată de un număr intern de înregistrare, de exemplu numărul avizului de expediție; numărul facturii etc.

Datele care trebuie înscrise în evidențele declarantului sunt cele din declarația simplificată (set minim de date), în conformitate cu articolul 234 alineatul (1) litera (b) din actul de punere în aplicare și anexa B alineatul (1) din actul delegat.

În general, nu sunt solicitate date opționale în momentul înscrierii în evidențele declarantului. Dacă este necesar, acestea pot fi depuse odată cu declarația suplimentară.

În cazul în care o declarație simplificată este înscrisă în evidențele declarantului, unele documente justificative pot lipsi la acordarea liberului de vamă pentru mărfuri, cu excepția celor prevăzute la articolul 163 alineatul (2) din Codul vamal al Uniunii.

De reținut: omisiunile pot fi acceptate de către biroul vamal de supraveghere, dacă se asigură plata taxei; la fel ca în cazul exportului, se poate utiliza o greutate netă medie pentru unele produse dacă sunt de acord celelalte autorități incluse în proces (de exemplu, biroul de statistică).

Structura și forma datelor din evidențe sunt libere; acest lucru înseamnă că nu există nicio versiune standard pentru, de exemplu, lungimea unei evidențe. Cu toate acestea, se recomandă să se ia în considerare elementele de date pentru notificarea prezentării și declarația (suplimentară) care, ulterior fazei de tranziție, trebuie să respecte cerințele din anexa B la actul de punere în aplicare.

Datele pot fi păstrate în locații diferite și/sau, de asemenea, în diferite sisteme informatice, dar trebuie să fie accesibile autorităților vamale și trebuie să permită identificarea pistei de audit a fiecărei operațiuni.

b) În notificarea prezentării

În ceea ce privește notificarea prezentării, cerințele în materie de date sunt stabilite în anexa B la actul delegat/actul de punere în aplicare (coloanele C2-I2).

2.3.7. Descărcarea regimului anterior sau a depozitării temporare

Regimul anterior sau depozitarea temporară se descarcă prin plasarea mărfurilor sub un regim ulterior. Atunci când se acordă o derogare de la obligația de a trimite notificarea sau de a depune o declarație suplimentară, autoritățile vamale pot solicita ca autorizația să includă descrierea procesului legat de descărcarea regimului anterior sau a depozitării temporare.

Pentru informații suplimentare, a se consulta orientările pentru regimuri speciale și depozitare temporară.

2.3.8. Declarația suplimentară

Nu există nicio referință explicită în legislație cu privire la reconciliere. Articolul care implică necesitatea de reconciliere este articolul 167 alineatul (4) din Codul vamal al Uniunii.

Declarația înscrisă în evidențele declarantului și declarația suplimentară sunt considerate ca fiind un instrument unic, indivizibil, care produce efecte de la data înscrierii mărfurilor în evidențele declarantului.

Înregistrarea în evidențele declarantului este echivalentă cu o declarație simplificată sau cu o declarație standard. În urma înregistrării, ar trebui să existe trasabilitate pentru documentele justificative, de exemplu prin intermediul unui număr de referință. Astfel, trasabilitatea ar putea fi asigurată de la ordinul de achiziție până când este depusă declarația suplimentară și se achită datoria vamală și vice versa.

Data înscrierii în evidențele declarantului este data acceptării declarației vamale.

În ceea ce privește derogarea de la obligația declarației suplimentare în domeniul de aplicare a înscrierii în evidențele declarantului, există numai două cazuri posibile, reglementate de articolul 167 alineatul (2) din Codul vamal al Uniunii:

- situația în care mărfurile sunt plasate sub un regim de antrepozitare vamală;

- cazul prevăzut la articolul 183 din actul delegat în care mărfurile sunt plasate sub un regim special secundar prin înscrierea în evidențele declarantului [reglementată de articolul 167 alineatul (2) litera (b) din Codul vamal al Uniunii].

2.3.9. Aspecte legate de actul delegat tranzitoriu

a) Notificarea prezentării

Actul delegat tranzitoriu nu prevede cerințe concrete în materie de date pentru notificare. Întrucât nici dispozițiile de punere în aplicare a Codului vamal nu prevăd cerințe în materie de date pentru notificare, statele membre au dezvoltat norme naționale privind aceste cerințe în materie de date.

În consecință, statele membre pot continua să aplice practicile instituite până la 1 mai 2016 în conformitate cu articolul 21 alineatul (1) din actul delegat tranzitoriu.

b) Export/reexport

Sub regimul de export sau reexport, autoritățile vamale vor avea în continuare permisiunea de a accepta ca notificarea prezentării să fie înlocuită de o declarație vamală, inclusiv de o declarație simplificată.

c) Descărcarea regimului de antrepozitare vamal de tip E

Normele tranzitorii pentru descărcarea regimurilor vamale pentru mărfurile plasate sub un regim de antrepozitare vamal de tip D sau E înainte de 1 mai 2016 se aplică după cum urmează:

- o antrepoziterea vamală de tip E va fi descărcată în conformitate cu dispozițiile relevante din Codul vamal al Uniunii, din actul delegat și din actul de punere în aplicare,
- o până la data de 31 decembrie 2018, antrepoziterea vamală de tip D va fi descărcată în conformitate cu dispozițiile relevante din Codului Vamal Comunitar și cu dispozițiile de punere în aplicare a Codului vamal [articolul 349 alineatul (2) din actul de punere în aplicare].

De reținut: există autorizație integrată pentru antrepozitare vamală de tip D și/sau E împreună cu înscrierea în evidențele declarantului pentru punerea în liberă circulație.

În acest caz, normele privind regimurile sau orice derogare de la obligația notificării acordată înainte de 1 mai 2016 se aplică și pentru înscrierea în evidențele declarantului până când autorizația este reevaluată în conformitate cu articolul 250 alineatul (1) din actul delegat.

Dacă este cazul, cel târziu după reevaluarea ambelor autorizații (antrepozitare vamală și înscrierea în evidențele declarantului), se acordă două autorizații separate, una pentru antrepozitare vamală și alta pentru înscrierea în evidențele declarantului.

2.4. Cereri noi pentru vămuire centralizată

2.4.1. Definiții

- **Vămuirea centralizată (VC) (articolul 179 din Codul vamal al Uniunii, articolul 149 din actul delegat și articolele 229-232 din actul de punere în aplicare):** autorizează un titular să depună, sau să pună la dispoziția biroului vamal unde este stabilit, o declarație vamală pentru mărfurile care sunt prezentate în vamă la un alt birou vamal, situat pe teritoriul vamal al Uniunii.

- Statul membru de autorizare (SMA)

Statul membru de autorizare deține rolul principal. Respectivul stat membru este principalul punct de contact pentru solicitant/titularul autorizației. Acesta este responsabil cu procesul de autorizare, cu acordarea autorizației și cu monitorizarea autorizației.

- Stat membru participant (state membre participante) (SMP)

Statele membre participante sunt toate celelalte state membre implicate într-o autorizare. Acestea sunt implicate în procesul de autorizare în conformitate cu normele procedurii de consultare. La cerere, acestea sprijină statul membru de autorizare în procesul de audit și furnizează, de asemenea, statului membru de autorizare informații care ar putea contribui la monitorizarea autorizației. Statele membre participante trebuie, de asemenea, să se asigure că titularul autorizației respectă cerințele naționale privind aspecte fiscale și statistice.

La export, statele membre participante sunt statele membre în care se află mărfurile atunci când acestea sunt declarate pentru export.

- Birou vamal de supraveghere (BVS)

Acest birou vamal are responsabilitatea de a supraveghea plasarea mărfurilor sub un regim vamal. Acesta este, de asemenea, biroul vamal unde, în conformitate cu articolul 179 din Codul vamal al Uniunii, se depun declarațiile vamale și care supraveghează operațiunile titularului autorizației.

În cazul combinării cu regimuri speciale, se recomandă ca biroul vamal de supraveghere să fie același cu biroul vamal de control al regimului special.

- Biroul vamal (birourile vamale) de prezentare (BVP)

Biroul vamal de prezentare este biroul vamal responsabil de locul în care mărfurile sunt localizate fizic. De asemenea, împreună cu biroul vamal de supraveghere, acesta este responsabil cu supravegherea operațiunilor și cu acordarea liberului de vamă/controlarea mărfurilor.

La export, biroul de prezentare este biroul în care sunt localizate mărfurile atunci când sunt declarate.

Biroul vamal de ieșire poate fi diferit de biroul vamal de export. În acest caz, biroul vamal de ieșire nu este un birou vamal de prezentare implicat în autorizare.

2.4.2. Condiții și criterii de acordare a autorizației + puncte care trebuie verificate în timpul auditului prealabil

Atunci când vămuirea centralizată implică mai mult de un stat membru, este necesară o autorizație.

Acest lucru presupune depunerea unei cereri formale (a se vedea punctul 2.4.3) și realizarea unui audit prealabil care să permită controlul condițiilor, dar și al punctelor specifice pentru vămuirea centralizată.

Solicitantul trebuie să fie un operator economic autorizat pentru simplificări vamale [articolul 179 alineatul (2) din cod] la momentul depunerii cererii pentru vămuire centralizată.

2.4.3. Informații suplimentare care trebuie verificate

- Birouri vamale de prezentare;
- Diferite părți vizate de autorizație;
- Depunerea declarației (în nume propriu/reprezentant direct sau indirect);
- Autorizații pentru regimuri speciale pentru care va fi utilizată vămuirea centralizată, care trebuie acordate anterior sau simultan;
- Autorizații pentru alte simplificări (înscrierea în evidențele declarantului, declarație simplificată, autoevaluare) dacă sunt combinate, care trebuie acordate anterior sau simultan.
- Plată amânată sau contabilizare amânată, cu o garanție globală care acoperă TVA [articolul 89 și articolul 95 alineatul (2) din Codul vamal al Uniunii].

De reținut: o autorizație pentru un regim special care implică mai mult de un stat membru poate fi utilizată sau nu în combinație cu o autorizație pentru vămuire centralizată:

- circulația mărfurilor poate avea loc sub un regim special fără a fi necesar să se depună o declarație vamală nouă și, prin urmare, se află în afara domeniului de aplicare a vămuirii centralizate.

- cu toate acestea, în cazul în care, ulterior unui transfer către un alt stat membru, mărfurile sunt vămuite pentru un alt regim vamal, declarația vamală poate fi depusă în primul stat membru în timp ce mărfurile sunt localizate în cel de al doilea stat membru; în acest caz, este necesară o autorizație pentru vămuire centralizată.

De asemenea, se poate acorda o derogare de la cerința privind autorizația pentru vămuire centralizată în cazul în care declarația vamală este depusă și mărfurile sunt prezentate birourilor vamale sub responsabilitatea unei singure autorități vamale [articolul 179 alineatul (1) din cod].

În cazul în care, cu toate acestea, este necesară o autorizație la nivel național, solicitantul trebuie să fie AEOC [articolul 179 alineatul (2) din CVU].

În cazul în care nu este necesară o autorizație la nivel național, statutul AEOC nu este obligatoriu.

2.4.4. Cine poate depune cerere, pentru ce mărfuri și pentru care regim?

- Pentru cine poate depune cerere, a se vedea punctul general 2.1.1.
- Pentru ce mărfuri și care regim: articolul 149 alineatul (1) din actul delegat exclude tranzitul și depozitarea temporară. Dacă sunt combinate cu alte simplificări sau regimuri speciale, se aplică orice restricție legată de acestea din urmă.
- În conformitate cu articolul 149 alineatul (2) din actul delegat, în cazul în care vămuirea centralizată se combină cu înscrierea în evidențele declarantului, se aplică restricțiile prevăzute la articolul 150 din actul delegat.

2.4.5. Cererea, procedura de consultare și procedura de acordare

În ceea ce privește cerințele în materie de date privind cererea și autorizația, a se vedea datele din anexa A la actul delegat/actul de punere în aplicare.

Atât timp cât sistemul de decizii vamale nu este gata, anexa A este opțională. Prin urmare, este indicat să se utilizeze în schimb formatul și conținutul anexei 12 la actul delegat tranzitoriu (pentru vămuirea centralizată, trebuie utilizat un cod special în formularele pentru declarația simplificată și înscrierea în evidențele declarantului).

În cazul vămuirii centralizate, are loc o procedură de consultare între statele membre (articolul 229 din actul de punere în aplicare):

➤ **Comunicarea proiectului către statul membru participant (statele membre participante)**

Cererea + proiectul de autorizație + planul de control, dacă este cazul + informații suplimentare sunt puse la dispoziția autorității (autorităților) vamale participante de către autoritatea vamală de autorizare în termen de cel târziu **60 de zile** de la data acceptării cererii. Acest interval de timp se va reduce la 45 de zile după introducerea sistemului de vămuire centralizată la import și a sistemului automatizat de export.

➤ **Obiecțiile sau acordul statului membru participant (statelor membre participante)**

Statul membru participant (statele membre participante) își comunică acordul sau obiecțiile în termen de **60 de zile** de la data primirii proiectului de autorizație. Acest interval de timp se va reduce la 45 de zile după introducerea sistemului de vămuire centralizată la import și a sistemului automatizat de export.

În cazul în care se comunică obiecții și nu se ajunge la niciun acord în termen de 90 de zile de la data la care a fost comunicat proiectul de autorizație, **autorizația nu se acordă pentru părțile cu privire la care au fost formulate obiecții. Este permisă o prelungire de 30 de zile.**

Exemple: un regim vamal poate fi respins sau unele mărfuri sensibile nu pot fi importate în unul dintre statele membre participante. În aceste cazuri, se poate decide excluderea regimului vamal sau a mărfurilor sensibile în cauză din autorizație.

Statul membru de autorizare trebuie să evalueze dacă autorizația poate funcționa în mod adecvat în absența unui acord total din partea statului membru participant (statelor membre participante).

În mod contrar, statul membru de autorizare poate decide să respingă cererea, pe baza unor motive bine întemeiate.

Atunci când se ia o decizie negativă, solicitantul poate utiliza dreptul de a fi ascultat și în cele din urmă dreptul la o cale de atac în statul membru în care a fost luată decizia (articolul 44 din cod).

De reținut: În conformitate cu articolul 229 litera (c) din actul de punere în aplicare, proiectul de autorizație transferat de statul membru de autorizare către celălalt stat membru (celelalte state membre) este completat cu alte documente privind aspecte statistice și legate de TVA (a se vedea anexele I-IV).

2.4.6. Partajarea costurilor de colectare, acordurile administrative și convenția (a se vedea anexa 1)

În cazul unei autorizații acordate pentru punerea în liberă circulație a mărfurilor, este necesar un acord între statele membre implicate în vederea partajării costurilor de colectare naționale.

a) Un **acord administrativ** privind alocarea costurilor de colectare naționale reținute atunci când resursele proprii tradiționale sunt puse la dispoziția bugetului UE a fost adoptat în cadrul reuniunii CVC - GCR din 29-30 aprilie 2008. Acordul se aplică începând cu 1 ianuarie 2009 pentru participanții care l-au semnat până la data respectivă și începând cu data semnării pentru cei care îl semnează ulterior.

Pentru o copie a acordului administrativ, a se consulta site-ul web TAXUD: http://ec.europa.eu/taxation_customs/customs/procedural_aspects/general/centralised_clearance/index_en.htm

b) **Convenția** privind vămuirea centralizată, referitoare la alocarea costurilor de colectare naționale care sunt reținute atunci când resursele proprii tradiționale sunt puse la dispoziția bugetului UE a fost semnată de reprezentanții statelor membre la 10 martie 2009. Această convenția se aplică și autorizațiilor unice pentru punerea în liberă circulație, definită la articolul 1 punctul 13 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei, astfel cum a fost modificat de Regulamentul 1192/2008 din 17 noiembrie 2008.

Convenția intră în vigoare după ce este ratificată de toate statele membre, dar poate fi aplicată, de asemenea, înainte de acest moment între statele membre care au finalizat procedurile necesare și au declarat că doresc să o aplice deja. În cazul statelor respective, acordul administrativ nu se mai aplică. Acordul administrativ nu se mai aplică odată ce toate statele membre au ratificat convenția.

c) Situația la 1 mai 2016:

Convenția privind vămuirea centralizată este ratificată de majoritatea statelor membre, însă procesul se află în continuare în curs de desfășurare. Prin urmare, este puțin probabil ca această convenție să intre în vigoare la 1 mai 2016 din moment ce, în conformitate cu articolul 7 alineatul (3), ultimul stat membru semnatar trebuie să declare finalizarea tuturor procedurilor interne cu 90 de zile înainte de această dată.

Prin urmare, până la intrarea în vigoare a convenției, orice stat membru poate declara că va aplica convenția în relațiile sale cu acele state membre care au făcut aceeași declarație.

În mod alternativ, se recomandă o prelungire a acordului administrativ, atâta timp cât convenția nu intră în vigoare. În acest caz, este necesar să se actualizeze formularul acordului administrativ pentru a face referire la actele conexe Codului vamal al Uniunii/Comisiei Europene și pentru a fi aplicabil pentru autorizațiile pentru vămuire centralizată acordate după 1 mai 2016.

2.4.7. Combinația cu declarația standard sau cu o declarație simplificată

În conformitate cu articolul 231 din actul de punere în aplicare, vămuirea centralizată poate fi utilizată cu depunerea unei declarații standard la biroul vamal de supraveghere. Aceasta poate fi, de asemenea, o declarație simplificată, indiferent dacă este utilizată sau nu în mod regulat.

Exemplu: Vămuirea centralizată este autorizată cu o declarație standard, însă, în fiecare lună, se depune în schimb o declarație simplificată, fără autorizație din moment ce nu este efectuată cu regularitate.

Articolul 231 din actul de punere în aplicare descrie diferitele schimburi de mesaje între biroul vamal de supraveghere și biroul vamal de prezentare în vederea controlului și/sau acordării liberului de vamă pentru mărfuri (pentru detalii suplimentare, a se vedea punctul 2.4.7).

Din considerente fiscale și statistice și în conformitate cu articolele 231 și 232 din actul de punere în aplicare, biroul vamal de supraveghere transmite declarația standard sau declarația simplificată către biroul vamal de prezentare și, ulterior, orice modificare sau invalidare a declarației vamale la biroul vamal de prezentare în urma acordării liberului de vamă pentru mărfuri.

De reținut: în cazul unei declarații simplificate (sau al unei înscrieri în evidențele declarantului), declarația suplimentară (și orice modificare sau invalidare) trebuie, de asemenea, să fie transmisă biroului vamal de prezentare.

2.4.8. Cazul combinării vămuirii centralizate și a înscrierii în evidențele declarantului, cu notificarea prezentării și fără notificarea prezentării

În cazul în care vămuirea centralizată este combinată cu autorizația pentru înscrierea în evidențele declarantului cu notificarea prezentării, se aplică articolele 234, 235 și 236 din actul de punere în aplicare.

Pe lângă aceste articole și pentru cazul acordării derogării de la obligația prezentării în conformitate cu articolul 182 alineatul (3) din Codul vamal al Uniunii, titularul autorizației trebuie să îndeplinească obligația prevăzută la articolul 234 alineatul (1) litera (f) din actul de punere în aplicare:

Titularul autorizației se asigură că titularul autorizației spațiilor de depozitare temporară dispune de informațiile necesare pentru a dovedi încheierea depozitării temporare.

Prin urmare, depinde de acordul dintre titularii autorizațiilor ca titularul autorizației spațiilor de depozitare temporară să închidă depozitarea temporară în sistemul statului membru de prezentare (a se vedea punctul 2.3.7). Astfel de acorduri nu sunt necesare în statele membre care au facilitatea oferită de nota electronică pentru acordarea liberului de vamă.

În caz de vămuire centralizată combinată cu înscrierea în evidențele declarantului și cu autoevaluarea (trei autorizații), atunci când declarația suplimentară este accesibilă autorităților vamale în sistemul informatic al comerciantului, este responsabilitatea biroului vamal de supraveghere să transmită datele din această declarație biroului vamal de prezentare [articolul 232 alineatul (2) din actul de punere în aplicare] în scopuri de supraveghere, de TVA și de statistică.

2.4.9. Probleme externe neharmonizate

a) Statistică:

Legislația Extrastat [articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul Extrastat 471/2009] prevede că „odată cu implementarea unui mecanism pentru schimb reciproc de date prin mijloace electronice”, statul membru de autorizare trebuie să trimită, în scopuri statistice, datele declarațiilor vamale către autoritățile vamale din celălalt stat membru (care ulterior trebuie să le trimită mai departe biroului său național de statistică). Biroul de statistică care primește datele le folosește în continuare pentru a produce statistici privind comerțul în afara UE (precum și la nivel național).

Un pas înainte odată cu viitorul sistem de vămuire centralizată la import și sistemul automatizat de export, comparativ cu cerințele privind autorizația unică pentru proceduri simplificate, îl reprezintă faptul că nu mai este necesar ca titularul autorizației să fie în contact cu autoritățile statistice din statul membru participant (statele membre participante).

b) Cerințe pentru TVA la import:

Procesul pentru declararea și colectarea TVA la import nu ar trebui să se schimbe în timpul perioadei de tranziție. Titularul autorizației se asigură că plata este efectuată în mod corect în statul membru corespunzător.

Până când sistemul informatic va deveni disponibil, există numeroase variații în modul de abordare a TVA la nivel național. Conform autorizațiilor existente pentru vămuirea centralizată și oricăror altora noi, este responsabilitatea titularului de a furniza TVA conform cerințelor statelor membre participante. Cerințele statelor membre participante pentru depunerea TVA la import ar trebui să fie detaliate fie în cadrul autorizației, fie în anexa la autorizația pentru vămuire centralizată. Prin urmare, cerințele în materie de TVA ar trebui să fie clarificate între statul membru de autorizare și statele membre participante în cursul procedurii de consultare. Obligația titularului autorizației de a obține un număr TVA sau de a numi un reprezentant fiscal în statul membru participant ar trebui, de

asemenea, să fie clarificată în cursul procedurii de consultare, astfel încât solicitantul să poată respecta obligația **înainte** de acordarea autorizației.

Există două modele operate în legătură cu TVA în statele membre participante: statul membru participant utilizează fie modelul contabilizării amânate, fie modelul plății amânate.

- Modelul plății amânate

Titularul autorizației depune declarația vamală în statul membru de autorizare. Este obligatorie depunerea declarației de TVA la import la autoritățile vamale din statele membre participante. Această declarație poate fi pe suport de hârtie sau în format electronic și trebuie să conțină toate informațiile necesare pentru a permite statelor membre participante să calculeze și să colecteze orice datorie TVA.

- Modelul contabilizării amânate

Titularul autorizației depune declarația vamală în statul membru de autorizare. Este obligatorie depunerea unei declarații fiscale periodice la autoritățile fiscale din statele membre participante. Această declarație poate fi pe suport de hârtie sau în format electronic și trebuie să conțină toate informațiile necesare pentru a permite statelor membre participante să calculeze și să colecteze orice datorie TVA.

Alte aspecte

În scopuri de control, verificarea declarației de TVA poate varia de la un stat membru la altul. Unele state membre pot să impună depunerea de copii ale declarației vamale depuse în statul membru de autorizare în scopul verificării.

Pentru informații suplimentare, a se consulta anexa 2 la orientări.

c) Mărfuri accizabile:

În scopul importului de mărfuri accizabile, vămuirea centralizată se referă doar la centralizarea formalităților vamale asociate cu punerea în liberă circulație a mărfurilor accizabile. Punerea în liberă circulație are loc fizic în statul membru de prezentare. Prin urmare, biroul vamal de supraveghere trebuie să îi transmită statului membru de prezentare toate informațiile necesare. Aceste informații le permit autorităților competente din statul membru de prezentare să impună importatorului sau reprezentantului acestuia plata unei accize sau să confirme că un proiect de e-AD depus de un expeditor înregistrat este compatibil cu conținutul declarației de import, în cazul în care intenția este:

- de punere în liberă circulație a mărfurilor accizabile și eliberare pentru consum - plata accizei,
- de punere în liberă circulație urmată de o deplasare în regim suspensiv de accize - necesită dovezi privind următoarea deplasare în cadrul sistemului pentru monitorizarea și circulația produselor supuse accizelor (EMCS),
- de punere în liberă circulație și de plasare a mărfurilor într-un antrepozit fiscal și în regim suspensiv de accize indicând Clasificarea Centralizată a Produselor (CPC)

corespunzătoare² - necesită dovada înscrierii în evidențele antrepozitului conform legislației naționale în domeniul accizelor.

În scopul exportului de mărfuri accizabile, vămuirea centralizată se referă doar la centralizarea formalităților vamale asociate exportului. Biroul vamal de supraveghere trebuie să prezinte mesajul de acordare a liberului de vamă statului membru de expediere. Odată ce biroul vamal de supraveghere a primit confirmarea de ieșire a mărfurilor din UE, acesta trebuie să trimită mesajul statului membru de expediere, pentru a permite autorităților responsabile cu accizele din statul membru de expediere să încheie deplasarea în EMCS.

Detalii privind verificarea încrucișată și fluxul real de mesaje nu pot fi furnizate înainte de stabilizarea L4 BPM privind vămuirea centralizată.

2.4.10. Elaborarea unui plan de control, dacă este cazul

În conformitate cu articolul 233 alineatele (1) și (4) din actul de punere în aplicare, un plan de control este obligatoriu dacă vămuirea centralizată este combinată cu o autorizație pentru înscrierea în evidențele declarantului. În acest caz, planul de control specifică împărțirea sarcinilor între statul membru de autorizare și statele membre participante și cea între biroul vamal de supraveghere și biroul vamal de prezentare, astfel cum se menționează la articolul 233 alineatul (4) din actul de punere în aplicare. Planul de control pentru înscrierea în evidențele declarantului cu specificitățile vămuirii centralizate trebuie întotdeauna să fie pregătit de către statul membru de autorizare și să fie comunicat statelor membre participante.

De asemenea, acesta va lua în considerare prohibițiile și restricțiile aplicabile în locul în care este situat biroul vamal de prezentare (*a se vedea planul comun de control din anexă*).

Pe lângă planul de control pentru înscrierea în evidențele declarantului, sunt adăugate unele tabele/informații specifice pentru împărțirea sarcinilor între statele membre, care explică de exemplu, modul de acțiune în cazul unei derogări de la obligația notificării.

2.4.11. Norme procedurale - schimbul de informații (atunci când sunt gata toate sistemele informatice ale statelor membre implicate într-o anumită autorizație)

a) În cazul declarațiilor standard și simplificate, biroul vamal de supraveghere va efectua o analiză automatizată a riscurilor și controalele corespunzătoare, în conformitate cu articolul 179 alineatul (3) din Codul vamal al Uniunii, pe baza declarației vamale.

- 1) Declarația standard sau simplificată este transmisă biroului vamal de prezentare împreună cu rezultatele analizei riscurilor aferente.
- 2) Acesta informează biroul vamal de prezentare că mărfurilor li se poate acorda liber de vamă sau că sunt necesare controale vamale.

² Autorizația pentru antrepozit fiscal poate fi deținută, de asemenea, de o altă persoană decât titularul autorizației pentru simplificare.

- 3) Biroul vamal de prezentare efectuează propria sa analiză a riscurilor în conformitate cu legislația vamală națională și cu alte acte legislative non-vamale în vederea determinării necesității de efectuare a unor controale proprii. Dacă este cazul, acesta informează biroul vamal de supraveghere cu privire la necesitatea efectuării controalelor astfel încât acordarea liberului de vamă pentru mărfuri nu poate avea loc imediat [articolul 231 alineatul (5) din actul de punere în aplicare].
- 4) Dacă nu este cazul, acesta trebuie să confirme orice solicitare de control din partea biroului vamal de supraveghere [articolul 231 alineatul (6) din actul de punere în aplicare].
- 5) Acesta va efectua controalele solicitate de biroul vamal de supraveghere și/sau propriile controale și, odată efectuate, va transmite rezultatele biroului vamal de supraveghere [articolul 179 alineatul (5) din Codul vamal al Uniunii].
- 6) În conformitate cu articolul 179 alineatul (6) din Codul vamal al Uniunii, doar biroul vamal de supraveghere poate lua decizia oficială de acordare a liberului de vamă pentru mărfuri luând în considerare rezultatele eventualelor controale efectuate de acesta și/sau de biroul vamal de prezentare.
- 7) Acesta informează imediat biroul vamal de prezentare cu privire la acordarea liberului de vamă pentru mărfuri în conformitate cu articolul 231 alineatul (7) din actul de punere în aplicare.
- 8) Declarația standard sau declarația suplimentară [în conformitate cu articolul 232 alineatul (1) litera (b) din actul de punere în aplicare, în cazul declarației simplificate] sunt transmise biroului vamal de prezentare, în principal în scopuri fiscale și statistice.
- 9) În caz de modificări sau invalidări ale declarației standard sau ale declarației suplimentare, acestea trebuie să fie comunicate biroului vamal de prezentare în conformitate cu articolul 232 alineatul (1) din actul de punere în aplicare.

La export, articolul 231 alineatul (8) din actul de punere în aplicare specifică faptul că biroul vamal de supraveghere se ocupă, de asemenea, cu mesajele ECS, schimbate cu biroul vamal de ieșire declarat.

Prin urmare, revine biroului vamal de supraveghere să certifice declarantului ieșirea mărfurilor, în conformitate cu articolul 334 din actul de punere în aplicare.

b) **În cazul înscrierii în evidențele declarantului**, notificarea prezentării este depusă la biroul vamal de supraveghere, care decide dacă trebuie efectuat un control pe baza informațiilor primite plus cele prevăzute în planul de control.

Acesta transmite notificarea prezentării cu o eventuală solicitare de control biroului vamal de prezentare.

Se aplică articolul 231 alineatele (5)-(7) din actul de punere în aplicare, cu excepția faptului că este posibil să nu se poată realiza o analiză automatizată a riscurilor bazată pe

tranzacții de către biroul vamal de supraveghere și nici de către biroul vamal de prezentare.

Se aplică, mutatis mutandis, etapele 2) - 9) la fel ca pentru declarația standard sau simplificată.

La export, condițiile înscrierii în evidențele declarantului, astfel cum sunt stabilite la articolul 150 alineatul (4) din actul delegat se aplică, având în vedere faptul că, în conformitate cu articolul 1 alineatul (16) din actul de punere în aplicare, biroul vamal de export este biroul vamal de supraveghere în cazul vămuirii centralizate.

2.4.12. Aspecte legate de actul delegat tranzitoriu aplicabile până la actualizarea sistemelor informatice

a) Procedura de emitere

Articolul 229 alineatul (4) din actul de punere în aplicare extinde perioadele de consultare cu:

- 15 zile pentru statul membru de autorizare pentru a comunica cererea statelor membre participante și 15 zile pentru statele membre participante pentru a-și comunica acordul sau obiecțiile.
- 30 de zile pentru a lua o decizie în cazul în care nu s-a ajuns la un acord în termen de 90 de zile.

Articolul 19 din actul delegat tranzitoriu precizează că, până când nu se instituie sistemul de decizie vamală, statele membre transmit Comisiei lista cererilor și autorizațiilor, iar aceasta păstrează informațiile publice pe CIRCA BC (doar datele neconfidențiale pot fi distribuite).

Articolul 20 din actul delegat tranzitoriu precizează că o cerere poate fi respinsă de statul membru de autorizare pentru sarcină administrativă disproporționată, astfel cum se prevedea la articolul 253h alineatul (5) din dispozițiile de punere în aplicare a Codului vamal.

b) Planul de control și probleme externe

În conformitate cu articolul 229 alineatul (5) din actul de punere în aplicare, un plan de control cu specificitățile vămuirii centralizate (a se vedea punctul 2.4.5) trebuie întotdeauna să fie pregătit și comunicat statelor membre participante în timpul perioadei de tranziție, oricare ar fi tipul de declarație vamală folosit.

Aspectele legate de TVA și de statistică trebuie să fie transmise fiecărui stat membru participant de către titularul autorizației. Fiecare stat membru participant va compila informațiile conform propriului interes național.

Sarcina de a transmite către EUROSTAT informații statistice îi revine statului membru de autorizare care ar trebui să transfere informațiile corespunzătoare biroului său statistic.

c) Schimbul de informații între autoritățile vamale

În timpul fazei de tranziție, nu există un sistem informatic comun care să asigure schimburile de informații între biroul vamal de supraveghere și biroul vamal de prezentare. Prin urmare, articolul 18 alineatul (2) din actul delegat tranzitoriu precizează că mijloacele existente de schimb utilizate pentru autorizația unică pentru proceduri simplificate pot fi menținute atât timp cât este respectat articolul 179 din Codul vamal al Uniunii.

Articolul 18 alineatul (1) specifică faptul că autoritățile vamale implicate în autorizare trebuie să stabilească modalitățile de a asigura conformitatea cu schimburile necesare pentru a controla mărfurile și/sau a acorda liberul de vamă pentru mărfuri.

Acest lucru nu implică un schimb de informații pentru fiecare operațiune în parte înainte de acordarea liberului de vamă pentru mărfuri, însă un acord trebuie să definească modul în care se abordează acordarea liberului de vamă pentru mărfuri luând în considerare atât cerințele biroului vamal de supraveghere, cât și cerințele biroului vamal de prezentare.

La export, se poate depune o declarație vamală în temeiul înscrierii în evidențele declarantului până ce sistemul automatizat de export este actualizat corespunzător.

2.4.13. Monitorizarea autorizației

În conformitate cu articolul 230 din actul de punere în aplicare, autorizația trebuie să fie monitorizată de autoritatea vamală a statului membru de autorizare. Cu toate acestea, statul membru de autorizare poate proceda în acest mod numai dacă există o abordare colaborativă cu toate celelalte autorități vamale implicate.

Fiecare autoritate vamală trebuie să informeze statul membru de autorizare cu privire la orice modificare care ar putea afecta autorizația, iar statul membru de autorizare trebuie să pună imediat la dispoziția celorlalte state membre implicate toate informațiile relevante pe care le deține în legătură cu activitățile titularului autorizației.

În perioada de tranziție, statele membre definesc modul în care se informează reciproc în cursul procedurii de consultare.

2.5. Cereri noi pentru autoevaluare

2.5.1. Elemente suplimentare de definiție

Autoevaluarea nu constituie o formă sau un tip nou sau suplimentar de declarație vamală, ci doar o simplificare care permite „delegarea” unor sarcini ale autorităților vamale către operatorul economic.

Atunci când autoevaluarea se utilizează în momentul plasării mărfurilor sub un regim vamal și la reexport, este necesară o declarație vamală, care poate fi: o declarație standard, o declarație simplificată sau înscrierea în evidențele declarantului.

De reținut: înscrierea în evidențele declarantului cu sau fără derogarea de la declarația suplimentară nu este o condiție preliminară pentru autoevaluare.

2.5.2. Condiții și criterii de acordare a autorizației + puncte care trebuie verificate în timpul auditului prealabil

În conformitate cu articolul 185 alineatul (2) din Codul vamal al Uniunii, solicitantul trebuie să fie un **AEOC**.

Punctele specifice care trebuie verificate depind de tipul delegărilor pentru care solicitantul a făcut cerere (a se vedea punctul 2.5.3).

În cadrul cererilor și al autorizațiilor, operatorul economic ar trebui să bifeze delegarea (delegările) pe care ar dori să le solicite.

De reținut: atunci când autoevaluarea este autorizată pentru un regim vamal pentru care înscrierea în evidențele declarantului este deja acordată, operatorul are două autorizații diferite, dar complementare - una pentru autoevaluare și una pentru înscrierea în evidențele declarantului.

Formulare:

Atât timp cât sistemele de decizie privind Codul vamal al Uniunii din statele membre nu sunt actualizate, inclusiv: pentru noile cereri și autorizații, articolul 2 din actul delegat precizează că autoritatea vamală poate defini un set de date alternativ, diferit de anexa A la actul delegat, luând în considerare dispozițiile alineatului (6).

În conformitate cu articolul 2 din actul delegat tranzitoriu, până la implementarea sistemelor de decizii vamale legate de Codul vamal al Uniunii, cererile și autorizațiile pot fi efectuate prin orice alt mijloc în afară de procesarea electronică a datelor, inclusiv pe suport de hârtie.

De reținut: Deoarece autoevaluarea este o simplificare nouă stabilită de Codul vamal al Uniunii, nu există probleme legate de exercițiul reevaluării.

2.5.3. Cine poate depune cerere, pentru ce mărfuri și pentru care regim?

Reprezentanții pot depune o cerere pentru autoevaluare, însă atunci când autoevaluarea este combinată cu înscrierea în evidențele declarantului, se aplică aceleași norme ca în cazul înscrierii în evidențele declarantului.

Lista regimurilor vamale incluse ar trebui să fie indicată în autorizația pentru autoevaluare (dacă autoevaluarea este utilizată cu o autorizație pentru înscrierea în evidențele declarantului, se aplică excluderile legate de înscrierea în evidențele declarantului).

2.5.4. Tipuri de autoevaluare

În conformitate cu articolul 185 alineatul (1) din Codul vamal al Uniunii și cu articolul 152 din actul delegat, autoevaluarea cuprinde două tipuri de delegări, una privind formalitățile vamale și alta privind controalele vamale:

- (a) pentru stabilirea valorii taxei la import și la export de plătit,
- (b) pentru efectuarea unor controale sub supraveghere vamală, privind conformitatea cu prohibițiile și restricțiile, astfel cum se specifică în autorizație.

În ceea ce privește litera a), această delegare pare mai avantajoasă dacă nu este depusă la vamă nicio declarație suplimentară (și anume, în cazul declarației simplificate, al înscrierii în evidențele declarantului cu derogarea de la obligația declarației suplimentare sau al accesului direct la sistemul titularului autorizației).

În conformitate cu articolul 237 din actul de punere în aplicare, titularul autorizației trebuie să stabilească valoarea taxei de plătit pentru perioada stabilită în autorizație.

În termen de 10 zile de la încheierea perioadei, titularul autorizației depune la biroul vamal de supraveghere detaliile sumei stabilite.

Datoria vamală se consideră notificată în momentul depunerii cererii. Titularul plătește suma în intervalul de timp prevăzut în autorizație și cel mai târziu în termenul-limită stabilit la articolul 108 alineatul (1) din cod (10 zile după autonotificarea datoriei vamale).

În ceea ce privește litera b), delegarea controalelor privind conformitatea cu prohibițiile și restricțiile va fi posibilă doar cu acordul autorităților nevamale competente pentru prohibițiile și restricțiile respective.

De reținut: delegarea controalelor vamale către operator poate necesita modificări ale legislației non-vamale legate de tipul controlului. Se recomandă ca autoritățile vamale naționale să mențină legătura cu omologii lor din alte administrații în vederea studierii eventualelor delegări concrete (trebuie identificate cazuri economice).

2.5.5. Monitorizare și controale

Autoritățile vamale monitorizează utilizarea corespunzătoare a autorizației, prin intermediul auditului prealabil și al auditurilor ulterioare punerii în aplicare.

Controlul delegat operatorului economic și efectuat de acesta nu împiedică autoritatea vamală să verifice modul în care acesta își îndeplinește sarcinile delegate; astfel de delegări rămân sub supraveghere vamală și pot determina controale relevante specifice delegării.

Trebuie să se facă distincția între gestionarea riscurilor care rămâne responsabilitatea autorității vamale (în posesia unor informații confidențiale care nu vor fi împărtășite titularului autorizației de autoevaluare) și controalele efectuate de către comerciant.

De reținut: în cazul în care legislația impune ca un tip de control să fie efectuat de autoritățile vamale, nu există posibilitatea de a delega sarcina respectivă operatorului economic.

2.5.6. Cazuri specifice de combinație cu înscrierea în evidențele declarantului

În conformitate cu articolul 151 din actul delegat, autoevaluarea combinată cu înscrierea în evidențele declarantului este autorizată doar pentru regimurile vamale care sunt permise, de asemenea, pentru înscrierea în evidențele declarantului [menționată la articolul 150 alineatul (2) din actul delegat] și pentru reexport.

În conformitate cu articolul 225 din actul de punere în aplicare, în cazul în care autoevaluarea este acordată cu înscrierea în evidențele declarantului, titularul autorizației are permisiunea de a pune la dispoziție declarația suplimentară prin acces direct la

sistemul său în locul depunerii declarației suplimentare. Prin urmare, autoritățile vamale vor putea extrage datele necesare din declarația suplimentară în scopuri statistice, fiscale și legate de control (de exemplu, pentru SURV).

De exemplu: accesul poate avea loc prin intermediul unor soluții naționale standard care reduc costurile în sectorul vamal și cel comercial (serviciu web și mesaje XML).

3. Care sunt dispozițiile aplicabile începând cu 1 mai 2016 cu privire la autorizațiile actuale? Când se vor schimba normele procedurale?

3.1. Părți comune tuturor simplificărilor

3.1.1. Cum se citește o autorizație existentă în conformitate cu articolele 251 și 254 din actul delegat?

Trebuie să se facă distincția între două aspecte: valabilitatea unei autorizații și normele procedurale care trebuie aplicate cu privire la utilizarea autorizației respective.

a) Autorizațiile deja în vigoare la data de 1 mai 2016 și care nu au o perioadă limitată de valabilitate rămân valabile până când vor fi reevaluate [articolul 251 alineatul (1) litera (b) din actul delegat]. Reevaluarea se efectuează pe baza condițiilor și a criteriilor din noile dispoziții ale Codului vamal al Uniunii și are loc până la 1 mai 2019, cu excepția autorizației unice pentru proceduri simplificate [articolul 250 alineatul (1) din actul delegat coroborat cu articolul 345 alineatul (1) din actul de punere în aplicare].

Deciziile care rezultă din exercițiul de reevaluare sus-menționat revocă autorizațiile reevaluate și, dacă este cazul, acordă autorizații noi. În cazul în care urmează să se acorde o autorizație nouă, acest lucru este efectuat ca urmare a reevaluării, iar operatorul economic nu depune o cerere nouă.

Autorizațiile care au fost acordate în temeiul vămuirii centralizate/dispozițiilor de punere în aplicare a Codului vamal se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență prevăzut în anexa 90 la actul delegat. Utilizarea noii terminologii este obligatorie în temeiul noului cod.

De reținut: titularii autorizațiilor trebuie informați cu privire la schimbarea terminologiei și, dacă este cazul, cu privire la corespondențele între care trebuie să aleagă.

b) În conformitate cu articolul 254 din actul delegat, toate autorizațiile care rămân valabile la 1 mai 2016 nu mai pot fi utilizate cu normele procedurale ale vămuirii centralizate și ale dispozițiilor de punere în aplicare a Codului vamal, ci trebuie să fie conforme cu noile norme procedurale ale Codului vamal al Uniunii. Pentru detalii suplimentare privind ceea ce este necesar pentru fiecare tip specific de autorizație, a se vedea exemplele relevante de mai jos.

3.1.2. Exercițiul de reevaluare

Reevaluarea poate implica două tipuri diferite de examinare:
--

- 1) o evaluare a noilor criterii din Codul vamal al Uniunii;
- 2) o reevaluare a criteriilor care existau deja în temeiul Codului Vamal Comunitar/dispozițiilor de punere în aplicare a Codului vamal al Uniunii și care au fost îndeplinite de către titularul autorizației, în cazul în care respectivele criterii au același domeniu de aplicare cu cele enunțate în Codul vamal al Uniunii și în actul delegat/actul de punere în aplicare a Codului vamal al Uniunii (a se vedea următoarele tabele pentru declarația simplificată, punctul 3.2.2 și înscrierea în evidențele declarantului, punctul 3.3.2).

Scopul este de a evita duplicarea activității.

a) Cum ar trebui să fie reevaluate autorizațiile actuale?

Articolul 345 alineatul (1) din actul de punere în aplicare prevede că autoritățile vamale revocă autorizațiile menționate la articolul 250 alineatul (1) din actul delegat după reevaluare și, dacă este cazul, acordă autorizații noi. Cu toate acestea, este important să se rețină că, în cazul reevaluării, **nu este obligatoriu ca titularii autorizației să depună o cerere nouă** pentru a nu crea o sarcină administrativă pentru ei înșiși, chiar dacă, în conformitate cu articolul 345 din actul de punere în aplicare, trebuie să fie emisă o autorizație nouă.

De reținut: în cazul în care concluzia reevaluării este negativă, titularul autorizației revocate poate să depună imediat cerere pentru o autorizație nouă. Soluție practică de compromis

Astfel, revine statului membru sarcina de a introduce autorizația în sistemul de gestionare a deciziilor vamale, în cazul în care în autorizare este implicat mai mult de un stat membru. Cu toate acestea, încărcarea în sistemul de gestionare a deciziilor vamale poate avea loc doar când sistemul este gata.

b) Când ar trebui efectuată reevaluarea?

Reevaluarea simplificărilor ar trebui să fie coordonată cu reevaluarea operatorului economic autorizat, atunci când este cazul, și/sau să reutilizeze rezultatele altor acțiuni de monitorizare și oricare alte autorizații combinate cu această simplificare.

În contextul autorizațiilor existente care nu au o dată-limită definită, statul membru poate decide:

- să planifice și să efectueze reevaluarea acestor autorizații pe întreaga durată a perioadei de tranziție;
- să aprobe extinderea valabilității autorizațiilor actuale până la 30 aprilie 2019, data la care acestea sunt revocate;
- să emită noua autorizație (CVU) în urma evaluării, dar cu data intrării în vigoare la 1 mai 2019.

Exemplu: reevaluare în iunie 2018, cu revocarea autorizațiilor curente de la 1 ianuarie 2019.

Statele membre au mandatul de a alege data reevaluării.

Aceasta va permite statului membru să gestioneze volumul de muncă presupus de reevaluarea autorizațiilor existente într-o manieră planificată, făcând posibilă efectuarea reevaluării pe o perioadă de luni sau ani de zile, în funcție de numărul autorizațiilor și de resursele disponibile. În același timp, titularii autorizațiilor existente nu vor fi influențați în mod negativ, întrucât aceștia vor putea să opereze în continuare cu autorizația lor sub regimul actual atât timp cât acest lucru este posibil din punct de vedere legal.

Noua autorizație, cu datele sale de valabilitate, va trebui introdusă în sistemele naționale/centrale de decizii vamale înainte de data la care devine valabilă, astfel încât la data respectivă să figureze ca activă în sistem.

De reținut: De asemenea, se recomandă corelarea reevaluării cu implementarea sistemelor electronice privind Codul vamal al Uniunii atunci când este posibil (și anume, atunci când datele sunt înainte de jumătatea anului 2019).

De reținut: implementarea sistemului automatizat de export va pune capăt acestei perioade de tranziție specifice (cel mai târziu în martie 2020). Prin urmare, autorizațiile reevaluate și cele noi trebuie să respecte noile condiții de utilizare a regimului de export, însă titularii de autorizații pot aplica măsurile tranzitorii atât timp cât sistemele de export nu sunt actualizate.

Exemple:

1) Dacă reevaluarea are loc la 1 februarie 2017, iar sistemul corespunzător este actualizat/gata la această dată, noua autorizație va fi imediat aplicabilă cu noile norme procedurale.

2) Dacă reevaluarea are loc la 1 februarie 2017, dar sistemul corespunzător este gata în decembrie 2017, noua autorizație va fi suspendată până când sistemul este gata, iar între timp se aplică în continuare măsurile IT tranzitorii.

3.2. Autorizații existente pentru declarația simplificată

3.2.1. Cum se citește o autorizație la 1 mai 2016?

În conformitate cu **anexa 90 la actul delegat** („Tabelul de corespondență menționat la articolul 254 din actul delegat”), aceste autorizații devin autorizații pentru „declarația simplificată”, astfel cum se prevede la articolul 166 alineatul (2) din cod.

Autorizațiile pentru declarația simplificată pe baza cărora documentele comerciale și administrative sunt considerate declarație la import rămân valabile până când sistemele naționale de import sunt actualizate [articolul 16 alineatul (2) din actul delegat tranzitoriu].

De reținut: în cazul în care sistemul de import nu este actualizat la 1 mai 2019, se aplică normele prevăzute de actul delegat tranzitoriu, astfel încât comercianții pot utiliza în continuare aceste documente după data de 1 mai 2019 până când sistemul de import este gata.

3.2.2. **Reevaluarea unei autorizații**

Toate autorizațiile pentru declarația simplificată trebuie să fie reevaluate **înainte de 1 mai 2019**.

Autorizațiile pentru procedura declarației simplificate au fost acordate conform unor condiții și criterii pentru operatorii economici autorizați prevăzute în Codul Vamal Comunitar. Articolul 14h [cu excepția alineatului (1) litera (c)], articolul 14i literele (d), (e) și (g) și articolul 14j (a se vedea articolul 253c din dispozițiile de punere în aplicare a Codului vamal).

Întrucât noul cod prevede unele criterii pentru operatorii economici autorizați similare celor definite în Codul Vamal Comunitar, reevaluarea unei autorizații pentru procedura declarației simplificate poate implica două niveluri de examinare:

- o evaluare a noilor criterii, care nu au existat în Codul Vamal Comunitar;
- o reevaluare a criteriilor care au existat în Codul Vamal Comunitar și care au fost îndeplinite de titularul unei autorizații pentru procedura declarației simplificate.

Tabelul de mai jos prezintă, pentru fiecare condiție care trebuie îndeplinită în vederea acordării unei autorizații pentru declarația simplificată, o comparație cu dispozițiile actuale.

Condiții care trebuie îndeplinite în conformitate cu articolul 145 din actul delegat	Reevaluarea autorizațiilor pentru procedura declarației simplificate
Articolul 145 alineatul (1) litera (a) din actul delegat, care face trimitere directă la articolul 39 litera (a) din cod și la articolul 24 din actul de punere în aplicare: absența unei încălcări grave sau a unor încălcări repetate ale legislației vamale și ale dispozițiilor fiscale, inclusiv absența unui cazier conținând infracțiuni grave legate de activitatea economică a solicitantului.	Nu este acoperit în totalitate de articolul 14h din dispozițiile de punere în aplicare a Codului vamal
Articolul 145 alineatul (1) litera (b) din actul delegat: după caz, solicitantul dispune de proceduri satisfăcătoare de gestionare a licențelor și a autorizațiilor acordate în conformitate cu măsurile de politică comercială sau în ceea ce privește schimburile comerciale cu produse agricole.	Aceeași condiție ca cea de la articolul 14i litera (e) din dispozițiile de punere în aplicare a Codului vamal
Articolul 145 alineatul (1) litera (c) din actul delegat: Solicitantul se asigură că angajații relevanți sunt instruiți să informeze autoritățile vamale de fiecare dată când sunt	Aceeași condiție ca cea de la articolul 14i litera (g) din dispozițiile de punere în

descoperite dificultăți de conformare și stabilește procedurile de informare a autorităților vamale cu privire la astfel de dificultăți.	aplicare a Codului vamal
Articolul 145 alineatul (1) litera (d) din actul delegat: după caz, solicitantul a pus în aplicare proceduri satisfăcătoare de gestionare a licențelor de import și export legate de prohibiții și restricții, inclusiv măsuri pentru a deosebi mărfurile care fac obiectul unor prohibiții sau restricții de alte mărfuri și pentru a asigura respectarea acestor prohibiții și restricții.	Condiție inclusă la articolul 14k litera (d) din dispozițiile de punere în aplicare a Codului vamal, care este în prezent auditată doar pentru cererile de autorizație pentru statutul de operator economic autorizat - siguranță și securitate (AEOS) (și cele de autorizație completă pentru statutul de operator economic autorizat). Prin urmare, o evaluare este necesară dacă solicitantul nu este deja AEOF.

Ca observație generală, criteriile care au fost deja evaluate în legătură cu reevaluarea statutului de operator economic autorizat nu vor fi verificate din nou, cu excepția cazului în care operatorul economic a introdus modificări, și anume un nou sistem informatic, sau începe un nou proces, și anume proceduri sau operațiuni noi. În acest caz, este posibil să aibă loc din nou o reevaluare a statutului de operator economic autorizat.

De reținut: în cazul în care un AEOC - autorizat conform Codului Vamal Comunitar - este, de asemenea, titular al unei autorizații pentru procedura declarației simplificate, acordată în conformitate cu Codul Vamal Comunitar, se recomandă ca autoritățile vamale să își coordoneze activitățile de reevaluare în vederea evitării duplicării examinării. Titularul ar trebui să fie informat în consecință. În orice caz, rapoartele și comunicările finale destinate solicitantului vor fi separate, fiind legate de două procese decizionale diferite.

3.2.3. Aspecte legate de monitorizare și controale

Înainte de reevaluare, pentru autorizațiile existente, nu există nicio modificare în contextul monitorizării. Se poate utiliza un plan de control, dar acesta nu este obligatoriu.

Ulterior reevaluării, pentru autorizațiile reevaluate se aplică punctul 2.1.6.

3.3. Autorizațiile existente pentru procedura de vămuire la domiciliu

3.3.1. Cum se citește o autorizație pentru procedura de vămuire la domiciliu la 1 mai 2016?

Autorizațiile pentru procedura de vămuire la domiciliu (PVD) sunt revizuite astfel cum este prevăzut la articolul 250 din titlul IX al actului delegat și pot deveni (a se vedea anexa 90 la actul delegat):

Autorizații pentru „procedura de vămuire la domiciliu” [articolul 76 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul	Autorizații pentru „înscrisura în evidențele declarantului” [articolul 182 din cod, articolul 150 și articolele 233-236 din Regulamentul de
--	---

(CEE) nr. 2913/92, articolele 253-253g, 263-267, 272-274, 276-278, 283-287 din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93]	punere în aplicare (UE) 2015/2447]; sau <u>autorizație pentru „declarația simplificată”</u> ; <u>și/sau locuri desemnate sau aprobate</u> (articolul 139 din cod).
--	--

Alegerea trebuie făcută în funcție de regimul actual utilizat în domeniul de aplicare a autorizației pentru procedura de vămuire la domiciliu.

De reținut: autorizația pentru înscrierea în evidențele declarantului și pentru declarația simplificată se poate combina sau nu cu locuri aprobate.

Cum se citesc următoarele autorizații?

a) Procedura de vămuire la domiciliu la import/export cu declarația standard sau cu declarația simplificată depusă la vămuirea mărfurilor [articolul 266 alineatul (3) din dispozițiile de punere în aplicare a Codului vamal] poate fi citită ca o autorizație pentru o procedură standard sau pentru o declarație simplificată cu prezentarea mărfurilor într-un loc aprobat în conformitate cu articolul 5 alineatul (33) din Codul vamal al Uniunii.

De reținut: locul aprobat trebuie reevaluat înainte de 1 mai 2019.

Aprobarea pentru alte locuri în afara birourilor vamale pentru prezentarea mărfurilor va continua să aibă valabilitate nelimitată, până la momentul reevaluării, nu mai târziu de 1 mai 2019.

b) Procedura de vămuire la domiciliu la import cu notificarea sosirii și înscrierea în evidențe la vămuirea mărfurilor [articolul 266 alineatul (1) din dispozițiile de punere în aplicare a Codului vamal] poate fi citită ca înscriere în evidențele declarantului într-un loc aprobat sau desemnat care face parte din autorizația pentru înscrierea în evidențele declarantului cu prezentarea mărfurilor

De reținut: autorizația trebuie reevaluată înainte de 1 mai 2019.

c) Procedura de vămuire la domiciliu la import cu derogare de la obligația notificării [articolul 266 alineatul (2) litera (b) din dispozițiile de punere în aplicare a Codului vamal] poate fi citită ca înscriere în evidențele declarantului într-un loc aprobat sau desemnat, care face parte din autorizația pentru înscrierea în evidențele declarantului cu derogare de la obligația prezentării.

De reținut: autorizația și derogarea de la obligația prezentării trebuie reevaluate înainte de luna mai 2019 conform noilor criterii de la articolul 182 alineatul (3) din Codul vamal al Uniunii. Titularii autorizațiilor nu trebuie să fie AEOC înainte de reevaluare.

d) Procedura de vămuire la domiciliu la export cu o declarație standard sau o declarație simplificată depusă la vămuire (articolul 285 din dispozițiile de punere în aplicare a Codului vamal) poate fi citită ca înscriere în evidențele declarantului (articolul 21 din actul delegat tranzitoriu) cu declarație standard/simplificată care poate fi utilizată pentru toate tipurile de mărfuri vizate de autorizațiile pentru procedura de vămuire la domiciliu cu prezentarea mărfurilor într-un loc aprobat sau desemnat.

De reținut: condițiile de la articolul 150 alineatele (4) și (5) din actul delegat nu este necesar să fie îndeplinite până la reevaluarea acestor autorizații întrucât există un schimb real cu sistemul de control al exporturilor (ECS) (în legătură cu posibilitatea prevăzută la articolul 21 din actul delegat tranzitoriu). Procedura de vămuire la domiciliu citită ca înscriere în evidențele declarantului poate rămâne cu declarația standard până are loc reevaluarea.

e) Procedura de vămuire la domiciliu la export cu notificarea plecării mărfurilor (articolul 285a din dispozițiile de punere în aplicare a Codului vamal) poate fi citită ca înscrierea în evidențele declarantului cu prezentarea mărfurilor în spațiile operatorului.

De reținut: autorizația trebuie să fie reevaluată înainte de luna mai 2019. Notificarea poate fi declarația completă, în conformitate cu articolul 21 din actul delegat tranzitoriu.

3.3.2. Cazuri specifice de activități economice începând cu 1 mai 2016

a) Care sunt locurile desemnate utilizate în cadrul simplificărilor?

Locurile desemnate de autoritățile vamale sunt locuri stabilite ca atare la discreția autorităților vamale.

b) Care sunt locurile aprobate utilizate în cadrul simplificărilor?

Locurile aprobate ar putea fi facilități pentru depozitare temporară sau orice loc aprobat astfel cum a fost definit la nivel național.

În cererea pentru o simplificare specifică, o companie trebuie să indice locațiile unde se află mărfurile în momentul plasării acestora sub un regim vamal. Prin acordarea autorizațiilor pentru simplificări, locațiile sunt aprobate, de asemenea.

c) Cum trebuie să se procedeze în legătură cu înscrierea în evidențele declarantului care utilizează notificarea de sosire pe suport de hârtie sau nearmonizată prevăzută la articolul 266 alineatul (1) din dispozițiile de punere în aplicare a Codului vamal?

Trebuie subliniat faptul că notificarea în temeiul articolului 266 alineatul (1) litera (a) din dispozițiile de punere în aplicare a Codului vamal în cadrul procedurii de vămuire la domiciliu și notificarea prezentării în cadrul înscrierii în evidențele declarantului sunt similare deoarece, odată ce notificarea este prezentată de titularul autorizației la vamă, mărfurilor li se poate acorda liber de vamă pentru regimul vamal relevant într-un anumit termen-limită. În plus, ambele tipuri de notificări îndeplinesc un rol similar în privința descărcării regimului anterior și a analizei riscurilor bazate pe tranzacții.

Atât timp cât sistemele nu sunt actualizate, notificarea în temeiul articolului 266 alineatul (1) poate fi acceptată ca notificare a prezentării.

Prin urmare, în timpul perioadei de tranziție, notificările actuale pot fi menținute până ce sistemul național de import și sistemul automatizat de export sunt actualizate corespunzător [articolul 21 alineatul (1) din actul delegat tranzitoriu].

De reținut: acest lucru este valabil, de asemenea, pentru noile cereri acordate după 1 mai 2016 în timpul tranziției informatice.

d) Cum trebuie gestionate autorizațiile pentru procedura vămuirii la domiciliu acordate reprezentanților direcți care nu vor îndeplini condițiile pentru a deveni titular al autorizației pentru înscrierea în evidențele declarantului?

Autorizațiile existente pentru procedura de vămuire la domiciliu citite ca autorizații pentru înscrierea în evidențele declarantului începând cu 1 mai 2016, pot rămâne în vigoare până când vor fi reevaluate. Prin urmare, reprezentanții direcți care, în prezent, sunt titulari de autorizații pentru procedura de vămuire la domiciliu pot să își folosească în continuare autorizațiile până când autorizația va fi reevaluată.

De reținut: a fost identificat un caz de activitate comercială în care o societate are o sucursală care se ocupă de aspecte vamale pentru toate sucursalele. Sucursala acționează ca reprezentant direct și partajează sau are acces direct la evidențele sucursalelor reprezentate. Datele trebuie să fie disponibile în momentul acordării liberului de vamă pentru mărfuri la sediul declarantului și titularului autorizației, care reprezintă declarantul.

e) Trebuie stabilit un plan de control cu privire la fiecare autorizație pentru înscrierea în evidențele declarantului?

Planul de control reprezintă o cerință nouă pe lângă condițiile înscrierii în evidențele declarantului (articolul 233 din actul de punere în aplicare). Acesta este stabilit pe baza evaluării riscurilor, realizată pentru prima dată în timpul unui audit prealabil și urmat ulterior de autoritățile vamale pentru supravegherea și monitorizarea autorizației acordate. Prin urmare, acesta poate fi considerat un aspect practic al fazei de eliberare și ar trebui elaborat doar pentru autorizațiile reevaluate.

Cu toate acestea, este necesar ca, în timpul perioadei de tranziție, autoritățile vamale să poată efectua controale vamale eficace asupra operatorilor care utilizează autorizații nereevaluate și să poată institui orice mecanism necesar în acest scop.

De reținut: noile autorizații pentru înscrierea în evidențele declarantului necesită un plan de control.

f) Cum trebuie să se procedeze în ceea ce privește procedurile pentru vămuirea la domiciliu actuale cu declarațiile vamale de export depuse?

Condițiile prevăzute la articolul 150 alineatul (4) din actul delegat sunt legate de faptul că notificarea prezentării nu poate declanșa mesaje ECS. Acestea trebuie să fie verificate în timpul exercițiului de reevaluare și nu la 1 mai 2016. Prin urmare, înscrierea în evidențele declarantului poate fi utilizată la export/reexport, în special din moment ce există o măsură tranzitorie pentru aceasta.

În timpul perioadei de tranziție, autoritățile vamale îi pot permite declarantului să depună o declarație vamală de export, inclusiv o declarație simplificată [astfel cum se prevedea anterior la articolul 285 alineatul (2) din dispozițiile de punere în aplicare a Codului vamal] în locul unei notificări a prezentării [a se vedea articolul 21 alineatul (2) din actul delegat tranzitoriu] în cadrul înscrierii în evidențele declarantului, până la data actualizării sistemelor de export.

Același raționament se aplică pentru exportul mărfurilor accizabile [articolul 150 alineatul (5) din actul delegat]: în timpul perioadei de tranziție, nu există nicio excludere generală a

mărfurilor accizabile atât timp cât declarantul depune o declarație standard sau simplificată la export, înlocuind notificarea prezentării din cadrul înscrierii în evidențele declarantului, astfel cum este prevăzut la articolul 21 alineatul (2) din actul delegat tranzitoriu.

Cu toate acestea, excluderea se va aplica autorizațiilor reevaluate și celor noi imediat ce sistemele de export sunt actualizate.

g) Cum trebuie să se gestioneze autorizațiile pentru procedura de vămuire la domiciliu citită ca „înscriere în evidențele declarantului” și codurile de regim „42” și „63”?

Aceste regimuri vamale sunt excluse în mod legal din înscrierea în evidențele declarantului [articolul 150 alineatul (3) din actul delegat] din moment ce impun ca unele informații specifice să fie transmise autorităților vamale înainte de acordarea liberului de vamă pentru mărfuri, care nu fac parte din cerințele în materie de date ale notificării prezentării, astfel cum este definită în anexa B la actul delegat/actul de punere în aplicare.

Cu toate acestea, articolul 21 alineatul (1) din actul delegat tranzitoriu prevede posibilitatea de a alege alte mijloace în afara tehnicilor electronice de procesare a datelor în vederea depunerii notificării.

Prin urmare, în timpul perioadei de tranziție, începând cu 1 mai 2016 și până la finalizarea actualizării sistemelor naționale de import, statul membru este cel care decide dacă notificarea poate conține sau poate fi completată cu elemente de date adecvate pentru plasarea mărfurilor sub aceste regimuri. În cazul în care informațiile specifice vămilor nu sunt transmise înainte de acordarea liberului de vamă pentru mărfuri împreună cu notificarea prezentării, acestea trebuie să fie excluse.

De reținut: autorizațiile reevaluate și cele noi pentru înscrierea în evidențele declarantului trebuie să excludă aceste regimuri după încheierea perioadei de tranziție.

h) Cum trebuie să se procedeze în cazurile de utilizare a fișei de informații (INF) [articolul 150 alineatul (6)]?

Cazurile de utilizare a fișei de informații în care trebuie să existe un schimb de informații între autoritățile vamale din diferite state membre sunt excluse de la înscrierea în evidențele declarantului, cu excepția cazului în care autoritățile vamale stabilesc de comun acord alte metode de efectuare a schimbului electronic de informații [astfel cum se prevede la articolul 176 alineatul (1) litera (a) din actul delegat].

În plus, în timpul perioadei de tranziție, începând cu 1 mai 2016 și până la încheierea actualizării sistemelor naționale, autoritățile vamale vor decide dacă fișa de informații poate sau nu poate fi aplicată.

De exemplu, la export, în cazul în care se depune o declarație standard sau simplificată în timpul perioadei de tranziție, în contextul înscrierii în evidențele declarantului, nu există nicio problemă. Fișa de informații poate fi aplicată la fel ca în procedura standard.

Exemplu: plasarea mărfurilor sub perfecționare activă prin înscrierea în evidențele declarantului poate fi exclusă, dar nu și plasarea mărfurilor sub perfecționare pasivă.

3.3.3. **Reevaluarea unei autorizații**

Toate autorizațiile pentru procedura de vămuire la domiciliu care vor deveni autorizații pentru înscrierea în evidențele declarantului sau autorizații pentru locuri aprobate după 1 mai 2016 vor fi reevaluate **înainte de 1 mai 2019**.

Condițiile pentru locurile aprobate trebuie să fie verificate la momentul reevaluării.

De reținut: condițiile de acordare a unei autorizații pentru procedura de vămuire la domiciliu (PVD) eliberată în conformitate cu articolul 76 alineatul (1) litera (c) din Codul Vamal Comunitar au fost: articolul 14h [cu excepția alineatului (1) litera (c)], articolul 14i literele (d), (e) și (g) și articolul 14j (a se vedea articolul 253c din dispozițiile de punere în aplicare a Codului vamal).

Având în vedere că noul cod prevede unele criterii referitoare la AEO similare celor definite în Codul Vamal Comunitar, reevaluarea unei autorizații pentru procedura vămuirii la domiciliu poate implica două niveluri de examinare:

- o evaluare a noilor criterii, care nu au existat în Codul Vamal Comunitar;
- o reevaluare a criteriilor care au existat deja în Codul Vamal Comunitar și care au fost îndeplinite de titularul autorizației pentru procedura declarației simplificate.

(a) Tabelul de mai jos prezintă, pentru fiecare condiție care trebuie îndeplinită, gradul de reevaluare recomandat cu privire la titularul autorizației pentru procedura de vămuire la domiciliu.

Reevaluarea autorizațiilor pentru procedura de vămuire la domiciliu, 3 posibilități:			
Cazul 1:	Cazul 2:	Cazul 3:	
Declarație standard cu aprobarea locurilor pentru prezentarea mărfurilor în vamă	Autorizație pentru declarație simplificată cu aprobarea locurilor pentru prezentarea mărfurilor în vamă	Autorizație pentru înscrierea în evidențele declarantului cu aprobarea locurilor pentru prezentarea mărfurilor în vamă	
		Condiții care trebuie îndeplinite (Articolul 150 din actul delegat)	Niveluri de reevaluare
- Revocarea autorizației pentru procedura de vămuire la domiciliu (articolul 28 din cod și articolul	- Revocarea autorizației pentru procedura de vămuire la domiciliu (articolele 28 și 345 din cod)	Articolul 39 litera (a) din cod: absența unei încălcări grave sau a unor încălcări repetate ale legislației vamale și ale dispozițiilor	evaluarea aspectelor: Acestea nu au fost pe deplin prevăzute la articolul 14h din dispozițiile de punere în

345 din actul de punere în aplicare) - Nicio autorizație necesară în cod - Aprobarea locurilor pentru prezentarea mărfurilor în vamă	- Noi autorizații pentru declarația simplificată A se vedea tabelul de la punctul 3.2. pentru declarația simplificată - Aprobarea locurilor pentru prezentarea mărfurilor în vamă	fiscale, inclusiv absența unui cazier conținând infracțiuni grave legate de activitatea economică a solicitantului.	aplicare a Codului vamal.
		Articolul 39 litera (b) din cod: dovedirea de către solicitant a unui nivel ridicat de control al operațiunilor sale și al fluxului mărfurilor, prin intermediul unui sistem de gestionare a registrelor comerciale și, după caz, de transport, care să permită efectuarea adecvată a controalelor vamale	reevaluare (același criteriu ca cel prevăzut la articolul 14i din dispozițiile de punere în aplicare a Codului vamal) Doar condițiile de la articolul 25 alineatul (1) literele (b) și (k) din actul de punere în aplicare trebuie evaluate în totalitate în cazul în care solicitantul este vizat de reglementările privind prohibițiile și restricțiile și nu a fost AEOC în temeiul Codului Vamal Comunitar (criterii incluse la articolul 14k litera (d) din dispozițiile de punere în aplicare a Codului vamal)
		Articolul 39 litera (d) din cod: în ceea ce privește autorizația menționată la articolul 38 alineatul (2) litera (a) [statutul AEOC], standardele practice de competență sau calificările profesionale care sunt în legătură directă cu activitatea desfășurată	Evaluare: criteriu nou

Ca observație generală, în cazul în care operatorul este deja operator economic autorizat pentru simplificări vamale, criteriile evaluate deja în legătură cu reevaluarea statutului de operator economic autorizat nu trebuie verificate din nou, cu excepția cazului în care operatorul economic a introdus modificări, și anume un sistem informatic nou, sau începe un proces nou, și anume proceduri sau operațiuni noi.

De reținut: se recomandă ca autoritățile vamale să își coordoneze activitățile de reevaluare pentru autorizația pentru statutul de AEO și pentru simplificare, în scopul de a evita duplicarea examinării. Titularul ar trebui să fie informat în consecință. În orice caz, rapoartele și comunicările finale către solicitant sunt separate, fiind legate de două procese decizionale diferite.

În cazul în care Sistemul Național de Import (SNI) este actualizat înainte de luna mai 2019, se recomandă reevaluarea tuturor autorizațiilor pentru procedura de vămuire la domiciliu cu valabilitate de la data punerii în aplicare a sistemului național de import pentru a se evita gestionarea autorizațiilor curente utilizând noile sisteme.

În cazul în care sistemul național de import va fi actualizat mai târziu de luna mai 2019, dispoziția actului delegat tranzitoriu se aplică în consecință de la data reevaluării până la implementarea sistemului național de import.

Exemplu: Sistemul național de import va fi implementat la 1 februarie 2019, procedurile de vămuire la domiciliu ar trebui reevaluate în ianuarie 2019 sau chiar mai devreme, însă data de începere a noilor autorizații pentru înscrierea în evidențele declarantului este 1 februarie 2019.

a) Informații suplimentare care trebuie actualizate în timpul reevaluării, dacă este necesar

Pe lângă reevaluarea condițiilor de mai sus, este necesar să se actualizeze cu operatorul alte informații furnizate anterior, având în vedere noul cod:

În cazul reevaluării unei autorizații pentru procedura de vămuire la domiciliu, conform cazului 2: a se vedea 2.2,

Pentru declarația simplificată, b) lista de verificare standard (non-exhaustivă) pentru vizitele din cadrul auditului prealabil;

În cazul reevaluării unei autorizații pentru procedura de vămuire la domiciliu, conform cazului 3: a se vedea 2.3,

Pentru înscrierea în evidențele declarantului, c) lista de verificare standard (non-exhaustivă) pentru vizitele din timpul auditului prealabil.

3.3.4. Aspecte legate de monitorizare și controale

Înainte de reevaluării, autorizațiile pentru procedura de vămuire la domiciliu citite ca înscriere în evidențele declarantului sunt monitorizate în același mod.

Planul de control devine obligatoriu odată cu reevaluarea autorizației.

Din cauza lipsei de armonizare a cerințelor în materie de date ale notificării în timpul perioadei de tranziție, statele membre își pot continua practicile deja instituite înainte de 1 mai 2016, și anume acestea ar trebui să efectueze o analiză a riscurilor cu sau fără suport informatic în ceea ce privește notificările. Cu toate acestea, o analiză a riscurilor trebuie efectuată, de asemenea, în ceea ce privește declarația suplimentară.

În cazul procedurii de export sau reexport, în cazul în care autoritățile vamale sunt de acord ca notificarea prezentării să fie înlocuită de o declarație vamală, inclusiv o declarație simplificată, se va efectua întotdeauna o analiză a riscurilor cu sprijin informatic.

3.4. Autorizațiile existente pentru AUPS

3.4.1. Cum se citește o autorizație existentă pentru AUPS la 1 mai 2016 conform diferitelor tipuri? (autorizație unică pentru proceduri simplificate cu declarație simplificată, autorizație unică pentru proceduri simplificate cu procedură de vămuire la domiciliu cu notificare, autorizație unică pentru proceduri simplificate cu procedură de vămuire la domiciliu cu derogare de la obligația notificării)

Autorizația unică pentru proceduri simplificate existentă deja la 1 mai 2016 rămâne valabilă până la data implementării vămuirii centralizate la import și a sistemului automatizat la export menționate în anexa la actul de punere în aplicare [articolul 345 alineatele (1) și (4) din actul de punere în aplicare].

Autorizațiile unice pentru proceduri simplificate existente sunt acordate cu o autorizație pentru declarația simplificată sau pentru procedura de vămuire la domiciliu (cu sau fără notificare).

Începând cu 1 mai 2016, fiecare caz va fi citit în funcție de noua terminologie și de posibilitățile oferite de Codul vamal al Uniunii.

Se recomandă următoarea citire a autorizațiilor actuale (în pofida posibilității de a trece o autorizație unică pentru proceduri simplificate actuală la o altă opțiune):

- *autorizația unică pentru proceduri simplificate cu declarație simplificată va fi citită ca vămuire centralizată cu declarație simplificată,*
- *autorizația unică pentru proceduri simplificate cu procedura de vămuire la domiciliu cu declarația depusă va fi citită ca vămuire centralizată cu declarație standard (sau declarație simplificată),*
- *autorizația unică pentru proceduri simplificate cu procedura de vămuire la domiciliu cu declarația depusă va fi citită, de asemenea, ca vămuire centralizată cu prezentarea mărfurilor într-un loc aprobat,*
- *autorizația unică pentru proceduri simplificate cu procedura de vămuire la domiciliu va fi citită ca vămuire centralizată cu înscriere în evidențele declarantului cu prezentarea mărfurilor,*
- *autorizația unică pentru proceduri simplificate cu procedura de vămuire la domiciliu fără notificare va fi citită ca vămuire centralizată cu înscriere în evidențele declarantului cu derogare de la obligația prezentării.*

3.4.2. Norme procedurale pentru fiecare combinație: prezentarea mărfurilor, depunerea declarației, schimbul de informații între autoritățile vamale

A se vedea punctul 2.4.7 pentru schimbul de informații în timpul perioadei de tranziție: modalitățile existente de colaborare între statele membre implicate într-o autorizație unică pentru proceduri simplificate ar trebui să rămână aceleași atât timp cât sunt conforme cu articolul 179 din Codul vamal al Uniunii.

3.4.3. Reevaluarea autorizației

Autorizația unică pentru proceduri simplificate în vigoare la 1 mai 2016 rămâne valabilă până la data implementării vămuirii centralizate la import și a sistemului automatizat de export menționate în anexa la planul de lucru privind Codul vamal al Uniunii și în conformitate cu articolul 345 alineatul (4) din actul de punere în aplicare. Prin urmare, reevaluarea trebuie efectuată înainte de implementarea sistemelor informatice și chiar cu începere cât mai devreme posibil luând în considerare următoarele:

În cazul în care implementarea sistemului este prevăzută în 2019, calcularea perioadei de reevaluare trebuie să ia în considerare termenele-limită legate de faza de consultare care are loc în înainte de acordarea unei autorizații pentru vămuirea centralizată: 90 de zile (articolul 229 din actul de punere în aplicare) și toate celelalte proceduri de durată legate de reevaluarea condițiilor de acordare a autorizației pentru vămuire centralizată, dar și, în caz de combinare, a condițiilor privind autorizația pentru declarația simplificată sau înscrierea în evidența declarantului.

În consecință, se recomandă ca reevaluarea să înceapă cu mult înainte pentru a asigura aplicarea deplină la momentul implementării sistemelor.

3.4.4. Aspecte legate de monitorizare și controale

Planul de control îndeplinește un rol-cheie în monitorizarea actualelor autorizații unice pentru proceduri simplificate și rămâne principalul instrument de asigurare a unui nivel corespunzător al cooperării între birourile vamale implicate. Prin urmare, planul de control al autorităților vamale ar trebui să se bazeze pe monitorizarea condițiilor și a obligațiilor.

Cu toate acestea, autoritățile vamale nu sunt limitate de planul de control în efectuarea de controale corespunzătoare bazate pe riscuri.

3.4.5. Litigii

a) Litigii între statele membre implicate

Orice litigiu care survine între statele membre implicate în relație cu punerea în aplicare sau funcționarea acestui acord sau cu orice autorizație care face obiectul funcționării acestuia va fi soluționat, pe cât posibil, prin negociere. Statele membre implicate într-un litigiu pot alege un mediator pentru a soluționa litigiul.

Această clauză le permite administrațiilor vamale implicate să rezolve orice problemă legată de funcționarea, de exemplu, a unei vămuiri centralizate, prin intermediul discuțiilor și al consensului. Serviciile Comisiei sunt disponibile pentru orice solicitare de mediere. Atunci când este necesar, acestea vor prezenta observații cu privire la orice probleme care

implică responsabilitate financiară pentru eventuale pierderi potențiale ale resurselor proprii tradiționale,

b) Litigii între titularul vămuirii centralizate și autoritățile vamale din statele membre implicate

Deși vămuirea centralizată nu include nicio procedură formală de soluționare a litigiilor, se presupune să titularul vămuirii centralizate va prezenta litigiile existente administrației vamale de autorizare. Soluționarea litigiului este responsabilitatea administrației vamale de autorizare. Deciziile privind funcționarea vămuirii centralizate sunt luate, de regulă, de administrația vamală de autorizare. În asemenea cazuri, se aplică sistemul de apel al statului membru de autorizare.

c) Reducerea nivelului litigiilor

Riscul unor eventuale litigii în legătură cu o autorizație pentru vămuire centralizată, atât între administrații, cât și între titulari și autoritățile vamale, poate fi redus considerabil dacă problemele sunt identificate și soluționate înainte de acordarea unei autorizații.

Ar trebui subliniată importanța efectuării unui audit prealabil amănunțit și a procedurii de consultare.

În timpul pregătirii pentru utilizarea unei autorizații pentru vămuire centralizată și înainte de acordarea autorizației, administrația vamală de autorizare trebuie să efectueze o revizuire amplă a regimurilor vamale, a proceselor, a sistemelor informatice ale operatorului economic, precum și a practicilor și rapoartelor contabile și a tuturor informațiilor obligatorii. Această verificare ar trebui să identifice eventualele motive de litigiu și să permită tuturor părților implicate să convină asupra unor soluții înainte de începerea funcționării vămuirii centralizate.

3.4.6. Nereguli

(a) Context

Vămuirea centralizată îi oferă unui operator economic posibilitatea de a efectua declarații vamale și, după caz, de a plăti taxe vamale, în statul membru de autorizare, chiar dacă circulația mărfurilor are loc într-un alt stat membru.

Cu toate acestea, atunci când se descoperă o neregulă în legătură cu un import sau un export, trebuie să se ia în considerare în mod corespunzător ce stat membru are competența de a se ocupa de neregula respectivă.

În plus, responsabilitățile interne pentru responsabilitățile vamale în cadrul unui grup de societăți ar trebui stabilite prin intermediul unui acord între membrii grupului. Această divizare a responsabilității trebuie adusă la cunoștința autorităților vamale de autorizare.

(b) Exemple de nereguli cu posibile consecințe financiare legate de autorizație

Statul membru care are competența de a acorda autorizația trebuie să se ocupe de neregula respectivă.

Statul membru în care sunt aplicate dispozițiile din cadrul autorizației trebuie să gestioneze neregulile rezultate din cauza neconformității cu dispozițiile respective (de exemplu, contabilitate, condiții de depozitare, prelucrarea mărfurilor).

(c) Exemplu de nereguli, cu posibile consecințe financiare, legate de declarațiile pentru plasare sub un regim sau descărcarea unui regim

Statul membru în care se depune declarația trebuie să gestioneze neregula în conformitate cu legislația în vigoare în statul membru respectiv.

(d) Exemplu de nereguli legate de natura sau de cantitatea mărfurilor care sunt depozitate

Îndepărtarea ilegală sau înlocuirea mărfurilor trebuie gestionată în conformitate cu legislația în vigoare în statul membru în care a apărut neregula.

(e) Exemplu de nereguli care apar atunci când mărfurile din cadrul acordului sunt declarate în vederea punerii în liberă circulație

Neregulile (erori materiale) legate de declarația vamală (de exemplu, care nu corespund evidențelor societății) trebuie tratate în conformitate cu legislația în vigoare în statul membru care a acordat autorizația și unde a fost depusă declarația vamală.

De reținut: neregulile menționate mai sus sunt legate de aspecte financiare, dar pot fi detectate și alte tipuri de nereguli³.

³ - Exemplu de nereguli care apar atunci când mărfurile care fac obiectul unor prohibiții sau restricții sunt folosite pentru contrabandă sau atunci când mărfurile sunt introduse în mod ilegal în UE: atunci când sunt implicate mărfuri care fac obiectul unor prohibiții sau restricții, sau când a apărut o datorie vamală, statul membru în care a avut loc sau se presupune că a avut loc introducerea în mod ilegal ar trebui să își asume răspunderea pentru oricare investigație sau procedură penală. În aceste cazuri, orice litigiu ar trebui adresat statului membru respectiv și trebuie aplicată procedura de apel a acestuia.

- Exemplele de acțiuni privind încălcarea, fie penale fie civile (sanctiuni administrative), nu urmează neapărat regulile de mai sus. O asemenea acțiune ar trebui să fie întotdeauna în conformitate cu dispozițiile în vigoare, și anume dispozițiile naționale.

ANEXE

ANEXA I⁴

-

RECOMANDARE PRIVIND CHELTUIELILE DE COLECTARE ȘI POSIBILE SCENARII DE ÎMPĂRȚIRE A CHELTUIELILOR DE COLECTARE

Recomandare de resurse proprii tradiționale comune pe lună

Societate		Data de contabilizare în evidențe	Taxe la import		Rambursare	Taxe la import	Total	Cheltuieli de colectare	Data maximă până la care se poate plăti
Nume	Număr autorizare		Cuquantum X		Fișier nr.	Cuquantum Y	Cuquantum X -Y	50 % (din 25 %)	
Total		0,00	0,00			0,00	0,00	0,00	

Statul membru de autorizare

De la: *Autoritățile
vamale
adresa
expert
competent
e-mail:
Fax:*

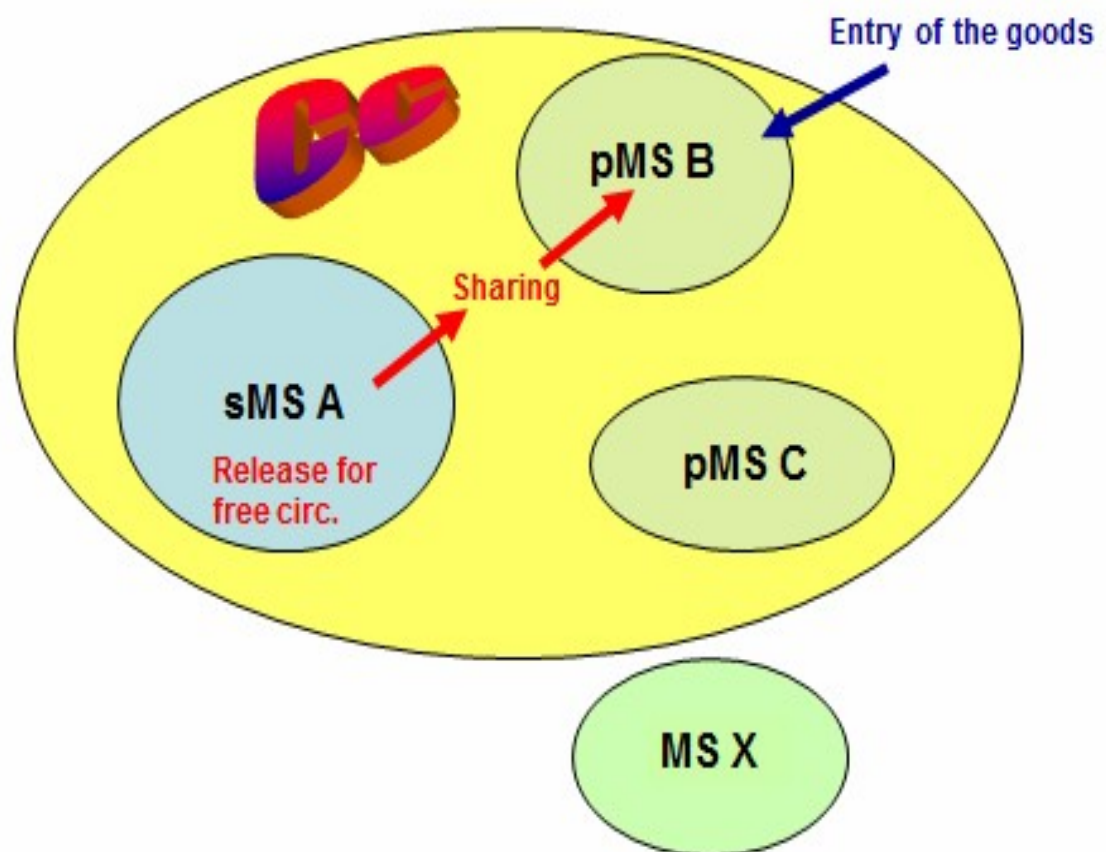
Statul membru care oferă asistență

Către: *Autoritățile
vamale
adresa
expert competent
e-mail:*

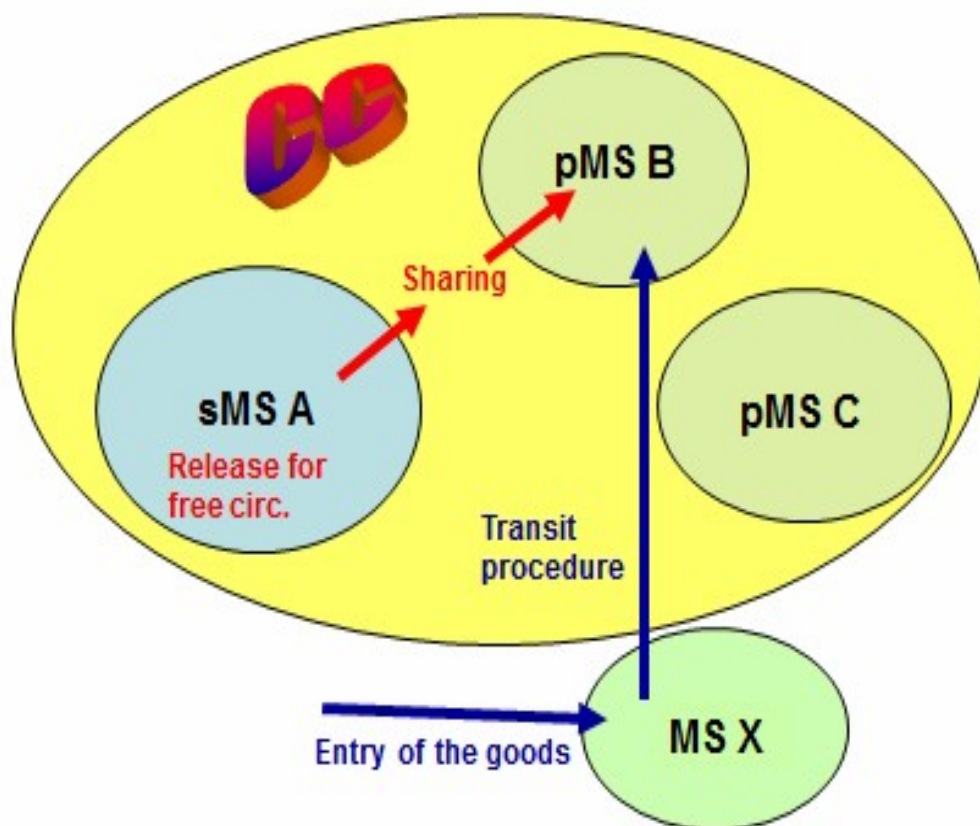
Cont
bancar:
BIC:
IBAN:

⁴ Prezentele anexe provin din Orientările pentru proceduri simplificate/autorizația unică pentru proceduri simplificate și trebuie interpretate în contextul Codului vamal al Uniunii.

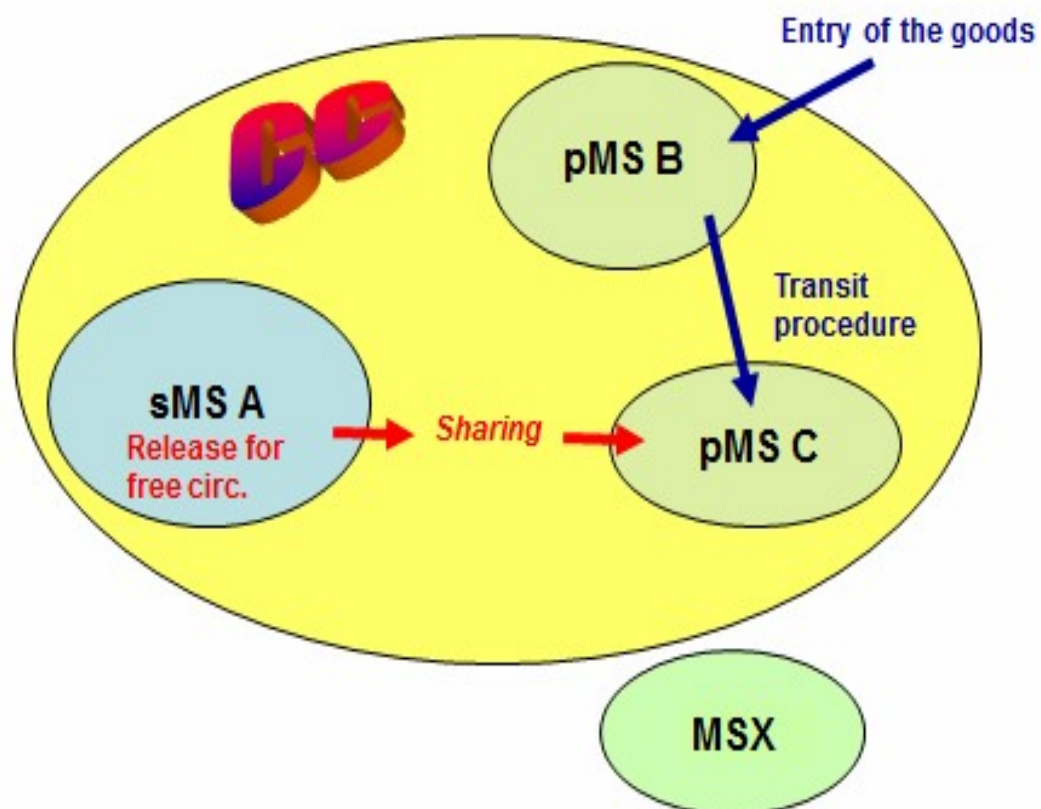
POSSIBLE SCENARIOS OF SHARING OF COLLECTION COSTS

The supervising MS A is the MS of import; the participant MS B is the MS of entry and of consumption of the goods and where the goods are when they are released for free circulation. As the release of the goods for free circulation takes place in pMSB, the collection costs are to be shared between supervising MS A and pMS B

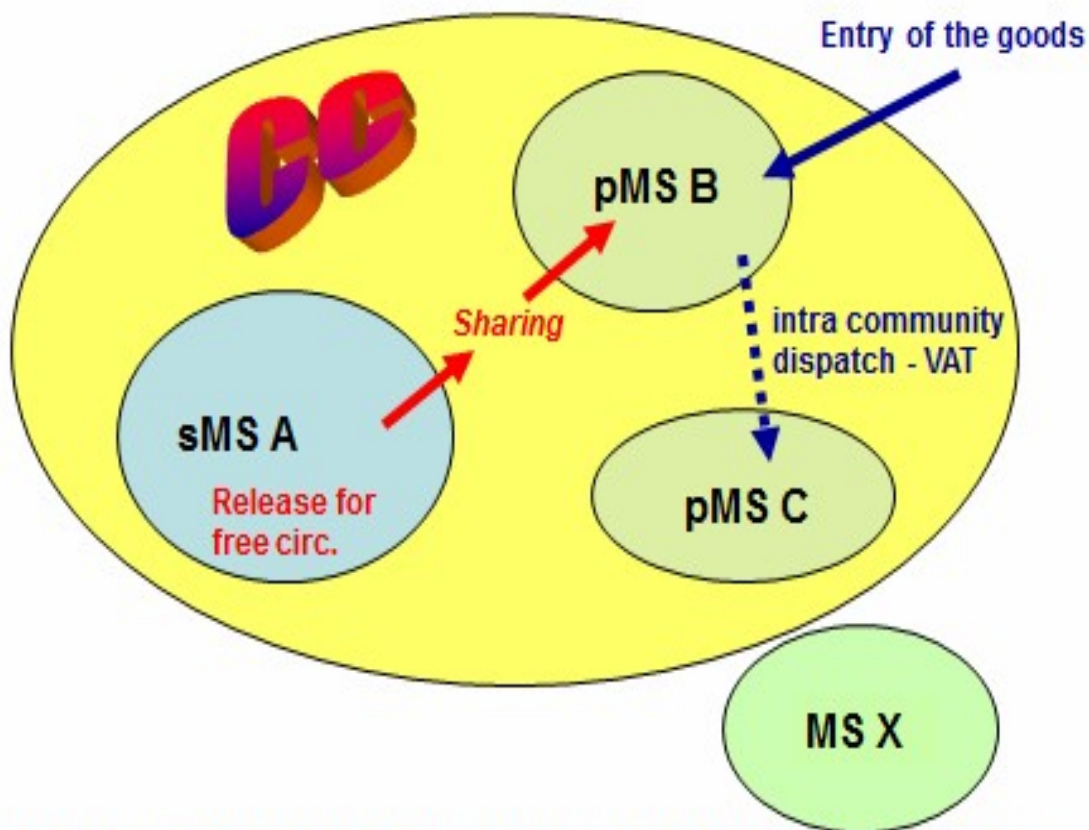

*The supervising MS A is the MS of import; the non participant MS X is the MS of entry ; the participant MS B is the MS of consumption and where the goods are located when they are released for free circulation.
As the release of the goods for free circulation takes place in pMSB, the collection costs are to be shared between the supervising MS A and pMS B*

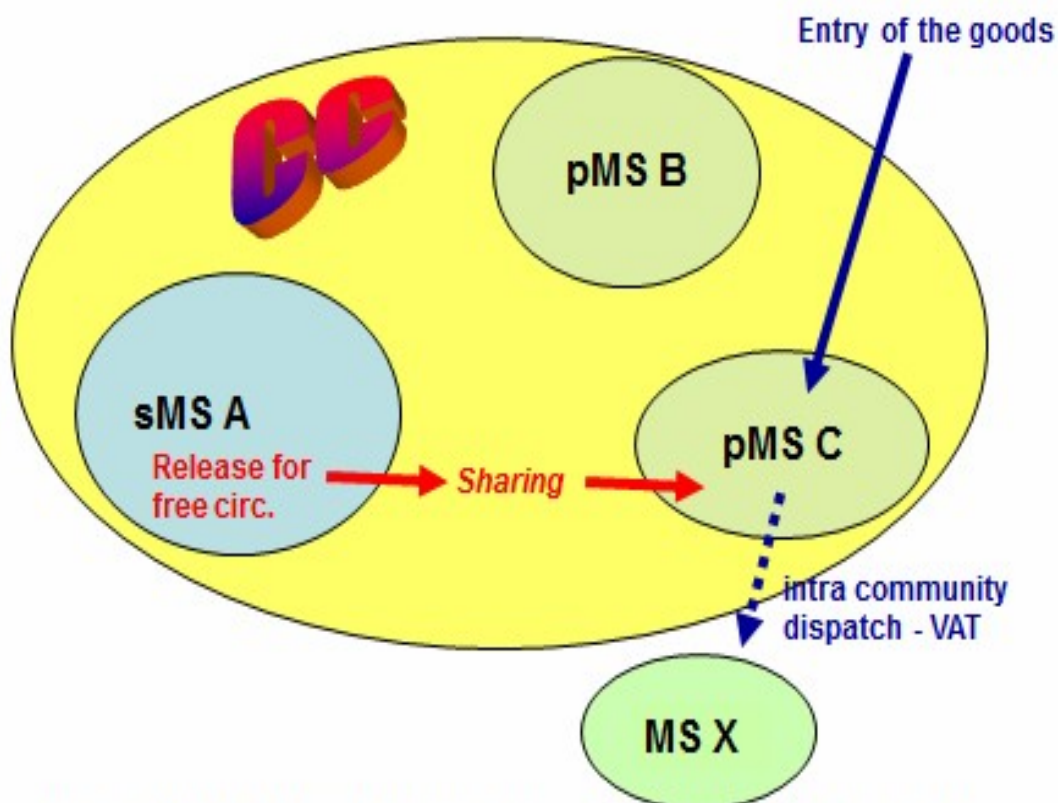
The supervising MS A is the MS of import; the participant MS B is the MS of entry, the participating MS C is the MS of consumption where the goods are located where they are released for free circulation.

As the release of the goods for free circulation takes place in pMS C, the collection costs are to be shared between the supervising MS A and pMSC

The supervising MS A is the MS of import; the participant MS B is the MS of entry and where the goods are located when they are released for free circulation, the participating MS C is the MS of consumption of the goods.

As the release of the goods for free circulation takes place in pMSA, the collection costs are to be shared between the supervising MS A and pMS B

The supervising MS A is the MS of import; the participant MS C is the MS of entry and where the goods are located when they are released for import; the non participating MS X is the MS of consumption of the goods.

As the release of goods for free circulation takes place in MS C, the collection costs are to be shared between the supervising MS A and pMS C

ANEXA II

CERINȚE DE BAZĂ PRIVIND TVA LA IMPORT PENTRU STATELE MEMBRE ȘI CERINȚE STATISTICE

TVA și declarațiile statistice în temeiul acordurilor privind autorizația unică pentru proceduri simplificate ⁵		
Statul membru	Depunerea declarației de TVA la import în temeiul autorizației unice pentru proceduri simplificate	Depunerea declarației statistice în temeiul autorizației unice pentru proceduri simplificate
Belgia	În calitate de stat membru emitent Societatea care solicită autorizația unică pentru proceduri simplificate trebuie să se conformeze normelor și regulamentelor privind raportarea și plata TVA în fiecare stat membru participant înainte de acordarea autorizației.	În calitate de stat membru emitent Sunt în discuție posibile soluții la nivel național
	În calitate de stat membru participant Referitor la importul fizic de mărfuri în Belgia prin utilizarea unei autorizații unice pentru proceduri simplificate acordată de un alt stat membru, TVA este perceput în Belgia. O declarație vamală separată trebuie depusă în Belgia în vederea perceperii TVA la import în Belgia. Perceperea TVA în Belgia trebuie efectuată în temeiul unui număr belgian de înregistrare în scopuri de TVA. Numele și numărul de înregistrare în scopuri de TVA în Belgia trebuie să fie menționate în declarația vamală. Persoana care trebuie să se conformeze plății TVA la import în Belgia trebuie să fie menționată în autorizația unică pentru proceduri simplificate.	În calitate de stat membru participant Sunt în discuție posibile soluții la nivel național
Franța	În calitate de stat membru de supraveghere Atunci când mărfurile sosesc și sunt destinate să ajungă în Franța, TVA este datorată serviciului	În calitate de stat membru emitent Referitor la statistică, datele statistice sunt transferate, de asemenea, din sistemul informatic Delta către baza

	vamal francez în conformitate cu articolul 1695 din Codul general al impozitelor. Evenimentul fiscal se produce și TVA devine exigibilă la import în același timp cu taxele vamale, și anume atunci când sunt importate mărfurile. Atunci când mărfurile sosesc în alt stat membru, iar Franța este statul membru de destinație finală (și anume, codul vamal 42), TVA este datorată și trebuie plătită în Franța către autoritățile fiscale. Atunci când mărfurile sosesc într-un stat membru implicat în vămuirea centralizată, iar respectivul stat membru este destinația finală, TVA trebuie plătită statului membru participant. Sistemul informatic Delta din Franța oferă operatorilor două posibilități. - Operatorul economic este autorizat să depună declarații simplificate (articolul 166 din Codul vamal al Uniunii): declarația este realizată în două etape. Operatorul trimite o declarație simplificată, iar la sfârșitul perioadei de globalizare (în general, o lună), operatorul trimite o declarație suplimentară care corespunde perioadei de globalizare. TVA este stabilită în declarația suplimentară. - Operatorul economic utilizează declarația standard: nu este necesară depunerea unei declarații suplimentare. TVA este stabilită în fiecare declarație. Prin urmare, atunci când Franța acționează în calitate de stat membru emitent, taxele vamale și TVA sunt stabilite în documentul administrativ unic sau în declarația suplimentară în funcție de tipul de declarații ales de operator doar atunci când mărfurile sosesc în Franța. Atunci când mărfurile sosesc în statul membru de prezentare, sunt introduse mențiuni speciale la rubrica 44 (CANA 1025 și CANA 1026) de renunțare la calcularea TVA la import pentru mărfurile respective, pentru a se asigura că Franța nu colectează TVA la import în numele statului membru participant. În cazul mărfurilor respective, doar datoriile vamale sunt calculate și	de date statistică a Franței. Fluxurile de mărfuri legate de statele membre participante sunt identificate printr-o mențiune specială la rubrica 44 din documentul administrativ unic în vederea excluderii acestor fluxuri din datele statistice naționale proprii și pentru a defini statul membru în care mărfurile sunt localizate în mod fizic în momentul plasării sub regimul vamal. Utilizarea unei mențiuni speciale reprezintă o soluție temporară, luând în considerare că sistemul informatic Delta ar trebui să le permită operatorilor să completeze două rubrici noi: 15a și 17a (statul membru de destinație și statul membru al exportului efectiv).
--	--	--

	plătite către autoritățile vamale din Franța. Biroul vamal de supraveghere din Franța poate transmite lunar o copie a declarației vamale suplimentare biroului vamal participant al statului membru implicat în vămuirea centralizată. Această declarație suplimentară poate fi utilizată de statul membru participant pentru a verifica baza de calculare a TVA la import.	
	În calitate de stat membru participant În caz de vămuire centralizată, există o disociere între colectarea taxelor vamale care este susținută de statul membru de autorizare și plata TVA la import pentru care este responsabil fiecare stat membru participant. Titularul autorizației trebuie să depună o declarație suplimentară de TVA la biroul vamal participant din Franța și să plătească TVA pentru toate importurile lunii în Franța. O declarație suplimentară este necesară pentru fiecare biroul vamal implicat în procedură. Cu toate acestea, este posibil să se centralizeze plata TVA la nivel național, în apropierea unui birou vamal participant din Franța, atunci când două sau mai multe birouri vamale participante din Franța sunt implicate în vămuirea centralizată. Statul membru de autorizare ar trebui să trimită o copie lunară a declarației vamale suplimentare biroului vamal participant din Franța în vederea efectuării unei comparații a datelor.	În calitate de stat membru participant Din motive statistice, în calitate de stat membru participant, solicităm societăților autorizate să transmită în fiecare lună fișiere electronice care includ toate datele obligatorii ale documentului administrativ unic legate de mărfurile care au pătruns în mod fizic pe teritoriul francez în cursul lunii respective.
Regatul Unit	TVA/statistică: Metoda normală de colectare În Regatul Unit, sistemul existent de raportare pentru proceduri simplificate este CFSP (<i>Customs Freight Simplified Procedures</i>). Acest sistem constituie o metodă de declarare electronică în două etape. El oferă operatorului economic o varietate de proceduri care pot fi operate separat sau în combinație pentru a răspunde cât mai bine nevoilor operatorului economic. Operatorul economic poate alege să folosească fie procedura declarației simplificate, fie procedura de vămuire la domiciliu, fie ambele. În ambele cazuri, declarația de import este depusă în două etape. Mesajul inițial furnizează autorităților vamale un volum minim de date care determină acordarea liberului de vamă pentru mărfuri. Acest mesaj poate fi prezentat fie sub forma unei declarații simplificate la frontieră care este înaintată	

	autorităților vamale la frontieră (procedura declarației simplificate), fie sub forma unei înscrieri în evidențele comerciale ale operatorului economic (procedura de vămuire la domiciliu). Declarația simplificată este urmată ulterior de un document administrativ unic electronic care conține toate datele fiscale și statistice. Declarația suplimentară trebuie depusă înainte de sfârșitul celei de a patra zile lucrătoare de la „sfârșitul perioadei de raportare” în care s-a produs acceptarea declarației simplificate. În continuare, sistemul nostru informatic vamal central CHIEF calculează taxa și TVA datorate, iar plata se colectează prin amânarea taxei. Datele statistice sunt transferate, de asemenea, din CHIEF în baza noastră de date statistică.
	TVA/statistică: În calitate de stat membru emitent Operatorul economic depune în Regatul Unit documente administrative unice atât pentru importurile în Regatul Unit, cât și pentru importurile în alte state membre. TVA la import și statisticile sunt colectate în mod obișnuit pentru mărfurile importate în Regatul Unit. Pentru importurile de mărfuri care sunt localizate fizic în alt stat membru, operatorul economic va trebui să includă un cod de țară ISO alpha la rubrica 30, un cod al metodei de plată la rubrica 47 pentru a suprima plata TVA la import și un cod la rubrica 44 pentru a identifica statul membru în care sunt localizate mărfurile în declarația vamală. Aceasta garantează că Regatul Unit nu colectează TVA la import și informații statistice corespunzătoare statului membru participant. Operatorii economici au opțiunea de a depune o declarație globală o dată pe lună sau declarații separate pe parcursul lunii.
	TVA/statistică: În calitate de stat membru participant În Regatul Unit, am decis să utilizăm sistemul electronic de raportare existent pentru proceduri simplificate ca bază pentru raportarea TVA la import de către operatorii economici și pentru statistici. Operatorii economici au opțiunea de a depune fie o declarație globală lunară, fie o serie de declarații separate pe parcursul lunii. Un operator economic va înainta autorităților vamale din Regatul Unit declarații suplimentare valide privind TVA și statisticile și se va asigura că mesajele care nu au fost trimise sunt identificate, corectate și depuse din nou până în cea de-a patra zi lucrătoare din luna ulterioară creării punctului fiscal și/sau bazei de date fiscale, și anume data acceptării declarației simplificate la frontieră sau data și ora înscrierii în evidențele vămuirii la domiciliu. Declarația suplimentară va utiliza formatul declarației electronice obișnuite pentru proceduri simplificate, însă la rubrica 47 va trebui menționat codul metodei de plată pentru a suprima taxa vamală, întrucât aceasta va fi plătită în statul membru de autorizare, iar la rubrica 44 va trebui introdus un cod pentru identificarea statului membru în care a fost emisă autorizația unică pentru proceduri simplificate. Acest lucru garantează colectarea corespunzătoare a TVA la import și raportarea statisticilor. Operatorul economic va înainta ulterior o declarație suplimentară finală autorităților

	vamale din Regatul Unit la sfârșitul fiecărei perioade de raportare prin care confirmă numărul declarațiilor suplimentare de TVA și statistice finalizate și numărul fiecărei datorii în perioada vizată, împreună cu numărul declarațiilor suplimentare de TVA și statistice scadente din perioadele precedente. Notificările cu mențiunea „zero” sunt necesare. Declarația suplimentară finală trebuie depusă și acceptată de CHIEF până la expirarea termenului din a patra zi lucrătoare.	
Italia	În calitate de stat membru emitent Sunt în discuție posibile soluții la nivel național	În calitate de stat membru emitent Sunt în discuție posibile soluții la nivel național
	În calitate de stat membru participant Sunt în discuție posibile soluții la nivel național	În calitate de stat membru participant Sunt în discuție posibile soluții la nivel național
Irlanda	În calitate de stat membru emitent Procesul impus în Irlanda în calitate de stat membru emitent pentru depunerea declarațiilor de TVA la import este următorul: Garanție pentru taxa vamală și TVA furnizată de operatorul economic. Declarația de TVA la import pentru importurile din Irlanda este depusă în același timp cu declarația vamală. O notă preautenticată de acordare a liberului de vamă se depune prin email la autoritățile vamale relevante din Irlanda. Această notă semnalizează faptul că sosirea mărfurilor este iminentă și permite luarea în considerare a unei analize a riscurilor. Se efectuează înscrierea în evidențele operatorului economic, care are aceeași forță juridică ca o înscriere vamală obișnuită. O declarație suplimentară este depusă pentru luna respectivă în cadrul căreia sunt declarate în mod oficial toate taxele, inclusiv TVA aplicabilă în Irlanda. Există două opțiuni: — depunerea de declarații suplimentare individuale pentru fiecare element al trimiterii sau — depunerea unei declarații globale care conține toate elementele-rânduri distincte pentru fiecare trimitere pentru luna în	În calitate de stat membru emitent Declarația suplimentară depusă pentru luna în cauză pentru toate declarațiile și taxele, inclusiv TVA aplicabilă în Irlanda, reprezintă baza pentru datele statistice.

	cauză până în a cincea zi a lunii următoare. Până în a cincea zi a lunii următoare, operatorul economic prezintă un raport complet asupra întregii activități din luna anterioară. Acest raport, împreună cu notele preautentificate de acordare a liberului de vamă, alcătuiesc baza unei eliminări manuale post-vămuire în raport cu declarațiile suplimentare prezentate. Până în a 15-cea zi a lunii următoare, datoria vamală și TVA pentru luna de referință sunt debitate din contul operatorului economic prin intermediul facilității de plată amânată. Odată la 30 de luni, trebuie realizat un audit privind TVA la punctul de intrare.	
	În calitate de stat membru participant Procesul impus de Irlanda ca stat membru participant pentru depunerea declarațiilor de TVA la import este următorul: Garanție furnizată de operatorul economic pentru TVA la import în Irlanda. O notă preautentificată de acordare a liberului de vamă este prezentată de către operatorul economic pentru mărfurile importate în Irlanda. Pentru fiecare trimitere de mărfuri trebuie să se aloce un număr unic de identificare în formatul specificat. Introducerea acestor numere unice de identificare pentru loturile de mărfuri la rubrica 44 din declarația suplimentară finală permite verificarea încrucișată cu notele preautentificate originale. Nota preautentificată de acordare a liberului de vamă este transmisă tuturor stațiilor de import relevante din Irlanda și agenților de control pentru a permite efectuarea analizei de risc acolo unde se consideră necesar. Până la sfârșitul lunii în cauză, o declarație suplimentară pentru TVA va fi depusă prin intermediul sistemului de vămuire AEP din Irlanda. Până la data de 15 a lunii următoare, TVA este debitată din contul operatorului economic prin intermediul facilității de plată întârziată.	În calitate de stat membru participant Declarația suplimentară depusă pentru luna în cauză pentru TVA aplicabilă în Irlanda reprezintă baza pentru datele statistice.

Suedia	În calitate de stat membru emitent Nicio experiență legată de autorizația unică pentru proceduri simplificate	În calitate de stat membru emitent Nicio experiență legată de autorizația unică pentru proceduri simplificate
	În calitate de stat membru participant Nicio experiență legată de autorizația unică pentru proceduri simplificate	În calitate de stat membru participant Pentru export: - Titularul autorizației transmite autorităților vamale din Suedia un fișier care include datele statistice. Datele sunt transmise, prin intermediul mijloacelor de comunicare electronice, în sistemul declarațiilor vamale din Suedia, unde are loc o validare între codul mărfurilor declarat, valoare și greutate pentru a descoperi eventuale neconcordanțe. Datele sunt raportate ulterior autorității statistice naționale din Suedia. - Datele pot fi trimise lunar sau pentru fiecare declarație de export. Condițiile pentru gestionarea statisticilor naționale vor fi specificate în decizia de autorizare.
Estonia	În calitate de stat membru emitent Nicio experiență legată de autorizația unică pentru proceduri simplificate	În calitate de stat membru emitent Nicio experiență legată de autorizația unică pentru proceduri simplificate
	În calitate de stat membru participant Nicio experiență legată de autorizația unică pentru proceduri simplificate	În calitate de stat membru participant Nicio experiență legată de autorizația unică pentru proceduri simplificate
Lituania	În calitate de stat membru emitent Nicio experiență legată de autorizația unică pentru proceduri simplificate	În calitate de stat membru emitent Nicio experiență legată de autorizația unică pentru proceduri simplificate
	În calitate de stat membru participant Nicio experiență legată de autorizația unică pentru proceduri simplificate	În calitate de stat membru participant Nicio experiență legată de autorizația unică pentru proceduri simplificate
Grecia	În calitate de stat membru emitent	În calitate de stat membru emitent

	Nicio experiență legată de autorizația unică pentru proceduri simplificate	Nicio experiență legată de autorizația unică pentru proceduri simplificate
	În calitate de stat membru participant Nicio experiență legată de autorizația unică pentru proceduri simplificate	În calitate de stat membru participant Nicio experiență legată de autorizația unică pentru proceduri simplificate
Austria	În calitate de stat membru emitent Calcularea taxei (inclusiv TVA, accize etc.) în legătură cu autorizațiile naționale pentru proceduri simplificate este realizată întotdeauna de către administrația vamală pe baza declarației vamale suplimentare. Pentru importurile sub o autorizație unică pentru proceduri simplificate, operatorul economic trebuie să indice locația mărfurilor, locul unde le-a fost acordat fizic liberul de vamă. Dacă acordarea liberului de vamă pentru mărfuri a avut loc în alt stat membru, se efectuează doar calcularea taxelor vamale; TVA este percepută de către statul membru participant (statele membre participante) în cauză.	În calitate de stat membru emitent Pentru autorizațiile naționale pentru proceduri simplificate, datele statistice sunt furnizate întotdeauna de administrația vamală autorităților statistice pe baza declarației vamale suplimentare. Pentru importurile sub o autorizație unică pentru proceduri simplificate, operatorul economic trebuie să indice locația mărfurilor, locul unde le-a fost acordat fizic liberul de vamă. Dacă acordarea liberului de vamă pentru mărfuri a avut loc în alt stat membru, nu are loc nicio o colectare de date statistice; datele statistice trebuie să fie comunicate de către titularul autorizației autorităților desemnate (vamale, statistice...) din statul membru participant (statele membre participante) în cauză. Pentru regimul AUPS cu Slovenia, datele din declarația vamală suplimentară sunt comunicate administrației vamale din Slovenia prin mijloace electronice (prin email); administrația vamală din Slovenia extrage datele statistice relevante și le transmite autorităților statistice
	În calitate de stat membru participant Pentru TVA la import, operatorul economic trebuie să solicite o autorizație pentru o declarație simplificată de TVA; aceasta este o	În calitate de stat membru participant Declarațiile statistice trebuie depuse direct la autoritățile statistice;

	declarație globală, care trebuie să fie depusă pentru o perioadă de o lună până în a douăsprezecea zi a lunii următoare. Declarația de TVA simplificată conține următoarele informații pentru mărfurile cărora li s-a acordat liberul de vamă în Austria (pentru perioada de o lună în funcție de cele 2 rate de impozitare aplicabile): 1. valoarea în vamă 2. cuantumul taxelor vamale la import 3. cuantumul cheltuielilor suplimentare aplicabile în Austria 4. rata de impozitare aplicabilă 5. cuantumul TVA stabilit de operatorul economic	solicitantul unei autorizații unice pentru proceduri simplificate trebuie, prin urmare, să solicite o autorizație statistică separată. Formularul și mijloacele de comunicare a declarației statistice direct la autoritățile statistice trebuie convenite în prealabil între solicitant și autoritățile statistice. Un acord privind o autorizație unică pentru proceduri simplificate poate fi acordat doar atunci când a fost acordată autorizația statistică.
Finlanda	În calitate de stat membru emitent	În calitate de stat membru emitent
	În calitate de stat membru participant - Autoritățile vamale din Belgia trimit informațiile din declarația de vămuire pe DVD. - Titularul autorizației prezintă o declarație periodică lunară biroului vamal din Finlanda situat în Vantaa utilizând formularul DAU. - Biroul vamal din Finlanda compară informațiile de vămuire din Belgia cu declarația periodică lunară. - Sistemul de vămuire din Finlanda calculează cuantumul TVA. - Biroul vamal din Finlanda trimite decizia privind TVA către Toyota. O copie a declarațiilor și a deciziilor privind TVA sunt trimise autorităților vamale din Belgia, iar documentele originale sunt arhivate la vama finlandeză din Vantaa.	În calitate de stat membru participant Nu există declarații statistice separate, autoritățile vamale din Finlanda primesc informații statistice împreună cu declarația de TVA. În Finlanda, autoritățile vamale acționează, de asemenea, ca autorități statistice.
Bulgaria	În calitate de stat membru emitent	În calitate de stat membru emitent
	Nicio experiență legată de autorizația unică pentru proceduri simplificate	Nicio experiență legată de autorizația unică pentru proceduri simplificate
	În calitate de stat membru participant	În calitate de stat membru participant

	Nicio experiență legată de autorizația unică pentru proceduri simplificate	Nicio experiență legată de autorizația unică pentru proceduri simplificate
Letonia	În calitate de stat membru emitent Nicio experiență legată de autorizația unică pentru proceduri simplificate	În calitate de stat membru emitent Nicio experiență legată de autorizația unică pentru proceduri simplificate
	În calitate de stat membru participant Nicio experiență legată de autorizația unică pentru proceduri simplificate	În calitate de stat membru participant Nicio experiență legată de autorizația unică pentru proceduri simplificate
Slovacia	În calitate de stat membru emitent Nicio experiență legată de autorizația unică pentru proceduri simplificate	În calitate de stat membru emitent Nicio experiență legată de autorizația unică pentru proceduri simplificate
	În calitate de stat membru participant Nicio experiență legată de autorizația unică pentru proceduri simplificate	În calitate de stat membru participant Nicio experiență legată de autorizația unică pentru proceduri simplificate
Slovenia	În calitate de stat membru emitent Nicio experiență legată de autorizația unică pentru proceduri simplificate	În calitate de stat membru emitent Nicio experiență legată de autorizația unică pentru proceduri simplificate
	În calitate de stat membru participant Datorită regimului 42, nu este necesară nicio declarație de TVA	În calitate de stat membru participant - Datorită regimului 42, sunt necesare mai puține date - Administrația vamală din Republica Slovenia a ajuns la un acord cu administrația statistică cu privire la datele necesare și modul de transferare a acestora. Datele necesare sunt obținute din declarația suplimentară în Austria (transformarea datelor are loc prin intermediul furnizorului nostru de servicii informatice).
Ungaria	În calitate de stat membru emitent Nu există norme specifice: TVA la import se calculează și se colectează pe baza elementelor de date din declarația suplimentară	În calitate de stat membru emitent Datele statistice sunt colectate pe baza elementelor de date din declarația suplimentară
	În calitate de stat membru participant Titularul autorizației prezintă o declarație de	În calitate de stat membru participant

	TVA [a se vedea anexa 5 din Decretul Ministerului pentru Economia Națională nr. 11/2016 (IV.29)] pentru a stabili TVA până în cea de a 10-a zi a fiecărei luni calendaristice, care acoperă tranzacțiile pentru punerea în liberă circulație și utilizare finală (cu excepția cazului în care acesta deține o autorizație de plată a TVA prin declarația pe proprie răspundere).	Titularul autorizației este contactat direct de Biroul statistic central din Ungaria.
Portugalia	În calitate de stat membru emitent Nicio experiență legată de autorizația unică pentru proceduri simplificate	În calitate de stat membru emitent Nicio experiență legată de autorizația unică pentru proceduri simplificate
	În calitate de stat membru participant Nicio experiență legată de autorizația unică pentru proceduri simplificate	În calitate de stat membru participant Nicio experiență legată de autorizația unică pentru proceduri simplificate
Țările de Jos	În calitate de stat membru emitent Societatea care solicită autorizația unică pentru proceduri simplificate trebuie să se conformeze normelor și regulamentelor privind raportarea și plata TVA în fiecare stat membru participant înainte de acordarea autorizației.	În calitate de stat membru emitent Societatea care solicită autorizație unică pentru proceduri simplificate trebuie să se conformeze normelor și regulamentelor privind raportarea datelor statistice în fiecare stat membru participant înainte de acordarea autorizației.
	În calitate de stat membru participant Referitor la importul de mărfuri în Țările de Jos prin utilizarea unei autorizații unice pentru proceduri simplificate/vămuire centralizată acordată de un alt stat membru, TVA este percepută în Țările de Jos. TVA trebuie calculată pe baza valorii în vamă a mărfurilor importate. În vederea perceperii TVA, valoarea în vamă trebuie să includă: (1) taxe la import, taxe și impozite; (2) Cheltuielile suplimentare, de exemplu comisioane, cheltuieli de ambalare, transport și asigurare către destinație. Sunteți stabilit în Țările de Jos sau aveți un sediu permanent aici? În acest caz, în situația dumneavoastră se aplică aceleași reglementări privind TVA ca în cazul antreprenorilor	În calitate de stat membru participant Titularul autorizației unice pentru proceduri simplificate trebuie să trimită datele statistice relevante privind fluxurile mărfurilor în Țările de Jos direct către Biroul Central de Statistică. Titularul autorizației unice pentru proceduri simplificate trebuie să încheie acordurile necesare chiar cu Biroul Central de Statistică.

	olandezi. Dacă nu sunteți stabilit sau nu aveți sediu permanent în Țările de Jos, puteți utiliza mecanismul de taxare inversă la importul de mărfuri. Pentru a utiliza acest mecanism, aveți nevoie de un permis în temeiul articolului 23. În calitate de antreprenor străin, nu puteți solicita dumneavoastră însuși un permis în temeiul articolului 23. Cu toate acestea, puteți să angajați un reprezentant fiscal în acest scop. Acest reprezentant poate solicita pentru dumneavoastră un permis la departamentul TVA. Atunci când cererea este aprobată, solicitantul va primi un BTW-identificatie nummer (număr de identificare în scopuri de TVA). În cazul unui permis în temeiul articolului 23, în locul declarantului [articolul 77 alineatul (3) din Codul vamal al Uniunii], reprezentantul fiscal desemnat în baza articolului 23 din legea privind TVA este debitorul pentru TVA. Reprezentantul vamal va declara TVA pe care trebuie să o plătiți în declarația de TVA pentru perioada respectivă. Reprezentantul va deduce respectiva TVA ca taxă plătită în amonte în aceeași declarație de TVA. În acest caz, nu veți mai fi nevoit să plătiți respectiva TVA în avans la import. Utilizarea articolului 23 este obligatorie atunci când mărfurile care sunt prezente fizic în Țările de Jos la momentul importului sunt puse în liberă circulație utilizând o autorizație unică pentru proceduri simplificate/vămuire centralizată acordată de un alt stat membru. Titularul autorizației unice pentru proceduri simplificate/vămuire centralizată trebuie să includă în declarația sa de import numărul de identificare în scopuri de TVA alocat. O copie a permisului în temeiul articolului 23 este adăugată ca anexă la autorizația unică pentru proceduri simplificate/vămuire centralizată. Pentru informații suplimentare, puteți consulta următorul link: http://www.belastingdienst.nl/wps/wcm/connect/bldcontenten/belastingdienst/business/vat/vat_in_the_netherlands/vat_for_foreign_entrepreneurs/	
--	---	--

	vat for foreign entrepreneurs	
Polonia	În calitate de stat membru emitent TVA la import survine în statul membru în care sunt localizate mărfurile, atunci când acestea sunt puse în liberă circulație. Acesta este locul din statul membru participant. Într-un astfel de caz, în timpul procesului de emitere a autorizației, autoritățile vamale poloneze convin, în cadrul procedurii de consultare, asupra cerințelor legate de TVA în statul membru participant. Ulterior, autoritățile vamale din Polonia includ cerințele respective legate de TVA în autorizația unică pentru proceduri simplificate și le menționează în planul de control comun.	În calitate de stat membru emitent Polonia, în calitate de stat membru emitent, colectează date statistice direct din declarația suplimentară, care trebuie depusă pe cale electronică. Conform legislației noastre naționale, solicităm informații suplimentare în declarația suplimentară - rubrica 15a - statul membru de export real și - rubrica 17a - statul membru de destinație finală. Aceste norme trebuie, de asemenea, să fie incluse în autorizație. Datele statistice, care sunt colectate din declarația suplimentară, sunt furnizate ca statistică EXTRASTAT către EUROSTAT. Nu este necesară nicio normă statistică suplimentară în EXTRASTAT din partea operatorului economic sau a reprezentantului acestuia.
	În calitate de stat membru participant TVA la import survine în statul membru participant. În Polonia, este obligatoriu ca operatorul economic (reglementat de legislația națională) să fie înregistrat la biroul fiscal, iar ulterior acesta depune declarația de import în scopuri de TVA la biroul vamal local. Formularul declarației de import în scopuri de TVA, programul, simplificările, autoritățile competente pentru depunere sunt stabilite de legislația poloneză. Datele cerute în declarația de import în scopuri de TVA se bazează pe datele cuprinse în declarația suplimentară (care este depusă în statul membru de supraveghere). Declarația de import în scopuri de TVA trebuie depusă până în a16-cea zi a lunii următoare celei în care au survenit taxele la import.	În calitate de stat membru participant În calitate de stat membru participant, Polonia solicită date statistice din partea operatorului economic sau a reprezentantului acestuia doar în scopuri naționale. Datele statistice nu sunt transferate către EUROSTAT. Normele legate de: - forma declarației statistice, - gama elementelor de date, - programul; - autoritățile competente sunt unificate și publicate pe site-ul nostru web (doar în limba poloneză): http://www.mf.gov.pl/dokument.php?const=2&dzial=529&id=155935

	În calitate de stat membru participant, Polonia convine asupra aspectelor privind TVA în cadrul procedurii de consultare cu statul membru de autorizare. Din cauza lipsei declarației suplimentare în statul membru participant, este foarte important să se convină schimbul de informații între statul membru participant și statul membru de supraveghere. Acesta ar trebui să permită autorităților vamale să supravegheze precizia declarației de import în scopuri de TVA și să identifice toate neregulile. Planul de control comun trebuie să includă aspectele privind TVA. Este obligatorie depunerea unei garanții TVA din partea operatorului economic.	Conform acestui regulament, declarația statistică trebuie depusă exclusiv pe cale electronică. Declarația trebuie depusă lunar, până la data de 20 a fiecărei luni care urmează lunii perioadei statistice. Normele statistice trebuie să fie convenite împreună cu statul membru de autorizare în cadrul procedurii de consultare și trebuie să fie incluse în autorizație și în planul de control comun.
Republica Cehă	În calitate de stat membru emitent TVA trebuie plătită în statul membru în care mărfurilor li se acordă fizic liberul de vamă sub regimul vamal relevant. Titularul va trimite datele în scopuri de TVA pe baza cererii statului membru participant. Această condiție trebuie comunicată statului membru participant în cadrul procedurii de consultare.	În calitate de stat membru emitent Datele statistice sunt trimise de titular sau de biroul vamal pe baza cererii din partea statului membru participant. Schimbul de date statistice între statul membru de autorizare și statul membru participant trebuie clarificat în cadrul procedurii de consultare.
	În calitate de stat membru participant În cazul în care titularul va fi înregistrat ca plătitor de taxe la autoritatea fiscală, biroul de venituri reprezintă autoritatea competentă pentru colectarea TVA în cazul importului de mărfuri în Republica Cehă în temeiul autorizației unice pentru proceduri simplificate. Declarațiile de TVA sunt depuse la biroul financiar relevant, lunar sau semestrial, de către titular. În cazul în care titularul va fi înregistrat ca neplătitor de TVA la autoritatea fiscală, autoritatea vamală este o autoritate competentă pentru colectarea TVA în cazul acordării liberului de vamă pentru mărfuri în regimul vamal de liberă circulație în temeiul autorizației unice pentru proceduri simplificate. Din cauza lipsei de experiență în prezent cu acest tip de autorizație unică pentru proceduri simplificate, soluția va fi discutată pe plan intern la nivel național.	În calitate de stat membru participant Administrația vamală din Cehia a dezvoltat aplicația web „Client AUPS” pentru transmiterea sigură și salvarea datelor din declarațiile vamale eliberate în temeiul autorizației unice pentru proceduri simplificate. Titularul autorizației va trimite datele prin intermediul acestei aplicații pe baza autorizației pentru comunicare electronică. Titularul autorizației trebuie să trimită datele lunar în formatul definit, până la data de 10 a lunii următoare, pentru luna calendaristică anterioară. Procedura schimbului de date în scopuri statistice este clarificată în cadrul procedurii de consultare.
România	În calitate de stat membru emitent	În calitate de stat membru emitent

	Nicio experiență legată de autorizația unică pentru proceduri simplificate În calitate de stat membru participant Nicio experiență legată de autorizația unică pentru proceduri simplificate	Nicio experiență legată de autorizația unică pentru proceduri simplificate În calitate de stat membru participant Nicio experiență legată de autorizația unică pentru proceduri simplificate
Cipru	În calitate de stat membru emitent Nicio experiență legată de autorizația unică pentru proceduri simplificate	În calitate de stat membru emitent Nicio experiență legată de autorizația unică pentru proceduri simplificate
	În calitate de stat membru participant Nicio experiență legată de autorizația unică pentru proceduri simplificate	În calitate de stat membru participant Nicio experiență legată de autorizația unică pentru proceduri simplificate
Malta	În calitate de stat membru emitent Nicio experiență legată de autorizația unică pentru proceduri simplificate	În calitate de stat membru emitent Nicio experiență legată de autorizația unică pentru proceduri simplificate
	În calitate de stat membru participant Nicio experiență legată de autorizația unică pentru proceduri simplificate	În calitate de stat membru participant Nicio experiență legată de autorizația unică pentru proceduri simplificate
Luxemburg	În calitate de stat membru emitent Nicio experiență legată de autorizația unică pentru proceduri simplificate	În calitate de stat membru emitent Nicio experiență legată de autorizația unică pentru proceduri simplificate
	În calitate de stat membru participant Niciun răspuns	În calitate de stat membru participant IBM Deutschland GmbH: DE/3200/a1/1007 Zollamt Darmstadt (țări participante: Germania - Austria - Luxemburg - Țările de Jos) Conform autorizației - astfel cum a fost aprobată de autoritățile vamale din Luxemburg - datele EXTRASTAT sunt trimise către „Service central de la statistique et des études économiques” (număr autorizație: 999000030 din 5.5.2006)
Danemarca	În calitate de stat membru emitent Nicio experiență legată de autorizația unică pentru proceduri simplificate	În calitate de stat membru emitent Nicio experiență legată de autorizația unică pentru proceduri simplificate

	În calitate de stat membru participant Nicio experiență legată de autorizația unică pentru proceduri simplificate	În calitate de stat membru participant Nicio experiență legată de autorizația unică pentru proceduri simplificate
Germania	În calitate de stat membru emitent	În calitate de stat membru emitent
Import	O reconciliere a datelor din declarația vamală suplimentară cu declarația suplimentară de TVA a statului membru participant poate fi convenită între statele membre în cadrul unui plan de control comun.	Solicitantul încheie un acord cu autoritatea statistică competentă a statului membru participant privind procedura avută în vedere. Autorizația unică pentru proceduri simplificate poate fi acordată doar dacă există un acord statistic. Autoritatea statistică a statului membru de autorizare este responsabilă pentru trimiterea datelor statistice către EUROSTAT.
	În calitate de stat membru participant	În calitate de stat membru participant
	Titularul autorizației trebuie să depună lunar o declarație suplimentară de TVA la biroul vamal competent și trebuie să plătească taxele suportate.	Solicitantul încheie un acord cu Statistisches Bundesamt Wiesbaden (<i>Biroul Federal de Statistică Wiesbaden</i>) pentru depunerea datelor statistice. Autorizația unică pentru proceduri simplificate poate fi aprobată doar dacă acordul cu Statistische Bundesamt Wiesbaden este prezentat la Hauptzollamt Nürnberg, Arbeitsgebiet Einzige Bewilligungen (<i>punctul de contact german pentru autoevaluare/autorizația unică pentru proceduri simplificate</i>).
Export:		
	În calitate de stat membru emitent	În calitate de stat membru emitent
	Biroul de autorizare informează solicitantul că dovada exportului în scopuri de TVA trebuie furnizată în statul membru participant. Prin urmare, solicitantul trebuie să stabilească procedurile cu autoritatea competentă în materie de TVA din statul membru participant.	A se vedea informațiile „pentru import”
	În calitate de stat membru participant	În calitate de stat membru participant
	Solicitantul trebuie să clarifice cu autoritatea competentă germană Landesfinanz-behörden (<i>autoritatea fiscală germană la nivelul statului</i>	A se vedea informațiile „pentru import”.

	<i>federal</i>) modul de furnizare a dovezilor de export în scopuri de TVA cu privire la expedierile la export din locurile destinate ambalării și încărcării din Germania.	
--	--	--

ANEXA III⁶

REPARTIZAREA RESPONSABILITĂȚII

Statul membru de autorizare	Statul membru participant
Procesul de emitere	
Cererea pentru o autorizație unică este depusă la autoritățile vamale responsabile din statul membru unde sunt păstrate sau unde sunt accesibile principalele conturi. După primirea cererii, autoritățile vamale competente examinează criteriile pentru acordarea autorizației. Acest proces poate include: • verificarea posibilității îndeplinirii de către societate a obligațiilor cu privire la simplificări; • un audit al conducerii și al sistemului de control intern al companiei; • analiza riscurilor. Atunci când autoritățile vamale sunt convinse că cerințele pentru acordarea unei autorizații unice au fost îndeplinite, se elaborează un proiect de autorizație care este trimis la punctul (punctele) de contact în statul participant membru (statele membre participante) [dacă este necesar cu traducerea(traducerile) adecvată(e)] prin intermediul sistemului informatic. Până la implementarea sistemului informatic de autoevaluare, ar trebui utilizată comunicarea prin email.	În funcție de circumstanțe, o parte a auditului prealabil poate fi efectuată în statul membru participant, dacă este posibil sub forma unui audit comun. Autoritățile vamale din statul membru de participare, după ce primesc cererea și proiectul de autorizație, trebuie să prezinte obiecții sau să își comunice decizia autorităților vamale emitente în termen de 30 de zile; dacă este necesar mai mult timp pentru luarea unei decizii, biroul de autorizare trebuie să fie informat cu privire la motive în același interval de timp. În această perioadă, sunt adoptate dispozițiile

Autorizarea este acordată/cererea este refuzată. O versiune finală a autorizației este distribuită statului membru vizat (statelor membre vizate) [dacă este necesar cu traducerea (traducerile) adecvată(e)] prin sistemul informatic. Până când sistemul devine disponibil, ar trebui utilizată comunicarea prin email.	privind TVA și statisticile (și reglementările naționale). Decizia este comunicată statului membru de autorizare prin intermediul sistemului informatic. Până când sistemul devine disponibil, ar trebui utilizată comunicarea prin email.
---	--

ANEXA IV⁷

ACȚIUNI DE CONTROL ÎNTRE ADMINISTRAȚIILE VAMALE CARE PARTICIPĂ LA VĂMUIREA CENTRALIZATĂ

1. Acțiuni de control

Tipul de control	Biroul vamal responsabil	Principalul motiv pentru control	Motive suplimentare
Inspecție în conformitate cu articolul 68 litera (a) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92	Biroul local sau de autorizare	Cerere concretă din partea biroului vamal de autorizare sau inițiată de biroul local în temeiul legislației naționale	Notificarea rezultatelor controlului către biroul vamal de autorizare
Inspecția mărfurilor în conformitate cu articolul 68 litera (b) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92	Biroul local	Cerere concretă din partea biroului vamal de autorizare sau inițiată de biroul local	Notificarea rezultatelor controlului către biroul vamal de autorizare
Verificări retrospective ale procedurilor din societatea titularului autorizației sau a reprezentantului acestuia (audit vamal)	Autoritățile vamale competente	Cerere concretă din partea biroului vamal de autorizare sau inițiată de biroul local	Transmiterea rezultatelor auditului către biroul de autorizare
Taxa pe valoare adăugată (TVA) și alte reglementări naționale.	Biroul responsabil în conformitate cu legislația națională sau serviciul responsabil pentru controalele ulterioare acordării liberului de vamă	Necesar conform legislației naționale privind TVA; cerere concretă din partea biroului responsabil în conformitate cu legislația națională	Cerere pentru informații suplimentare din partea biroului vamal de autorizare

Verificarea datelor din declarația suplimentară; de exemplu, cuantumul taxelor vamale	Biroul vamal de autorizare	Impus de lege și în conformitate cu instrucțiunile administrative naționale	În cazul unor discrepanțe care ar putea influența taxele vamale și care ar afecta, de asemenea, TVA în statul membru participant, sunt informate birourile locale
Efectuarea unui inventar	Birou vamal local	Audit vamal; cerere concretă din partea biroului vamal de autorizare	Este realizat un inventar în locul de depozitare din statul membru participant; notificarea rezultatelor controlului către biroul vamal de autorizare

2. Acorduri generale:

- Fiecare cerere și fiecare răspuns/notificare trebuie să fie completat(ă) folosind formularul prevăzut în anexa X, în limba engleză. Dacă este necesar, se poate adăuga o foaie suplimentară. Acest lucru trebuie efectuat pe cale electronică, acolo unde este posibil.
- Cum și unde se comunică cererile și răspunsurile și/sau notificările? Aceasta are rolul de a asigura transmiterea informațiilor către persoana de contact prevăzută.
- Cele două persoane indicate mai jos vor coopera îndeaproape pentru a asigura controlul și administrarea procedurii.

3. Puncte de contact:

a) biroul vamal de autorizare:

Nume:

Adresă:

Funcționarul responsabil:

Număr de telefon:

Număr de fax:

Adresă de e-mail:

b) biroul vamal local:

Nume:

Adresă:

Funcționarul responsabil:

Număr de telefon:

Număr de fax:

Adresă de e-mail:

4. Protecția datelor

Având în vedere legislațiile naționale care reglementează protecția datelor și securitatea datelor, ar trebui utilizat un codificator pentru a transmite informațiile cu privire la controale între birourile vamale de autorizare și birourile vamale participante.

De exemplu, Germania și Finlanda utilizează drept codificator software-ul gratuit 7zip.

4.

ANEXA V⁸

-

PLANUL DE CONTROL COMUN

1. Planul de control comun

Statul membru de autorizare	Statul membru participant
Autoritățile vamale de autorizare și/sau biroul de autorizare, luând în considerare: • caracteristicile societății (de exemplu, statutul de operator economic autorizat); • mărfurile care trebuie importate sau exportate și • datele relevante, efectuează o analiză a riscurilor. Biroul de autorizare decide în consecință care este cea mai bună strategie de reducere sau de eliminare a posibilelor riscuri. Strategia respectivă este inclusă într-un proiect de plan de control pentru autorizația unică (a se vedea anexa IX pentru un plan de control care include tipurile de control, repartizarea responsabilităților și regimurile). În general, planul de control include patru tipuri de control: • audituri (controale administrative); • verificarea declarației și a altor documente; • controale fizice ale mărfurilor;⁹ • controale ulterioare acordării liberului de vamă; Proiectul de plan de control este trimis punctului (punctelor) de contact din statul membru participant (statele membre participante), dacă este necesar împreună cu traducerea (traducerile) corespunzătoare, prin intermediul sistemului electronic. Până când sistemul devine disponibil, ar trebui utilizată comunicarea prin email.	Punctul de contact din statul membru participant contactează biroul vamal local (birourile vamale locale) și, dacă este cazul, alte autorități competente.

Proiectul de plan de control indică notificările speciale impuse și procedura de vămuire.

În general, acesta va indica tipul și numărul controalelor care trebuie efectuate și cerințele practice, cum ar fi timpii de răspuns.

Atunci când este cazul, autoritățile vamale informează, de asemenea, biroul de autorizare cu privire la controalele prevăzute de legislația națională.

Se recomandă organizarea unei reuniuni între administrațiile vamale ale statului membru de autorizare și ale statului membru participant (statelor membre participante). Aceasta ar contribui la o mai bună înțelegere reciprocă și oferă posibilitatea construirii unei mai bune relații între persoanele de contact în cauză. .

Proiectul de plan de control este completat luând în considerare sugestiile și solicitările statelor membre participante. Dacă este necesar, unele proceduri vor fi inserate în autorizație.

Planul de control este convenit prin intermediul sistemului informatic.

În circumstanțe excepționale, autoritățile vamale din statul membru participant efectuează controale ulterioare acordării liberului de vamă.

Planul de control este convenit prin intermediul sistemului informatic. Până când sistemul devine disponibil, ar trebui utilizată comunicarea prin email.

2. Controale fizice

Statul membru de autorizare	Statul membru participant
Autorizația trebuie să precizeze locul și modul în care mărfurile care fac obiectul acesteia vor fi puse în liberă circulație sau sub alt regim vamal, având în vedere că mărfurile de import pot fi puse în liberă circulație sau sub alt regim vamal atât de biroul de autorizare, cât și de biroul vamal local. Liberul de vamă poate fi acordat: - după notificarea biroului vamal local cu privire la toate trimiterile prezentate în statul membru participant; - prin intermediul unei înscrieri centrale în evidențe, iar biroul vamal local ar trebui notificat doar într-un anumit interval de timp sau pentru anumite tipuri de mărfuri. Biroul de autorizare trebuie să decidă, împreună cu birourile vamale locale, cu privire la controalele care trebuie efectuate pentru a asigura supravegherea regimului și punerea mărfurilor în liberă circulație sau sub oricare alt regim vamal. În conformitate cu planul de control, biroul de autorizare solicită birourilor vamale locale să efectueze un număr (sau un procent) de controale fizice asupra trimiterilor care sosesc sau asupra unor subiecți specifici. De regulă, trebuie stabilită o perioadă de timp în care să fie luată decizia cu privire la necesitatea verificării mărfurilor importate¹⁰.	Titularul autorizației trebuie să notifice biroul vamal local în funcție de autorizație, în principiu de fiecare dată când trebuie îndeplinite cerințe naționale. Birourile vamale locale efectuează controale fizice care iau în considerare legislația națională și planul de control. Birourile vamale locale pot efectua orice tip de controale din inițiativă proprie (în special descărcarea operațiunii de tranzit). Rezultatele acestor verificări sunt raportate biroului vamal de autorizare. Documentul din

Doar pentru procedura declarației simplificate: Pentru procedura declarației simplificate, trebuie să se depună o declarație simplificată, pentru fiecare import, la biroul vamal local competent sau la biroul vamal de autorizare.	anexa X poate fi utilizat atât pentru solicitarea unui control fizic, cât și pentru raportarea rezultatelor controalelor efectuate.
---	--

Alte tipuri de control	
Biroul care acordă autorizația verifică declarațiile, efectuează controale ulterioare vămii și audituri și reevaluează proceduri. Biroul de autorizare ar trebui să informeze statul membru participant (statele membre participante) cu privire la orice nereguli detectate.	O parte din controale vor fi efectuate în statul membru participant (statele membre participante), dacă este posibil sub forma unui audit comun, ori de câte ori se consideră oportun.

ANEXA VI
-
CEREREA DE CONTROL ÎN CONTEXTUL VĂMUIRII CENTRALIZATE

Biroul care face solicitarea/biroul de autorizare sau biroul local

(numele, adresa, numele funcționarului, telefonul, adresa e-mail)

Tipul controlului (descrierea conținutului controlului):

Rezultatul controlului:

Biroul care a efectuat controlul (numele, adresa, numele funcționarului, telefonul, adresa email)

Rezultatul controlului:

ANEXA VII

Articolul 177 din Codul vamal al Uniunii

Simplificarea de la articolul 177 din Codul vamal al Uniunii permite elaborarea unei declarații vamale unice pentru mărfurile care intră sub incidența unor subpoziții tarifare diferite. Taxa la import sau la export trebuie percepută pe baza subpoziției tarifare a mărfurilor care fac obiectul celei mai mari rate a taxei¹¹.

Condiții:

- 1) o trimitere este alcătuită din mărfuri care intră sub incidența unor subpoziții tarifare diferite,
- 2) gestionarea fiecăreia dintre mărfuri în conformitate cu subpoziția sa tarifară în scopul elaborării declarației vamale ar presupune un volum de muncă excesiv și cheltuieli disproporționate față de taxa la import sau la export care s-ar percepe și
- 3) trebuie să existe o solicitare a declarantului ca taxa la import sau la export să fie percepută pentru întreaga trimitere pe baza subpoziției tarifare a mărfurilor care fac obiectul celei mai mari rate a taxei la import sau la export.

Excepție: Autoritățile vamale refuză utilizarea simplificării pentru mărfurile care fac obiectul prohibițiilor sau restricțiilor sau al accizelor, în situația în care clasificarea corectă este necesară pentru aplicarea măsurii.

Solicitarea este efectuată prin depunerea unei declarații vamale cu trimitere la articolul 177 din Codul vamal al Uniunii.

Nu este prevăzută nicio limită superioară.

Articolul 228

Mărfuri care se încadrează la subpoziții tarifare diferite declarate în cadrul unei singure subpoziții

- (1) În cazul în care mărfurile din cadrul unei trimiteri intră sub incidența unor subpoziții tarifare care fac obiectul unei taxe specifice exprimate prin referire la aceeași unitate de măsură, taxa care trebuie percepută pentru întreaga trimitere se bazează pe subpoziția tarifară care face obiectul celei mai mari taxe specifice.

Exemplu (fictiv):

O trimitere de 100 de piese alcătuită din 50 de creioane (taxate cu 1 EUR pe bucată) cu 50 de puzzle-uri (taxate cu 2 EUR pe bucată): întreaga trimitere poate fi taxată ca fiind alcătuită din puzzle-uri (2 EUR la 100 de bucăți cât are întreaga trimitere), iar cuantumul taxei corespunzătoare va fi de 200 EUR pentru trimitere. Dacă trimiterea ar fi taxată conform normelor naționale, ar rezulta un quantum de 150 EUR (50 EUR pentru creioane + 100 EUR pentru puzzle-uri).

- (2) În cazul în care mărfurile din cadrul unei trimiteri intră sub incidența unor subpoziții tarifare care fac obiectul unei taxe specifice exprimate prin referire la unități de măsură diferite, cea mai mare taxă specifică

pentru fiecare unitate de măsură se aplică tuturor mărfurilor din cadrul trimiterii pentru care taxa specifică este exprimată prin referire la unitatea respectivă și convertită într-o taxă *ad valorem* pentru fiecare tip din mărfurile respective. Taxa care trebuie percepută pentru întreaga trimitere se bazează pe subpoziția tarifară care face obiectul celei mai mari rate a taxei *ad valorem* care rezultă din această conversie.

Exemplu (fictiv):

O trimitere de

- 50 de creioane (taxate cu 1 EUR pe bucată) (valoare în vamă de 2000 EUR)
- 50 de puzzle-uri (taxate cu 2 EUR pe bucată) (valoare în vamă de 2000 EUR)
- 100 de pachete (1 m fiecare) de panglică (taxată cu 0,1 EUR pe metru) (valoare în vamă de 50 EUR)

Taxa care trebuie percepută pentru întreaga trimitere se bazează pe conversia taxei specifice pe panglică care corespunde unei taxe ad valorem de 20 %. Rata taxei de 20 % în urma conversiei taxei specifice pe panglică într-o taxă ad valorem este cea mai mare rată deoarece conversia taxei specifice pentru creioane și puzzle-uri într-o taxă ad valorem este mai mică (5 % pentru puzzle și 2,5 % pentru creioane).

Cum s-a realizat conversia taxei specifice pentru panglică într-o taxă ad valorem? Prin aplicarea ratei de 0,1 euro pe metru la 100m (100 de pachete cu 1m fiecare), a rezultat un quantum de 10 EUR. Acest quantum (10 EUR) corespunde unei taxe ad valorem de 20 % aplicată valorii în vamă a panglicii (50 EUR).

Cum s-a realizat conversia taxei specifice pentru puzzle-uri într-o taxă ad valorem unică? Prin aplicarea ratei de 2 EUR pe bucată pentru 50 de puzzle-uri, a rezultat un quantum de 100 EUR. Acest quantum (100 EUR) corespunde unei taxe ad valorem de 5 % aplicată valorii în vamă a puzzle-ului (2 000 EUR).

Cum s-a realizat conversia taxei specifice pentru creioane într-o taxă ad valorem? Prin aplicarea ratei de 1 EUR pe bucată pentru 50 de creioane, a rezultat un quantum de 50 EUR. Acest quantum (50 EUR) corespunde unei taxe ad valorem de 2,5 % aplicată valorii în vamă a creioanelor (2 000 EUR).

În consecință, pentru această trimitere se va plăti, conform normelor prevăzute la articolul 177 din Codul vamal al Uniunii, o taxă de 810 EUR (4 050 EUR - valoarea în vamă a întregii trimiteri - taxată cu o rată de 20 %). Dacă trimiterea ar fi taxată conform normelor obișnuite, ar rezulta un quantum de 160 EUR (50 EUR pentru creioane + 100 EUR pentru puzzle-uri + 10 EUR pentru panglică).

Situația 3

În cazul în care mărfurile din cadrul unei trimiteri intră sub incidența unor subpoziții tarifare care fac obiectul unei taxe ad valorem, cea mai mare taxă specifică va fi convertită într-o taxă ad valorem pentru fiecare tip de marfă pentru care taxa specifică este exprimată prin referire la aceeași unitate.

Taxa care trebuie percepută pentru întreaga trimitere se va baza de subpoziția tarifară care face obiectul celei mai mari rate a taxei ad valorem, inclusiv taxa ad valorem care rezultă în urma conversiei.

Exemplu (fictiv):

O trimitere de 100 de bucăți alcătuită din 50 de creioane (taxate cu 1 EUR pe bucată + 20 % taxă ad valorem) (valoare în vamă de 2 000 EUR), 50 de puzzle-uri (taxate cu 2 EUR pe bucată) (valoare în vamă de 2 000 EUR) și 100 de pachete (1 m fiecare) de panglică (taxată cu 0,1 EUR pe metru) (valoare în vamă

de 50 EUR): taxa care trebuie percepută pentru întreaga trimitere se va baza pe conversia taxei specifice compuse plus taxa ad valorem pe creioane care corespunde unei taxe ad valorem unice de 22,5 %.

Rata taxei de 22,5 % (rezultată din conversia taxei specifice pentru creioane plus componenta ad valorem a taxei pentru creioane într-o taxă ad valorem unică) este cea mai mare rată deoarece conversia taxei specifice pentru puzzle și panglică este mai mică (5 % pentru puzzle-uri și 20 % pentru panglică).

Cum s-a făcut conversia taxei specifice compuse plus taxa ad valorem pentru creioane într-o taxă ad valorem unică? Prin aplicarea ratei de 1 EUR pe bucată + 20 % taxă ad valorem pentru 50 de creioane cu o valoare în vamă de 2 000 EUR, a rezultat un quantum de 450 EUR. Acest quantum (450 EUR) corespunde unei taxe ad valorem unice de 22,5 % atunci când se aplică taxa specifică compusă plus taxa ad valorem pentru creioane într-o taxă ad valorem unică pentru 50 de creioane cu o valoare în vamă de 2 000 EUR.

Cum s-a realizat conversia taxei specifice pentru puzzle-uri într-o taxă ad valorem unică? În urma aplicării ratei de 2 EUR la 50 de bucăți, a rezultat un quantum de 100 EUR. Acest quantum (100 EUR) corespunde unei taxe ad valorem de 5 % aplicată valorii în vamă a puzzle-urilor (2 000 EUR).

Cum s-a realizat conversia taxei specifice pentru panglică într-o taxă ad valorem? Prin aplicarea ratei de 0,1 euro pe metru la 100m (100 de pachete cu 1m fiecare), a rezultat un quantum de 10 EUR. Acest quantum (10 EUR) corespunde unei taxe ad valorem de 20 % aplicate valorii în vamă pentru panglică (50 EUR).

În consecință, declarantul va trebui să plătească pentru această trimitere, în conformitate cu articolul 177 din Codul vamal al Uniunii, o taxă de 911,25 EUR (4 050 EUR - valoarea în vamă a întregii trimiteri - taxată la o rată de 22,5 %). Dacă trimiterea ar fi taxată conform normelor obișnuite, ar rezulta un quantum de 160 EUR (50 EUR pentru creioane + 100 EUR pentru puzzle-uri + 10 EUR pentru panglică).

Cu privire la interpretarea „subpoziției tarifare diferite”, ar trebui să se înțeleagă că se poate aplica articolul 177 [sub rezerva limitărilor stabilite la alineatul (2)] imediat ce două produse intră sub incidența a două coduri NC diferite, indiferent de codul SA de 4 cifre aplicabil în cazul acestora.